

یُمُرِ

منتدی إقرأ الثقافی

ناهی سته مدیده کی

www.iqra.ahlamonada.com

تیمی

ناهی سته مدیده یه ک

ناوی کتیب: ئیمری (ئاهی سته مدیده یه ک)

نوسینی: خالد ئیرتوغول

وه رگپانی: شاگول جه لال

به راورد کردنه وهی: تارا محمد

داپشتنه وهی: به فراو جه مال

له به پتوه به رایه تی گشتی کتبخانه گشتیه کان

ژماره (۱۴۴۲) ی سالی ۲۰۱۳ ی پی دراوه

ناوه نیکوکاران فیه لارا

بنکی سهرمکی بلوگرتنه وهی به ره مه کانی ناوه ندی رگه یاندنی تارا - سلیمانی / شه قلمی پیرمه نید

0770 358 7100 - 0750 106 9589 - 0748 013 4669 ara.m@hotmail.com

© سهرجه مافه کانی ئهم به ره همه پارێزراوه بۆ ناوه ندی راگه یاندنی تارا

به پشی ریکه کوئی فهرمی تیوان ناوه ندی راگه یاندنی تارا و ده زگای به ره مه یین و نوو سهرموه، ناوه ندی که رینگه نادات به

له چاپدانه وه و کۆپیکردن یاخورد دا به زاندنی له سات و تۆره کۆمه لاهه تیه کان، یاخورد خسته سهر شیوازی دهنگ بۆ

میدهاکان به ههر شیوازی لیک بیت. سهرینچیکاریش تووشی سزای باسانی ده یته وه.

پیشہ کی

نہم پەرتووکە بە سەرھاتی واقعیی ژیانیکە و، راستەوخۆ لە
(ئیمری)وە گویم لێی بوو، کە بە تەواوی سەراسیمە ی کردم.

بە راستی باسی ئازار و نەھامەتی ژیانی ئیمری جەرگەرپوو، نازانم
چۆن مەرفێک دەتوانیت بەرگە ی وەھا ئازاریک بگریت؟

سەختییەکانی ژیانی ئەو وەک پشکۆ ناخیان دەسوتاند و،
نەمدەتوانی باوەڕ بەو بەکەم کە دەمبیسەت و، بیروھۆشم بۆ
کۆنە دەکرایە وە.

ژیانی پەرناسۆری ئەم مەرفە سەرپای بوونمی داگیرکردبوو.
تەنانت بە گوی پادیرانیشت بۆی تەزوی سەرسامی بە لەشەدا
دەھات.

ئای ژیان؟ مەرف چۆن دەتوانیت بەرگە ی ئەم ھەموو ئازارە بگریت،
ئیمری وەک بلێی لە دۆزەخدا ژیاوو. لە چاوەکانی ئەویشەو فرمیسک
دەپژان، ئەو فرمیسکەکانی دڵۆپی ئاونا، بە لکو کلپە ی ئاگر بوون...
نەمتوانی چیتەر بەرگە بگرم و، پێم وت:

— بەراستی ژيان ت بە سەرھاتىكى پىر پەندە، پىم پى دەدەى
 پووداۋەكان ۋەك تىيىنى لاي خۇم تۇمار بىكەم؟ دەمەۋىت لەگەل
 خويىنەرەكاندا ھاۋبەشى پى بىكەم. لەۋ باۋەپرەدام ھەر كەسنىك
 چىرۆكى ژيان ت بخويىنەتەۋە، سەرلەنۇي چاۋىك بەژيانىدا
 دەخشىنەتەۋە، ھەست بە پىۋىستى ۋ سەرلەنۇي پىكخستەۋەى
 ژيانى دەكات.

بە نىگا خەماۋى ۋ بى پەرواكانى لى پوانىم ۋ وتى:

— ئەۋە چ قسەيەكە مامۇستا، بە پىچەۋانەۋە، مەتبەرى ئىۋە دەبىم،
 ئەگەر ئەم كارە بىكەن.

با بەسەرھاتى ئەۋەلەنەى ئىمەيان بە شىكستىدا بىردى، ئەۋ
 ئاگرەى ئىمەى سوتاندۇ، ئەۋداۋانەى بەرەۋ ھەلدىريان بىردىن،
 بىخويىنەۋە، بۆ ئەۋەى خۇيان لى بپارىزن. تەمەنى ئىمە بەفېرۆ چوۋ
 ۋ گوزەشت، با ژيانى پاكو بىگەردى ئەۋانىش لەكەدار نەبىت.

با ئەۋان بە پوۋى سېبىيەۋە ژىن بىكەن. مامۇستا، زۆر ئاسايىيە لام
 ئەگەر تۇمارى بىكەن. با لەبرى ئەم ھەموۋەلەنەى ژيانم، چاكەيەكم
 ھەبىت گەر بچوۋكىش بىت. ناۋنىشانى خۇم ھەنۋوسن، ياخۇد
 بىگۆپن. پەنگە بەمە ھەستى كەسانىك بېروشىت كە ھىشتا ئىمە
 بەخىزم دەزانن، باتوۋپەيان نەكەين ۋ، ئابپوۋيان پارىزداۋبىت.

زۆر ئاسايىيە لام ئەگەر بەسەرھاتى ژيانى من پېشكەشى خويئەران
بەكەيت، تا ژيانى كەسانى بى تاوانى ترو خەيالەكان پېش چرۆكردنيان
وشك نەبن. وشە ئەسرین ئامیزەكانى ئەم مرقفە نامۆو، ماندوو و
بېزارەم لەگەل ئەسرین پرشتندا خستە سەر كاغەز، بېگومان
بەكارهتتانی ناوی خوازراو خواستی ئیمری بوو.

لەكۆتايیدا ئەم پەرتووگە کاریگەرەى لى دەرچوو كە هیوادارم
هەمووان بېخویننەوه، چونكە بەدریژایی ماوهى نووسینەوهى هەر
لەپەرەیهكى، هەر پەرەگرافیکى ئەسرینم پرشتوو.

كاتێك زۆر بە دژواری پېشم لە گریانى خۆم دەگرت و، بە
هەنسكەوه گۆییبیستی ئەم پاستییە پر پەندانە بووم، دەبوو چى ترم
بۆ زیادبكردايه؟! هەموو شتێك پوون و ئاشكرا بوو.

بەسەرھاتى ژيانى ئیمری هیندە پەند ئامیز بووه، كە هەركەس
لەجىی من بېخویننیتەوه هەمان هەستى لاگەلالە دەبیت. پووداوهكانى
بەسەرھاتەكە باس لە بارودۆخى ژيانى كۆمەلگەیهك و ماوهیهك
دەكات. لەوێش گرنگتر بە پېشكەشكردى پێگای دەرچوون لە
جەنجالی كۆمەلگە و، چەوتیی و ناپاكییهكانى نۆی، تا بلایی
چارەسەرى گرنگ دەخاتە بەر دیدەى خويئەران، بۆیە ئەم پەرتووگە
لە ژيانى هەموو كەس و هەر قوناغێكدا تايبەتمەندییهك وینا دەكات.

پەنگە ئەو پەرسىيارە لە خۆتان بکەن، کە بۆچى لە کتێبەکانماندا
بابەتە لەيە کچووەکان زۆر دووبارە دەبنەو؟

يەکەمىن: ھۆکارى ئەمە دوو خالى سەرەکییە:

١- پووداوەکانى ناو ئەم کتێبە بەرھەمى خەيال نین. لەلایەن
نووسەریشەو ھەلنەبەستراون. بەپێچەوانەو ھەموویان لە
بەسەرھاتى پاستەقینەى ژيانەو ھەرگىراون.

٢- ھەرچۆن پوویانداو ھەو شێو ھەو نووسراونەتەو، بەھیچ
جۆرێک دەستکارییان نەکراو.

دووەمیش: باسەکانى ناو پەرتووکە کە باسگەلیکن کە وەرە
کۆمەلگا بەگشتى و گەنجان بەتایبەتى بەرز دەکەنەو، لەو بابەتانە
کە پەنگە پۆژانە پووبەپووی خوینەرەن ببنەو.

ئەم کتێبە ناخى مرۆف دەھەژێنێت و، بەئێوە ژيانە پر
ناسۆرییەدا گوزەرى پێ دەکات، تا چەندین شێو ھەو سەختى و ئازار
چەشتنى وینا بکات، داستان ئاسا بەتەواو بوون لە خویندەو ھەو
ئومیدیکی نوێ لە ئاسۆدا بەدى دەکەین.

ئەم بەسەرھاتە سەر سوپھینەرە پیشکەشى ئێوەى خوینەر
دەکەم.

خالید ئیرتوغول

بهشی یه کهم مه رگی دلته زینی باو کم

قیامهت...

ژیانیکی دۆزه خ ئاسا.. یا قیامهت

ئاخۆ ده کریت مڕۆڤ له نێو دۆزه خدا له گهڵ پشکرو دوکه ئی ئاگر دا

ژین بکات!

ئه وانه ی سه رگوزشته ی ژیا نی من ده خویننه وه، زۆر باش له واتای
ئه م ژیا نه تیده گه ن. هه موو مڕۆڤ ئیک که مائاوا یی له ژیا ن ده کات،
قیامه تی ده ست پیده کات، به لام من که سیکم که هه ر له و قیامه ته دا
چاوم به دنیا هه له ئینا وه.

ئه و قیامه ته ی که هه موو که سیك یه کجار پوه پوه ی ده بیته وه، من
سه دان جار پوه پوه ی بومه ته وه. ئه و تالیی و ناسۆرییه ی په نگه
هه موو که سیك یه کجار بیچیز ئیت، من به شیوه یه کی له ژماره نه هاتوو
چه شتوومه.

ئىستا بىردەكە مەو، چۈن تۈنۈۈمە بەرگەي ئەم ھەموو ئازارە
جەرگىرپانە بگرم؟

چۈن لەگەل شەپۆلە خنكىنەرەكانى ژياندا نقوم بووم. پەنگە
پەرۋەردگار ھەموو ئەمەي بەسەرھىنايىت، بۇ ئەوەي دواتر ئەزمۈنى
ژيانم بۇ ئەوەي نوئى و، گەنجە بىتۈوانەكان باس بگەم، بۇ ئەوانەي كە
لە داوۋەكانى ژيان بىتۈگان.. بۇ ئەوەي بىمە پەند بۇ ئەو كەسانەي
بەبى سەرۋەرى و بى ئامانچ دريژە بە ژيانيان دەدەن، تا ئەوانىش
گرفتارى ھەمان ھەلە نەبن.

كى ئەزانى... پەنگە وايىت..

* * *

كاتىك بۇ يەكەم جار لە ژياندا ھەستى ھاتنى قىامەتم چەشت،
تەمەن تەنھا چوار سال بوو. منالئكى بى گۇناھ، بىتۈوان و، بىتۈگا لە
گورزە بگورزەكانى ژيان...

ھەر ئەم يەكەمىن گورزەش بوو ھەموو ساتئىكى ژيانمى قىامەت
ئاسا گۆپى. ھىندە ترسناك بوو، كە ھەموو ئومىدەكانمى لەناو بىرد،
دنياي لى تاريك كردم. يەكەم وانەي ژيانى دادام، تەواوى بوونمى
خاپوور كرد، پاش ئەو فرمىسكەكانم بە ئەستەم دەگىرسانەو.

ئەم قىامەتەش دىمەنى لاشە پارچەكراوۋەكەي باوكم بوو، كە ھەموو
لاشەي بە ئەشكەنچەو لەت كرابوو.

دایکیشم - که نه خوښی گورچیلای هه بوو - له گه ل چوار خوشک و
برای بچوکدا شپړزه بوو بوو، هه موومان باوه شمان کردبوو به
تابو ته که ی باوکمدا، به هات و هاوار ده مان نالاند.

نهمه به ته واوی قیامه تیک بوو بۆ ئیمه و، منیش له دنیا ساواکه مدا بۆ
یه که م جار تالاری بیتومیدی و بیچاره بیم چه شت.

ئای خویه گیان! چ دیمه نیکي توقینه ر بوو! ته نانه ت
بیرکردنه وهش لئی مرۆڤ دهه ژینیت. داخو هیچ مرۆڤیک هه یه بهرگه ی
نه و هه موو نه شکه نجه یه بگریت؟!

ئایا له دنیا دا که سانیکی وا هه بوون که به و نه ندازه یه به ناپه وایی
و به بی پرهمانه و دور له هه موو ههستیکی مرۆڤانه رهفتار بکه ن؟
ده بیت نه وانه ی لاشه ی باوکمیان وه که قه صاب پارچه پارچه کردبوو،
چه ند کینه له دل بووین! ده بیت باوکم له نیتو نه شکه نجه و نازاردا
چه ندیک هاواری کردبیت و، داوای یارمه تی کردبیت!

زۆر ترسناکه! تاوانیکه، ویزدان دهه ژینیت، به دریزایی ته مه نم
نه متوانی نه و دیمه نه له بهرچاوم بسپمه وه. نه متوانی خۆم له
کاریگه ری نه و دیمه نه پزگار بکه م. سیما تاساوو پوو خساره په نگ
په پیه که ی له خه یالم ده رناچن. له وانه شه بنچینه ی تیروانییم بۆ
کینه و بیزاری ی له ژياندا نه م دیمه نه دلته زینه ی تیدابیت.

نەرىتى دوژمنايه تى:

دوژمنايه تى سىماي ژيانى ئىمە بوو. لەگەل دوژمنايه تىدا دەنووستىن و، لەگەل دوژمنايه تىدا بە ئاگا دەهاتىنەو. ئەمە زامىك و، كىنە يەك و، نەفرەت ك بوو، كە سالە هاى سالە و لەوانە شە چەندىن سەدە ساپىژ نەبوو و ناپىت.

هەموو پلانەكانى ژيانمان، لەسەر بنەماي تۆلە سەندنەو داپشتبوو، هەركات دەولەت بەدادگەريەو لەناحەقى نزيك نەبىتەو، سەملىكراو و بىتاوان نەپارىژىت و، سەمكار و تاوانبارىش بەو سزايە نەگەيەنىت كە شايەنيەتى، ئەوا هەموو كەس تا هيزى بېركات لاي خۆيەو دادگەرى دەكات. بېگومان ئەمەش بە ترس، ئەشكەنجە، خوين و، دواتر مەرگ كۆتايى دىت.

ئەگەر كەس كەسك لە منداڵەكەت بدات، تۆش ناچار لە دژى ئەو كەسە هەموو هيزت دەخەيتەگەر، ئەگەر كەس كەسك پىگەت پىگىگىت، تۆ بەشيوەيەكى توندتر بەرپەرچى دەدەيتەو.

ئەگەر كەس كەسك بكوژىت، ئەوا بە كوشتنى بكوژەكەى، ژمارەى مردووى هەردولا بەرزەبىتەو بۆ دوان.

لەپاستىدا ئەمە پيشاندانى هيزەو، هەر ئەمەشە كە ژيانى مەرف ويران دەكات. ئىستەكە بىردەكەمەو، بەخۆم دەلیم كە بۆچى ئەزموونى يەكگرتن و پىكەو ژيانمان تاقى نەكردۆتەو؟ بۆچى كاتىك

مندالەکان پێیان بە یەکتەر گرتوو و، بەشەپدا هاتوون، لە جێی لێدان، بە قەسە ی خۆش و زمانی شیرین پونکردنەو وەمان نەداوە؟ بۆ پێگاکانی چارەسەر پێکھاتن نەگەراوین؟ بە لکو بە پێچەوانەو و ئەو پێیانەمان گرتوو تەبەر کە پووداوە کەیان چەتر کردوو تەو.

شەوان بە نۆبە ئێشکمان دەگرت:

کە شەو داوە هات، دەرگا و پەنجەرەکان داوە خران. پیاو و کان میلیان لە چەکەکانیان دەهێنا یەو، تا ئەگەر شەو لە لایەن دوژمنەو و خاف لگیر کران، دەستبەجێ بتوانن پوویە پوویان ببەنەو، تا زەر دەپەری بە یانی لە ئامادەباشیدا بوون. شەوانی ئێشکگرتن بوو پوویە کابوسێک، خەوتن و، بە خەبەر بوونیش نە بە پۆژ و نە بە شەو مرقفی ئاسوودە نە دەکرد. هەردەم ترس، دوودلی، دلەپاوکی، وەک بلیتی ئەمە ژیان نا، بە لکو شانۆیەک بوو بۆ ئەشکەنجەدان، لە سەرایی دادگایەکی دوانە هاتووی بۆ ئەنجامدا بووین، لەم جەنگەلی دڕندایەتییدا باوکم کۆتا قوریانی بوو، کە دەبوو بەرەنگاری ئەمە ببێتەو، بە لام چۆن؟

لەبەر ئەمە لە (ئورفا) وە هەلەتین. لایەنی بەرامبەر لە ئێمە بەهێزتر بوو، تەنھا کە سیش کە بەرەڵستی دەکردن باوکم بوو، بە لام ئەوان بەو شیۆ نامۆفانەییە کۆشتیان و، ئەمەش سەرەپای سنووردانان بۆ بەرەڵستی بنەمالە کەمان، پەيامێکی تۆقاندن و ئاشکرا بوو بۆ ئێمەش.

واته "ئەگەر سنووری خۆتان نەزانن، سەرەنجامی ھەمووتان بەم جۆرە دەبێت".

لەم بەرەیدەدا جگە لە ئێمە کەس نەمابوو، کێ تۆلەیی باوکمی دەسەندەو؟ خزمەکانی دایکم پەییوەندی خزمایەتیان لەگەڵ پچراندبوون، چونکە کاتی خۆی باپیرم پازی نەبوو بە ھاوسەرگیری دایکم لەگەڵ باوکمدا.

ھەربۆیە پەییوەندییان لەگەڵماندا پچراندبوو، ھاوکارییان نەدەکردین، سەرەپای ئەو ھەموو نەھامەتیەیی بەسەرماندا دەھات، نە خالەکانم، نە پورەکانم، نە باپیر و نە نکم، ھیچ کامیان یارمەتیان نەدەداین، سەرەپای ئەو ھەوڵە مەندیش بوون.

مرۆڤ ھیچ نرخێکی نەبوو

بنەمالەیی ئێمە تەنھا باوکم و مامێکم ھەبوو. لەپاستیدا نەوێکانی خێزانی باوکم چوار بوون: بەلام دوانیان لە لایەن دوژمنەکانمانەوە کوژرا بوون. یەکێک لە پورەکانم لەگەڵ مێردەکیدایە بەیەکەو بووبوونە نیشانەیی گوللەیی دوژمنەکانمان. ئەو ھەوڵە دووھەمیشیان لەکاتی ئاھەنگی ھاوسەرگیرییدا...

ئەمانە، پووداوگەلیکی زۆر دلتەزێن و جەرگپرێبوون، چ بۆ دوژمنەکانمان و بۆ ئێمەش. ئەو ھەریگیز نەدەبوو پووبەدات، بەسەرماندا ھات. مێردی پورەکەم بە ئومێدێکی گەورە و بەپەرۆشیی

خزمه تی سه ریازی که پابوو یه وه. شه وی ئاهه نگه که ی بوو، چاره نووسی کوتایی هه ردوکیان زۆر سامناک بوو. ئه ی داخ و په ژاره ی خزمانیان؟ ئازاره کانی ئیمه له باسکردن نایه، چونکه به ته نها و بیچاره مابووینه وه. ئه و مامه م که له ژياندا مابوو که سێکی که م ئه ندام و نه خوش بوو، نه ی توانی به پیتی پتویست یارمه تیده رمان بیت. له بهر گیانی خۆی زۆر له ئیمه نزیك نه ده بۆوه، پووره که ی تریشم چیت بهرگه ی ئه م بازاری گیانکێشانه ی نه گرت و، کۆچی کردو پۆیشت.

بۆ چه ندين سالّ به هه یج شێوه یه که هه والێکمان پیتی نه زانی. ئه و که پانه ش که به ئومیدی دۆزینه وه ی پورم کردمان، دیسان تووشی شکستی کردین، چونکه له گه لّ مێرده که یدا له مالی خۆیاندا به هۆی ژه هراویبونه وه به غاز مردبوون. ئایا به پاستی پووداوێک بوو یاخود به دهستی نه نقه ست بوو، نازانم!

به لّی به و شێوه یه دایکی نه خوش و بیچاره م له گه لّ چوار مندا له که یدا مابوو یه وه. پۆزانیکێ وه ها سه خت چاوه پێیان ده کردین که گێرپانه وه ی پووداوه کانیشیان دژواره؟ به لّام هه رچه ند سه خت بیت و وزه ی خامه که شم به پیتی پتویست نه بیت، باسی ئه و پۆزگاره تارو تالانه ده نووسمه وه.

باوكم له كارى نابەجىۋە تىۋەگلابوو:

باوكم كەسىكى ژىرو فېلباز و خاۋەن سىمايەكى جوان بو، دەتوانم تىبگەم كە بۆچى دايكم ئەۋى خوشويستوۋە. ۋەك دەلەين: گەنجىكى سەرنجراكىش بوۋە، بەلام ۋەك ھەركەسىكى تر ھەلەشى كىردوۋە. گەۋرەترىن ھەلەشى ئەۋە بوۋە كە ھەرام و ھەلەلى لەيەك جىيانەدە كىردوۋە و، ماۋە ماۋەش لەكارى گومانلىكراۋەۋە تىۋەدەگلا. لەلەيەكەۋە دوزمەكان، لەلەيەكى ترەۋە خوارىدەۋە و، قومار و، پەيۋەندى ناشەرى و چەندىن ھەلەشى تىرش... مەن ئەۋ پۇژانەم ۋەك خەيالىك لەيادە، دايكم پۇژ تا ئىۋارە تەكە تىدا دەكرد:

"پىاۋەكە، ئەۋ كارانە مەكە! بىر لە مەن و مەنلەكان بىكەرەۋە. ئەم شىۋازى ژيانە، ھىچ كەسىكى تىر نە كىردوۋە. ئەم كارانە ھەمىشە بە نەگبەتى و دەردى سەرى كۆتايىيان ھاتوۋە..."، بەلام باوكم، گوۋى بەم قسانە نەدەداۋ، دەرەدەكەۋەت كە بىيانىستىت.

باوكم لاي كەسىكى دەۋلەمەند كارى دەكرد، كە بە (تۇپال ھەمدى) ناسرا بو، (تۇپال ھەمدى) ناۋو شۆرەتتىكى باشى لەنئىۋ خەلكدا نەبو، گازىنۇ، قومارخانە، بازىرگانى بە ئافەت، مادە ھۆشبەرەكان: بەكورتى ھەموو جۆرە كارىكى خراپى بەپۇۋە دەبىردو، چەندىن پىاۋى ۋەك باوكم كارىيان بۇ دەكرد.

هه موو ئه م پياوانه ش قورياني تيوه گلان بوون به كاري
گومانلي كراوه وه .

(توپال حه مدي) قاچي له پيكدادانيكدا شكا بوو و، به شهليي
مايوويه وه . هه روه ها يه كي ك له تاييه تمه ندييه كانيش ئه وه بوو، كه
دوستيكي نزكي دوژمه كاني بنه ماله ي ئيمه بوو. نهيني كوشتني
باوكيشم هه ر ئه مه بوو.

ئاخو باوكم به هوي كاريكي هه له يه وه له لايه ن (توپال حه مدي) به وه
درايوو به كوشت، ياخود له لايه ن دوژمه كانمانه وه ؟ له وانه شه
هه ردوولا كاره كه يان به هاويه شي ئه نجام دايت. به سه رنجدان له و
شيوازه نامرؤفانه يه ي باوكمي پي كوژرابوو (توپال حه مدي) م به
خه يالدا ده هات، چونكه دوژمنان له بنه ماله ي يه كترى ده كوژنه وه،
به لام به م شيويه ئه شكه نجه ي كه س ناده ن.

باوكيشم به شيويه كي دپندانه كوژرابوو، به لام ئه و گريمانه يه ش
هه بوو، كه باوكم له كاري گومانلي كراوو ئابروو به ردا تيوه گلاييت.

به مجؤره دوژمه كاني خيژانه كه م زياديان كرد: حه مديه شهل له گه ل
دوژمه كوژنه كانمان. به كورتي هيچ دوستي كمان نه بوو. تاكه
ئاسووده يي منيش پاكشان له ئاميژي دايم و، گريان و فرمي س ك پشتن
بوو.

ئاھ، له و بي كه سيبه ! ئاھ چ بيچاره ييه ك بوو!

خوایه گیان! هرگیز نه و پوڙانه مان پيشان نه ده يته وه جاريكي تر،
 نه وه ي ئيمه چه شتمان به سر كه سدا نه يه ت. بېچاره ييمان له
 باسكردن نايه ت.

نه مانتواني لاشه ي باوكم بنيژين و، دوو پوځ له مالّه كه ماندا مايه وه.
 دواتر له شاره وانييه وه هاتن و به خاكيان سپارد. دايكي پر حمه تيم،
 نه لقه ي بووكيڼي خوي له مه سره في به خاك سپاردنه كه ي باوكمدا
 به خه رج دا. خانويه كي كړي... دايكيكي نه خوش... چوار مندا ل
 له باوه شي دوورناكه ونه وه و، شايه تحالي فرميښكه كاني نه و
 بېچاره يه ن....

پوځگاره پر نه هامه تيبه كان:

له خانويه كي بچووكي كړېدا ده ژيايڼ. دايكم شه و تا به يان
 به ده ست نازاري گورچيله وه ده ينا لاند. خواردن و خواردنه وه ي پي
 نه ده خورواو، ده سته كاني و پووخساري ده نواسان، پوي زهر د
 هه لده كه پراو، تروسكايي تيډا به دي نه ده كرا. من و خوشك و براكانيشم
 له بهر نه وه ي له حالي دايكم تينه ده گه يشتين، زورجار به ياري و
 پر هفتاره كانمان نه ومان بيتاقت ده كرد، به لام كه هه ستمان ده كرد
 دايكم به ده ست نازاري زوره وه ده ناليني و، كه گويمان له ناهه كاني
 ده بوو و له ده وري كوده بووينه وه و، ئيمه ش ده گريايڼ. وامن ده زاني
 دايكي شتمان وه ك باوكمان ده مري. دهرده داربي دايكم به شيويه كه

بوو، كه له به يانيه وه تا ئىواره، جارى وا هه بوو له ئىواره شه وه تا به يانى پۆڤى دواتر به رده وام سازارى ده بوو. ئيمهش شه وانه به دهم گريانه وه ده نووستين.

ئو پۆڤگار ه زۆر پۆڤ هه بوو كه به برسى سه رمان ده نايه وه. جار هه بوو پارچه نان يكي شمان ده ست نه ده كه وت. ناو به ناو دراوسى كان به زه بيان پياماندا ده هاته وه، و، خواردنيان بۆ ده هينايين، به لام ئه م يارمه تيانهش نه مان. چونكه دوژمنه كانمان ده يانو يست بيچاره مان بكن و، به هه ره شه كردن له دراوسى كانمان، پڤگريان ده كردن به وهى يارمه تيمان بدهن. دايكم چوو بۆلاى (حه مديه شه ل) بۆ ئه وهى حه قى باوكمى ئى وه ريگريته وه، به لام ئه وه هم ده ريكرده بوو، هم قه رزه كانى باوكيشمى نه دابوون و، به هه ره شه وه پڤى وتبوو: به گيانى خۆت ده يانده يته وه؟" دايكم كه هاته وه بۆ ماله وه زۆر پووخابوو، زۆر په ريشان بوو. ئاى دايكه گيان، چيت چه شتبوو، چى!...

دايكم ئه وه شه وه زۆر په ريشان بوو، هات و هاوار له تاو نازاره كانى ده ينالاند و، ده يوت: موسولمانيك نيبه، به نده يه كى خوا نيبه؟ وا ئه مرم، يارمه تيم به ن!"، من له و كاته دا چوار سالان بووم. خوشك و براكانم له من بچوكتر بوون.

دایکم هاواری ده کرد و ده یوت: "یه کی نیه فریامان بکه ویت؟"
نیمه ش به ده نگی به رز هاوارمان ده کرد "برسیمانه، نان". خوشکیکم
بچوگترین منالمان بوو. هیورکړنه وهی مه حال بوو و به رده وام
ده گریا.

بهشی دووهم

پیره پیاویکی نوورانی

که سیڅ نه و شه وه گویبیستی ناله و نازاره کانی دایکم و، هات و
هاواری ئیمه ی برسیی بوو. له راستیدا ماله که مان به دهنگی هات و
هاواری ئیمه هه ژابوو، کاتیڅ له ده رگا درا، پیاویک به بهرگیکی دراو و
کۆن و، دیمه نیکي سوالکه ر ئاساوه هاته ژووره وه، به وتنی: "بۆ
خاتری خوا یارمه تییه ک" سه ری هیتایه نه و ژووره ی ئیمه ی لی
دانیشتبووین.

پیاویکی زۆر پاکوخواوین ده هاته پیش چاو، دیمه نیکي نوورانی و،
پووخساریکی که شاهه ی هه بوو. به زمانیکي مندا لانه وه
وتمان: "هیچمان نییه بیده یین به ئیوه"، بۆ نه وه ی پیاوه که به ته واوی
دلنیا ببیت، که هیچ خواردنیک شک نابەین، مه نجه لی نانه که م بردو
نیشانم دا. پیاوه نوورانییه که ش خه نده یه کی میهره بانانه ی کردو،
مه نجه له که ی له ده ستم گرت و، له جانتاکه ی ده ستیدا خواردنی

دهرمیتاو، مه نجه لئى نانه كه ي ئيمه ي به نان و، سه وزه و، ميوه پركرد.
ئوه نده ي له يادم بئت، برئكى باش خواردنى تئى كرد، پاشان
له بهردهم دهرگاكه دا به جئى هئشت و، رؤيشت.

ئيمه ش به په رؤشه وه ده سته جئى خومان گه يانده خواردنه كه.
به راستى ئه و مه نجه له بؤ ئيمه وه ك گه نجينه ي به ره كه ت وابوو،
خواردنه كه ي به شى چهند رؤژئكى كردين.

سه يرترين لايه نى ئه م پووداوه، له ناو مه نجه لگه دهرمانى تئدا بوو.
دايكم پاش خواردنى ئه و دهرمانانه، كه ميك هاته وه سه رخؤى.
ئيمه ش به وه زؤر خؤشحال بووين. دايكى په حمه تيم چهنده ها جار
ئه م پووداوه ي به م شئويه بؤ باس ده كردين كه: "ئو پياوه سوالكه ر
نه بوو، به نده يه كى باشى په روه رديگار بوو".

دايكم خانمئكى باوه ر پته و بوو. ته نانه ت له به رامبه ر سه ختترين و
به نازارترين كئشه كانى ژياندا، مه زنترين ئارامگرتنى پيشان ده داو،
پشتى به خواى گه وه به سته بوو و، هه رگيز ناشكورى نه ده كرد.

سائى، يان سالى و نيوى به سه ر ئه و پووداوه سه رسوپه ئنه ره دا
تئپه رپبوو، ئه و پياوه ميه ره بان و نوورانييه، جاريكى ديكه ش
يارمه تى ئيمه ي دا.

له به ر ئه وه ي ماوه ي شه ش بؤ حه وت مانگ نه مانتوانى كرئى
خانوه كه مان بده ين. خاوه ن ماله كه وه دهرينايين. له راستيدا

که لوپه لیکی وه هاشمان شک نه ده برد؛ خاوهن قه رزه کانی باو کم که حال و گوزهرانی ئیمه یان ده بیینی، له وه رگرتنه وهی قه رزه کانیان بیئ ئومید ده بوون و، هه ندیکیان ئه و که لوپه لانه مان که پاره یان ده کرد، له جیی قه رزه کان بردیان، له سه ره تادا سه لاجه و ته له فزیونه که مان، پاشان تاقمه قه نه فه کۆنه که مان و، دواتر تاقمی ژووری نووستنه که ی دایکم. به جۆریک له ماله که ماندا ته نها غازو ته باخیکمان مابوو، ئه ویش جاریک یه کیک له خاوهن قه رزه کان ویستی بیان بات، به لام که پوو خسای داماو و بی چاره و فرمیسکای دایکمی بیینی، به زه یی پیماندا هاته وه، داینان و پۆیشت.

به م شیوه یه ساحیب خانووه که به خۆمان و ئه و که لوپه له که مه وه که مابوو مان وه ده ری ناین، ئیمه ش بیچاره تی پامابووین. نه مانده زانی چی بکه یین و، پوه له کوئی بکه یین. یه که م شه ومان له سه ره شه قام و له ژیر پۆشنایی کزی ئه ستیره کاندایه پی کرد. دایکی په حمه تیم تا به ره به یان به دهم ئازارو ئاله وه له خوا ی گه وره پاراپیه وه و، نزای کرد. سه ره له به یانی پۆژی دواتر به تینی گهرمی تیشکی خوری هاوین به ناگاهاتینه وه و، سه ره له نوئی پۆژیکی دیکه مان به ئازارو ئاله ی دایکم و، سکی برسپیه وه ده ستپیکرده وه.

پۆژانه زۆر به زه حمه ت پارچه ناننکی وشکمان ده ستده که ویت.

بۆيە كاتىك دەيىنم، بە چەندەما تەن خۇراك قىپى دەدرىتە
 زىلخانە، دەستبەجى دىمەنى ئەوانە دىتە پېش چاوم، كە بەدەست
 برىستىيە دەنالىنن. بەھرحال منىش لەپىزى ئەو برىسيانەدام،
 بىگومان زاتى خاوەن دادپەرۋەرى پەھا، دادگاھىكى مەزنى بۇ ئەم
 ناھەكسانىيە و برىستىيە ئامادەكردو، ئەگەرنا ناسۆرى ئەم ھەمو
 برىستىيە بەچى دەپەرۋىرئىتە؟

بى لانا كەوتىن، پىويستى دەست بە ئاۋگەياندىن و، خۇراك و،
 تەننات ھىچ پىويستىيەكى سەرەتايى ژيانىكى ئابرومەندانەمان
 دەست نەدەكەوت، دايكە لە تاودا، بەچۇكدا ھات و، كىرئوشى بۇ
 خۋاي گەرە برد، بە ھاوارىكى پىر ئازارو بى چارەوتى: "خۋايە
 گيان، بە ھانامانەو بىيت، بە مېھرو بەخشىندەيى خۆت
 دەستگىرئىيمان بىكەيت، كۆمەكى خۆتمان فرىا بخەيت"، بەم جۆرە
 دەينالاندو دەيوت: "ھىچم لەدەست نايت، بەراستى نازانم چى بىكەم،
 خۋايەگيان لەبەر خاترى ئەم مىندالە بى تاوانانە ۋەرە بە ھانامانەو".
 لەو كاتەدا ئۆتۆمبىللىك لە نىزىكمانەو ۋەستتا. شۆفىرى
 ئۆتۆمبىلەكە وتى: "دەي سەرگەون، با بىرۆين".

ئاوپمان دايەو، من پاش ئەۋەي باش سەرنجم دا، وتم خۇ ئەۋە
 ئەو پياۋەيەكە داۋاي خىرەكەي لىكردىن و، دواتر خواردنەكەي بۇ
 جىھىشتىن... ئەو سىما نورانىيەو، ئەو خەندە شىرىن و مېھرەبانە

ته نها له و ده کهن، چۆن بتوانم پووخساری که سیکي وا له یاد بکه م،
بیگومان له یادم ناچیت.

دایکم پرسى: "بۆ کوی ده پۆین، ئیوه کین؟"
شوفیره که وتی: "خانویه کم بۆ دۆزیونه ته وه، تا تئیدا نیشته جی
بین."

به هه رحال دایکم وهك ئه وهی له باب ته که تیگه یشتبیت، هیچ
ناپه زاییه کی نیشان نه دا.

سه رمان سوور مابوو:

شوفیره که که لوپه له کانمانی کرده ئۆتۆمبیلایکه وه، ئیمه ش
سه رکه وتین. له پێدا هیچ قسه یه کی له گه ل نه کردین، ته نها به دایکمی
وت: "ئه م کتیبه بخوینه ره وه."

دواتر بۆم ده رکه وت ئه و کتیبه ی پیاوه که دابویه دایکم
(جه وشه ن) بوو. دایکیشم بى وچان و به رده وام ده یخوینده وه و
ده یوت: "ئه م جه وشه نه ده بیته شیفه، مایه ی حه وانه وه ی ده روونه،
ساپژکاری ئازاره کانمه."

له به رده م خانویه کی خنجیله ی ساده دا وه ستاین، که چوینه
ژووره وه، بینیمان خانووه که خۆی که لوپه لی ناومالی تیدا بوو،
ته نانه ت چیشته خانه که شی پرکرا بوو له خواردن. شوفیره که ئیمه ی له و
ماله دا جیهیشت، به لام پیش ئه وه ی بپوات وتی: "خاوه ن ماله که

كرىستان لى وەرناگرىت و، خەمتان نەبىت، بەردەوام پشت بەخوای
گەوردە بىەستەن، پەروەردگارم گەوردەترین ھاودەمى نەخۆش و،
دەشكاو، بى نەواو، ستەمدیدەكانە، ئىو تەنھا ئارامبەگرن" و، پاش
ئەو پۆشت.

نىشتەجىبوونمان لەو خانووەدا وەك چەژنىك وابوو، ھەموومان
بەخۆشچاللىيەو دەستمان بە نان خواردن كرد، زۆر بە پەرزەندەو
نانەكەمان خوارد، بەجۆرىك كە نەماندەويست ھەرگىز جارىكى دى
برسىمان بىيەتەو.

دايكم كە ئىمەى بەم خۆشچاللىيە بىنى پووخسارى گەشايەو،
خەندەيەكى شىرىن كەوتە سەر لىوەكانى.

خانووەكە لە دوو ژوور پىكھاتبوو، تا بلىت بەشێرەيەكى پىكوپىك
كەلوپەلەكانى تىدا دانراوو.

دايكم بە دەنگى بەرز ھەستى خۆشچاللى دەردەبەرى و،
دەيوت: "ئای خوايەگيان! چەند مېھرەبانىت، سەلاجە كۆنەكەى
خۆمان لە ھەمان جۆر، لەجى قەنەفەو تاقى ژوورى نوستەكەش
لە ھەمان شىو مۆدىلى لىيە!"

واتە وەك ئەوەى كەلوپەلەكانمان گوازرايەتەو بى ئىرە، ئەم
خانووە، تەنانەت وەك دووانەى خانووە كۆنەكەمان دەھاتە پىش
چار. بەسەر سۆرمانەو دەمانوت: "ئەمە چۆن دەبىت؟ بەپاستى

شیتیکی سهیره، دۆش دامابووين، به لام پوودای له وه
سهرسوپهینه رتر له دواتردا پوویدا.

پیره پیاویکی پیش سپی، که وا دیاربوو خاوهن ماله کهیه، هاته
ئورده وه، وتی:

- ئیوه کین و، چی ده کهن لیڤه؟
دایکم وتی:

- شوفیری ئۆتۆمبیلێک ئیمه ی هینا بۆ ئیره وه، وتی لیڤه نیشته جی
بین، ته نانه وتی ساحیب ماله که کریتان لی وهرناگریت.

پیاوه پیره که به سهرسوپهانه وه له شوینی خۆی دانیشته، وتی:
- نای خواجه، خواجه گیان، من پیاویکی وه ها ناناسم، ده مویست
خانوه که م به کری بدهم، به لام به لێنم به کهس نه دابوو. ههروه ها
نیازیشم وه ها نه بوو، کری وهرنه گرم.

ئیه کین؟ که میك باسی خۆتانم بۆ بکهن.
دایکم باسی کرد.

فرمێسك له چاوی پیره پیاوه که وه داباری، دیاربوو ئه م به سه رها ته
جه رگه به مان کاری له ویش کردبوو.

- من نه و پیاوه ی ئیه ی هینا وه ته ئیره ناناسم، به لام هه زاران
سو پاس بۆ په روه ردگارم که خانوه که ی من بوو به نسیبی بیتاوانی
وه کو ئیه، کریتان لی وهرناگرم و، هه رچه نده من پیاویکی وه ها

هه بوو و دهوله مەندیش نیم، بەلام ئینشائەللا ناویەناو یارمەتی و
هاوکاریتان دەکەم.

ئەم پووداوه کاریگەری زۆری هەم لەسەر دایکەم و هەم لەسەر مامە
پیرەکەش جێهێشت، منیش دواتر کە پێگەیشتم بەهەمان شیوە ئەم
پووداوه کاری تێکردم.

هەرچۆنێک بێت دەستیکی شاراوه یارمەتی پێشکەشی ئێمە
دەکرد، تالەم بپارەییە بە هانامانەوه بێت. چۆن بتوانین ئەو مامە
پیرە نوورانییە لە یاد بکەین؟ کە هەركاتیك بێ ئومێد بووبیتین
هاتوو بە هانامانەوه.

دایکەم نەخۆشییەکی هەرسەختەر دەبوو، گەرەترین ترسیشی
ئاسایشی گیانی ئێمە بوو، چونکە دانیابوو بە گەرەبوون و
پێگەیشتمی سێ کوڕ، نە (حەمدیە شەل) و نە دۆژمنەکانمان پێگەیان
نەدەدا هەرگیز ئاسوودەبین. هەروەها خەیاڵی تۆڵەبەندەوهەمان لە
دۆژمنەکانمان ئۆقرەیی لێپێبوون. واتە ئێمە هەم بە دەست تەنهایی و
برسییتی و، هەم بە دەست دوو دۆژمنی سەختکارەوه گرفتار بووین.
پۆژانی زۆر بە ئازار، زۆر سەخت و دژوار و، زۆر بە دمان لە پێدا بوو.

منیان رفاند:

نه خوشیه که ی دایکم گیشتبووہ ناستیکی بهرگه نه گیراو. نهو ساله ی پیم نایه شەش سالیه وه، نهو برایه م که له من بچوکتەر بوو پینچ و، نه وه ی دوا ی نهو چوار و بچوکتەرین خوشکیشم سی سال بوو. هیواش هیواش ههستم به بهرپرسیارییه تی سهختی زیانم ده کرد، بۆیه پیویست بوو بیرێک له کیشانی به شیک له خهرجی خیزانه که م بکه مه وه. خاوهن ماله که مان خوا ی گهره تا نه به د لیتی پازی بیت، هه م کرپی له ئیمه وه رنه ده گرت و، هه م چاودیری ئیمه ی ده کرد و ده سنگیریوی ده کردین.

سندوقیکی بۆیاخی پیللوی بۆ من کپی. سه په پای نهو ته مه نه بچووکه م له به یانیه وه تا ئیواره ده سوپامه وه: سی چوار قروشم ده ستده که وت و، به شه که تی و ماندوویی ده گه پامه وه ماله وه، به لام که نرکه و ناله ی دایکم گوئ لئ ده بوو، ماندوویه تیم له بیر ده کردو، تا به یانی نه ده نووستم و، فرمی سکم ده پرشت.

ناخ! ... ناخ، چ پۆژگاریکی سهخت و پر دهردی سه ری بوون، لهو پۆژانه دا دوو چاری پووداویکی وه ها بووم، که هه رکات به بیرمدا دیته وه، داده چله کم.

وه ک هه ر پۆژیکی ئاسایی، به یانیه که ی له مال دهرچووم و، سندوقی بۆیاخه که م دا به کۆلما. به پیللویکی کۆن و دپاو و،

پانتۆلئىكى لە چل لاوه پىنەكراو، تىشىرتىكى شىرەو پىستەكەشم
پەنگى پەشى بۆياخەكانى بوارىدبوو، نەخۆشپىيە بى ئامانەكەى دايكەم
مەروەك ھەموو شتىكى مالىھەى شىواندبوو ئىمەشى لە پاك و
خاوينى بى بەش كەردبوو.

لە نزيكى ديوارىكدا دانىشتم. بەو دەنگە بىچارەو غەم ئاويژەو
ھاوارم دەكرد: "وهرن با بۆياختان بۆ بكەم كاكە، ئەگەر بىرقەى نەدا
پارە مەدە"، ئەو كەسانەى بەلامدا تىدەپەپىن كە سەيرى جلوبەرگى
چلكن و سىماى پەشداگىر ساويان دەكرد، ھەندىكيان دليان بە تەمەن
و حالە دەسوتا، ھەندىكيشيان پىدەكەنين و تىدەپەپىن.

ھەندىك جارىش كەسانى مېھرەبان پارەى زىادەيان دەدامى و،
دليان خۆش دەكردم.

سەرنجى منىش لای ئەو مندالانە بوو كە لە تەمەنى خۆمدا بوون.
ئەوان، دايك و باوكيان دەستيان گرتىبوون و، جلوبەرگى نووى و
جوانيان پۆشيبوو و، شىرىنى و دۆندىرە بەدەستيانەو بوو، لە
كەيفى خۆياندا بوون...

بەجۆرىك ئىرەپىم پى دەبردن، كە سالانى مندالىم بەو ھەسرەتەو
تىپەپىن. كە ئىتوارە داھات، كاتى گەپانەو ھەش بۆ لای دايكى بى
چارەو دەردەدارم پەرىشانى دەكردم. بەلام ھەر لە پۆزىكى ئاسايى
و ھەدادا پوداويكى شوم بەسەردا ھات.

پیاویکی تەمەن مامناوەندی پێکپۆش لەگەڵ کورپێکی گەنجدا لێم
 نزیک بوونەو، کە ئەمە ناسین، بەلام هێندە بە پەرۆشی و
 خۆشڕەفتاری لەگەڵدا دوان، کە هەر زوو ئاشنایەتیمان پەیدا کرد،
 پرسیاریان لەبارەی ژيانمەووە لێ کردم. وتم:

— باوکم ئەمە، دایکیشم ئەخۆشە، منیش چاودێری خوشکەکم و
 دووبراکم دەکەم.

— وتیان: بەراستی جێی داخە... زۆر بەداخەووە بووین بۆت.
 کە وابوو وەرە، لەپێشدا بەیەکەووە خواردنیکی باش دەخۆین،
 دواتریش دەمانەوێت لەبارەی چەند شتێکەووە لەگەڵدا بدوین.
 هیچ بەرھەڵستیم نەکردن. هەرچەندە دایکم بەردەوام ئێمەی
 ئاگادار دەکردەووە:

— هیچ شتێک لەوانە وەرھەگرن کە نایانناسن. مەچن بۆ هیچ کۆی
 لەگەڵ کەسی نەناسراودا، لەوانە بەلایەکتان بەسەردا بەیتن.
 بەلام ئەم دوو نەناسراوە هێندە میھرەبان دەھاتنە پێش چاوە، کە
 هیچ ئاھاژەییکی دۆزماوەتیان تێدا بەدی نەدەکرا، سندوقی
 بۆیاخەکیان لێ سەندم و، منیان برد بۆلای ئۆتۆمبیلێک کە کەمێک
 لەپێشتەر وەستێنرابوو. ئۆتۆمبیلەکە کە سێکی تریشی تێدابوو.

هەر کە چووێ ئۆتۆمبیلەکەووە، چاویان بەستمەووە. منیش دەستم
 کرد بە ھاوارکردن، بۆیە دەمیان بەستمەووە، ئەوێندە ترسام کە

خهركیوو دلم له سینهم دهردهات، عارهق به سهراپای له شمددا
دههاته خوارهوه، تهنانهت له ترساندا ژیر خۆم ته پکردبوو، هه
له بهر نه مهش په کهم شهقم له سهر ته پکردنی ئۆتۆمبیله که خوارد.

په کهم پرووبه پرووبونه وهی مهرگ:

نازانم چه ندیک پۆیشتن و، بۆ کوی پۆیشتین، به لام که چاویان
کردمه وه، بینیم که له ژووریکدام که تیشکیکی پووناکی کز و میژیککی
کونی تیدایه.

دهستم کرد به هاوار و پارانه وه.

- دایکم زۆر نه خوشه، نه گهر نه گهریمه وه بۆ ماله وه دایکم و
خوشکه کهم و براكام زۆر بیتاقت ده بن. نه گهر من نه بم، کهس نییه
ناکای لییان بیت، توخوا مامه گیان وازم لیبیتن، خو من هیچ له ئیوه
نه کردوه.

دهستم برد له گیرفانمدا، دهستکه وتی نه و پۆژم که پاره ی
بویاخکردنی نه و دوو پیلاوه بوون، دهرم هیئا به پوی نه و پیاوه
پووگرزه دا که له بهرام بهرم دانیشتبوو درژیم کرد، وتم:
- بیگره. هه نه مه م پتیه، هیچی تر شک نابه م.

زله یه کی وه های دا به پومدا، که له ناکاو خۆم له سهر زهویه که
بینیه وه، دهم و لوتم له خوینا سوور بوو بوو، نا ئیککی هه لدايه
به ردهستم. وتی:

- بگره، ئەمە بخۆ. دەنگیشت نەیت و، هیچ خۆت ماندوو مەکه،
تۆ بۆ ئێمە پێویستیت! پاشان چوو دەرەوه و پۆیشت.

لە خەیاڵی منداڵانەدا هەزاران پرسیار دروست بوون: "بۆچی منیان
هێناوه؟ چیان لە من دەوێت؟ چی لە من دەکەن؟"، ترس تەواوی
بوونمی داگیرکردبوو لە پۆحمدا دەهات و دەچوو و، خەمی دایکم و
خوشک و براکانیشم بە هیچ جۆرێک لە مێشکم دەرناوە چوو...

لە لایەک ئەم هەموو کێشێانە کە دەریازبوون لێیان ئەستەم بوو،
لە لایەکی تریشەوە هەولم دەدا بە دەم و لیوی زامارەوه نانهکە
دەستم بخۆم.

برسییتی ئەوەندە زۆری بۆ هێنابووم، کە زۆری نەمابوو لە هۆش
خۆم بچم، دلتیا نەبووم چەندێک کات تێپەریوه کە بە دەنگی
گفتوگۆی چەند پیاویک پاجڵە کیم.

یەکیک لە پیاوهکان دەیوت:

- گوناھە، با واز لە منداڵە بھێنن. ئەمە دایکی نەخۆشەو،
باوکیشی نیە. نان پەیداکاری مالهەشیانە، با ئەم کارە نەکەین.
ئەوێ تریشیان:

- باشیشە ئێترها، کەسیش لێی ناپرسیتەوه.

کەس نابێتە پێگرمەن. چۆن بمانەوێت وای بەسەردێنن، ئەوەندە
بەسە قاچێک و قۆلێکی کەمەندام بکەین و، چاویکی کوێر بکەین.

به مه به ته واوی که مئه ندام و بی ده سه لات ده بیټ. ثم منداله پاره ی
 زوری به نټو چاوانه وه یه. نټوه ته نها نه وه بکه ن که من ده یلټم.
 ثم شه و کاری منداله که ته واو بکه ن، نټیر دوا ی چه ند مانگیك
 توانای کارکردنی ده بیټ.

نه ی هاوار خوابه ! گوټم له چی ده بیټ؟، واته نه وانه ی منیان
 پفاندووه، باندی پفاندنی مندالن و، ده یانه ویټ که مئه ندام بکه ن، تا
 دواتر سوالم پی بکه ن، ها؟!

ده نگم به هیچ په نایه ک پانه ده گیشته، ته نها وه ک نه وه ی له دایکم
 بیستبووم، ده پارامه وه. "په روه ردگارم یارمه تیم بده، لیټره پزگارم
 بکه، فریام بکه وه، ده مه ویټ بچه وه بق لای دایکم".
 به هر حال، به دلی مندالانه وه زور له ناخه وه دوعام کردو، له و
 ساته دا پووداویکی زور سه رسوپه ینه ر پوویدا، که تا نټسته ش له ژیر
 کاریگه ری جوش و خروش و په روشی ساتی پوودانیدام. به پاستی
 ثم بیره وه ریبه پیروزترین و به نرخترین نه ینی ژيانی منه.

جاریکی دیکه نه وه بیره پیاوه نوورانیه!

دهرگا که کرایه وه. منیش وا گومانم برد که جاریکی دیکه نه و
 پیاوانه هاتنه ژووره وه، بویه سه رم خسته نټوان ده سته کانه وه،
 به خه یالی نه وه ی لیټم ده دن، ویستم به ده ستم سه رم بیارټم.
 به پاستی ترس و دله پراوکی ته وساته له باسکردن نایه ت.

كه سټك به هټواشې لټم نزيك بوويه وه، زږر ميهره بانانه ده سټي
خسته سهرشانم و وتی:

- مه ترسه، من له وان نيم.

كاتيك سهرم به رزكرده وه، چي ببينم!؟ ئاي خوايه گيان، نه و
پووخساره ميهره بانه، نه و خنده ئاسووده به خشه، نه و دوو چاوه پر
له سوړو به زه بيه.. له ساتيكا مني به ره و دونيا مه زنه كي خوي
په لكيش كرد. نه مه و هك خه يالټك دهاته پيش چاو و، بڼ دنگ له
پيره پياوه كه م دهرواني، قوټمي گرت وتی:

- دهی بابړوین، دايك و خوشك و براكانت چاوه پڼي تون.

دهرگاكي كرده وه و چووه دهره وه، منيش به دوايدا چومه
دهره وه، له و نيوه نده دا هيچ كه س ديار نه بو و، ببينم له خانويه كي
وهك فيلادا بوم. سواړي ئوتومبيلك بووين و، كاتيش شه و بوو. زږر
به خيرايي هاتينه وه بڼ ماله وه، مني دابه زاند.

ته نها توانيم بلټم: مامه نيوه كيڼ؟

پووخساري به خنده يه ك گه شايه وه و وتی:

- "زووكه ئيستا بچو بڼلای دايكت. دواتر يه كتر ده ببينينه وه".

منيش دابه زيم و، نه و يش ئوتومبيله كي ليخوي، پويشت.

- دايكي داماو و خوشك و براكانم زږر خه مي منيان بو و، زږر
ترسابوون. دايك هه ركه مني دي و، له ئاميزي گرتم و، فرميټسك له

چاوه کانییه وه دابارین.. گریا گریا... که پروداوه که م بۆ گتیرانه وه،
دایکم ئاسوده بوو و، دوعای کرد: "واته نه و پیاوه ها! ئای خواجه
گیان، زۆر شوکر. چهنده لیت بپارێینه وه که م".

به لوتفی پهروه رگار به شتویه که سهرسوڕهینه ر له به لایه کی
تريش پزگارمان بوو. سهختی و نه هاهمه تییه کانی ژيان کۆتایی نایه
و، یه که له دواى یه که به سه رماندا داده بارین.

سالانى پر ناسۆرى خویندنى سه ره تایم:

هه ر پۆژێک که تیده په پى پۆژه که ی پيشوترى لا شیرين ده کردین،
له گه ل سهختی و ناهه مواریه کانی ژياندا له پووبه پووبوونه وه ی
به رده وامدا بووین، له هه موو که س زیاتر گرفتارو بیچاره بوو بووین.
به تیپه پوونى پۆژگار ته نهایی و، بیکه سی و، هه ژاری و، بیچاره بیش
وینای ژيانى ئیمه یان ده کرد.

شه وه نه نگوسته چاوه کانیس یه که له دواى یه که داده هاتن و، له ژیر
فشاری نازاره کاندای ئیمه یان وردو خاش ده کرد.

ئاخ، نه و شه وانە! خۆزگه نه هاتبان و، نرکه و ناڵه ی جه رگبری
دایکم به رگوئى نه که وتایه...

خۆزگه شه وێک، ته نه شه وێک، به ئاسوده یی و دوور له نازارو ناڵه
پاکشایه وه، بى هاوارکردن و، چنگ گیرکردن له جله کانی، به بى
وتنى: "تخوا پزگارم که ن، وا نه مرم" که ر ته نه بۆ شه ویکیش بوو،

به لām ئيمه شهوى له و جۆره مان نه دى و، هه ندى جار حالى
 پۆژه كانمان نۆز له شه وه كان خراپ تر بوون، چونكه جار جار به ته نها و،
 هه ندىك جاريش له گه ل يه كيك له برا كاندا و، هه ندىك جاريش خۆم و
 دوو برا كه م، هه ر كه له خه وه لده ستاين، به سندوقيكى بۆيا خه وه
 له م جاده بۆ نه و جاده دچووين به دواى پاروه نان يكد.

برسى و، تينوو، به شه قامه كاندا ده سوپاينه وه، نه مه جگه له
 بىچاره بى و بى دهره تانى چى پي ده و تر يت؟ هه ندى جار پارهى يه ك
 دوو نان يكمان ده ست ده كه وت، بىگومان پۆژى واش هه بوو كه هيچمان
 قازانج نه ده كرد. به لām تالترين راستى ژيانمان هه ستر كرن بوو به بى
 سه ره رشتياري، په راويز خراوى و، بىنازى و، خه يالى خراپى ته نيايى،
 هه ميشه په ند وه رگرتن له په فتارى خراپ و هه له كانمان قه ده رى ئيمه
 بوو. يه كه م جار تا قى كرنه وهى جگه ره و، دزى به شيك بوون له يارييه
 مندا لانه كانمان. په و كارى ژيانى داها توومان به زنجيره يه ك په و دواى
 سه ره سوپه ينه رو چا وه په وان نه كرا و چنرا بوو.

بى خوا وه نى، نه بوونى خه مخۆر يك بۆ داها توومان چه شت. له
 گىژاوى ژيان يكي سه رتا پا بۆش و په وچدا سه رگه ردان بوو يويين.
 له خو يندنگه ي سه ره تايى بوو يين.. په ره ردا گام هه زاران جار لى
 پازى بىت.. مامه په ره ي خوا وه مالمان پىويستيه كانى مه كته بى

هه موومانی دابین ده کرد. وهك بلیتی نهو باوکیکی مه عنه وی ئیمه بوو
و، وهك خزمیکی زۆر نزیك، هه میشه ده سنگیریژی ده کردین.

من له پۆلی پینجه می سه ره تایى بووم، یه كێك له براكانیشم له
چوار، نهو وی تریشیان ده رچوو بوو بۆ چوار. خوشكه بچووكه كه شمان
له پۆلی دووه می سه ره تایى بوو. هه رچوارمان ئاستی خویندنمان زۆر
باش بوو. هه رچواریشمان زیره كترینی پۆله كه مان بووین. بیگومان
ئه مه ش به هاندانی دایكى په حه مه تیم و، مامه پیره ی خاوه ن مال و
مامۆستاكانمان.

خوشكه بچووكه كه م مامۆستایه كی زۆر میهره بانى هه بوو به ناوی
(ئایلا) خان، كه گرنگی به ئیمه ده داو، له هه ر ده رفه تیكدا ئیمه ی
كو ده كرده وه و، ئامۆزگاری ده كردین: "له سه ركه وتن زیاتر هیچ
چاره یه كی تریان نییه، پێگه ی پرگاریوونتان و، به رده وامیدانتان به
ژیانیکی باش ته نها خویندنه. پێویسته له هه موو كه سیك زیاتر هه ول
به دن و بخوینن. نهو كاته ده توانن ته نانه ت نه خوشیه كه ی دایكیشتان
چاره سه ر بكه ن. ده بنه خاوه ن مالی خۆتان و، پاره و سامانتان
ده بیته، سه یاره ش بۆ خۆتان ده كهن".

سه لامه ت بیته (ئایلا) خان... به باشی له دنیای مندا لیمان
تیده گه یشت، زۆر به باشیی ئیمه ی ئاراسته ده كرد، به لام

سەختىيەكانى ژيان بواريان نە دەداين بە ئاسوودەيى بەردەوامىي بە
خوڭدەنەكە مان بەدەين.

من ھەستم بە بەرپرسىارىيەتتەيىكى زۆر دەکرد. لە ئاستى كەسانى
لەخۆم كەوردەتەدا پەفتارم دەکرد. ھالى داىكم، بۆيوى ژيانمان،
دوژمنەكانمان، پارىزگارى لە خوشك و براكانم و چەندىن خەيالى تر،
لەو گرفت و كىشەنە بوون كە بەردەوام سەرقاڭيان كەردبووم.

ھەندىك جار بە توورپەيى و كىنە لە دڭيەو دەمويست بەيەك زەبەر
دوژمنەكانمان لەناو بەرم و، خەيالى سەربەپنى ھەموويان و
ھەلواسىنيان بەديواردا، ئارامىيەكى لە پادەبەدەرى پى دەبەخشىم.

ھەندىك جار دەچوومە گوشەيەكەو دەگريام، زۆر بەباشى بىرم
دەتەو ھەركاتىك ھەستم بە بىچارەيى دەکرد بە گريان ئاسوودە
دەبووم. ھەندىك جار بىش كە ھاوتەمەنەكانى خۆم دەبينى گوزەرانىان
باشە و جلو بەرگيان پىكوپىكە، ئىرەيى تووشى سەربىچى دەكردم و،
دەموت: "پەروەردگارم، بۆچى ھالى ئەوان باشە، داىك و باوكيان
تەندروستن، بۆياخى قۆنەرەش ناكەن، ئىمەش بەم جۆرە
پەريشانين؟".

بەلام دواتر كە پىرە پياو ھەورانييەكەم دەھاتەو ىاد، دڭنەوايى
خۆم دەدايەو، چونكە كە دەكەوتىنە تەنگانەو دژوارى و سەختى
ژيان ئەو دەھات و دەستى يارمەتى بۆ درىژ دەكردىن.

دایکی په حمه تیم زوو زوو ئیمه ی ئاگادار ده کرده وه و، ده یوت:
"ئاممان، لای که س هیچ شتیک له باره ی ئه م پیاووه نه درکینن. ئه و
به نده یه کی زور باشی په روه ردگاره و، یارمه تی ئیمه ده دات، ئه گه ر
ئه مه بۆ که سانی تر باس بکه ن، جارێکی تر نایه ته وه."

به ئی ئه و به نده یه کی باشی خوا بوو، به لام کی بوو؟ چ کاره بوو؟
بۆچی یارمه تی ئیمه ی ده دا؟ بۆچی زور که م قسه ی ده کرد؟ ئه و
پیاوه نوورانییه له خه لکی ئه م دونیا یه نه ده چوو. باشه، له کوپوه
ده هات؟ هه موو ئه مانه و پرسیا ری وه که ئه مانه، هه موو ساتیک له
میشکدا ده هاتن و ده چوون و، به بیوه لام له سه رسو پرماندا
ده به یشتمه وه.

بهشی سییه م

برایه کمیان کرده قوربانیی

رووداویکی هاتووچۆ

من قوناغی خویندنی سه ره تایم ته واکردبوو. براکام یه کیکیان
دهرچووبوو بۆ پینچ و نهوی تریان چوار و، خوشکه بچوکه که شمان
سی. خۆم و نهو برایه کم که له پۆلی چواربوو به یه که وه چووین بۆ
ئیش. من پیللوم بۆیاخ ده کرد. نهویش له ته نیشتمه وه تهل و ئاسنی
کۆنی ده فروشت. شوینه که مان نزیکی پارکیک بوو، ئیمهش له سه ر
شه قامتیکی سه ره کی کارمان ده کرد، له نێوان پارکه که و
شه قامه که شدا شۆسته نه بوو.

من سندوقی بۆیاخه کم بۆ براکم به جێهێشت و، چووم بۆ نهو
ته والیته ی که له و ناوه وه نزیک بوو و، ده خوله ک یاخود چاره کیکم
پێ چوو، که که پامه وه چی بیینم! نهو شوینه ی ئیمه ی

لیدانیشتبووین خەلکێکی زۆری لیکۆبوونەتەو و قەرەبانییەکی
زۆریان نابووێوەو، هەندێک کەسی تریش بەرەو ئەوی پرایان دەکرد.

کاتێک دیمەنەکەم بینی، وەک ئەوەی خۆم دووچارى پووداوەکە
هاتبیتم، ناخەم هەلقرچا. بە ترس و دلەپاوکیۆه خۆم گەیانده ناو
ئاپۆرەى قەرەبانییەکەو، بینیم وا لاشەى خۆیناوی براکەم لەسەر
شەقامەکە کەوتوو و، کەلوپەلەکانی لەو ناوەدا پەرش و
بلاوبووبووێوە و، سندوقی بۆیاخەکەشى تیکشکاوو. بەبێ
تێگەشتن لە پووداوەکە خۆم دا بەسەر لاشەى خۆیناوی براکەمدا.

خەلکی ئەو ناوێ هەولیان دەدا لە لاشەکەى دوورم بخەنەو، بەلام
من هاوارم دەکردو دەموت: "بەرمەن، ئەوێ براى منە".

ئای چ بێچارەیی و بێکەسییەک بوو، دیارە گرتەکانی پابردووم بە
بەراورد بەمە هیچ نەبوون. خەلکەکە هاواریان دەکرد "با بێبەین بۆ
نەخۆشخانە، منداڵەکە هێشتا زیندوو، هەناسە دەدات!".

بەلام لەو کاتەدا ئۆتۆمبیلێکمان بۆ پەیدا نەکرا، تا بێگوازییەو بۆ
نەخۆشخانە. زۆری نەخایاند، براکەم کە هێشتا لە دە سالی تەمەنیدا
بوو، چرۆی تەمەنى هەلوەری. پەنگە لە چەشتنى ئازارە هەرە
سەختەکان پزگاری بوویت. برا داماوێکەم چەند لیرەیهکی لەدەستدا
بوو کەمرد، چەند لیرەکەمان بە زۆر لە دەستی دەرکرد هێندە توند
دەستی نوقاندبوو، چونکە ئەوێ پارەى پاروێ نەکەمان بوو. بەلام

شیوهی پوودانی پووداوه که، چند هیئده زیاتر کینه له دلی کردم و، ناخم به خه یالی تۆله سەندنه وه کلپه ی سەند، هەر له و ساته شدا برپاری خۆم دا.

"هه موو دوژمنه کانم یه ک یه ک له ناو ده به م" چیتەر له مه رگیش سڵم نه ده کرده وه، چونکه ئاگره که ی ناخم به شیوه یه ک کلپه ی سەند بوو، که هیچ ئارامی و دان به خۆداگرتنێک دادی نه ده دام له ناست له ناو بردنی سه راپای دوژمنه کانمان. به پێی گێڕانه وه ی خه لکی ئه و ناوه بۆ پووداوه که: ته کسیه کی جۆری (فۆرد) له مندا له که ی داوه، دواتریش به بی وه ستان بۆی ده رچوو، له کاتێکدا ئه و شوینیه ی ئیمه کارمان لێی ده کرد زۆر سه ره پێگا نه بوو، به لām له به ر ئه وه ی شه قامه که شوسته ی نه بوو، ته کسیه که توانیبوو به ئاسانی خۆی ده رباز بکات.

له و نێوه نده دا زۆر به ئاشکرا دیار بوو که پووداوه که به ده سته ئه نقه ست بووه، له راستیدا ئه و ناپاکه، ئه و پیاو کوژه بی ویزدانانه هه ردو کمانیان به یه که وه کردۆته ئامانج، به لām له به ر ئه وه ی له و ساته دا من له و ئ نه بووم، ته نها برا که م بووه قوربانیی و چرۆی ته مه نی هه لوه ری.

له گه ل برا که مدا یه کتریمان زۆر خۆشه و یست، هه رگیز له یه کتر جیا نه ده بووینه وه. چه ندين جار به یه که وه گریاوین، به یه که وه

برسیبویین و، له سەر دەستی کهسی ناپاک و خراپەکاری شەقامەکان
لێدان و ئازارمان خواردوو. تەمەنی مندالی ئەویش وەک من بە
دەردی سەری بوو.

بە ناشکرا دیاریبوو ئەوانە ی زۆر دێندانه براکەمیان ئاراستە ی مەرگ
کرد. لەبەرئەوێ پێنەگەین و، نەبێنە دپکی سەر پێیان، هەر لە
مندالییەو لەناو بردنیان گرتبویە بەر. ئەمانە یان دوژمنە کۆنەکانمان،
یاخود پیاوێکەکانی حەمدیە شال بوون، هەر ئەوانە ی که باوکمیان
بەشیوەیەکی دێندانه کوشتبوو. دانیابووم که هەردوولایان هەرگیز
پێگەیان نەدەدا گەورە بێن و، پێ بگەین، تا لاپەرە ی کۆن
هەلبەدەینەو و بەدووی هۆکاری راستەقینە ی کوشتنی باوکمدا بچین،
واتە من و خوشک و براکە ی تریشم دەبوو لە چاوە پوانی هەمان
چارەنوسدا بووینایە. چونکە دانیابووین که بۆ کۆتایی هێنان بە
خێزانە کهمان که مەترخەمی ناکەن و، سل ناکەنەو.

ناخ، دایە گیان ناخ!

رووخانی دایکم:

لاشە ی ساردوسپێ براکەمیان بردبویەو بۆ مائەو، که لە
دێندانە ی دیمنە که و بێ بەزەیی کوشتنیدا لە هەمان شیوە
کوشتنە که ی باوکم دەچوو. خۆراگریی لە ئاست ئازاریکی لەم جۆرە

زۆر ئەستەم بوو، بەپراستی لە سەختی غەمیکی وەھادا هیچ شتێك
دلەواپی ئیتمە ی نەدەکرد.

ناخ، دایكە گیان ناخ! ... چەندە پەڕێشان بوو، بە هیچ جۆرێك
سەبووری نەدەھات. ئەم پووداوو بەتەواوی لەناوی برد، لە كۆتاییدا
لەھۆش خۆی چوو. هێشتا ھاوارەكانی دایكەم و نرکە و نالە ی
جەرگپرانە ی لە ناخدا دەبیستم، بەھۆی لەخۆدانێو چەندین جار لە
ھۆش خۆی چوو بوو، لەتاو ئەو ھاوارو لالانەو ی دایكەم -كە وەك
داریکی وشك دەسوتا- ئیمەش شیوەنمان دەکرد، بەتایبەتیش
خوشكە بچوكەكەم، كە نەیان دەتوانی بە هیچ شیوەیەك لە لاشە ی
براكەمی جیا بكەنەو.

ئەو شەو لەمالەكەماندا تەنھا لاشە ی برا بیتاوان كۆژاوەكەم و،
دایكی دەردەدارم و، سێ مندالی بیتاوانی بیچارە ھەبوون. ئەمە
بەتەواوی جۆرە قیامەتێك بوو.

جگە لە مامەپیرە ی خاوەن مال، یەك بەندە ی خودا دەرگامانی
نەكردەو تا ببیتە ھاوبەشی خەمان، كەسمان نەبوو دلەواپیمان
بكات، یارمەتیمان بدات، لەناو دلی ئەو شارە گەورە و فراوانەدا بێ
كەس بە ئازارەو دەتلاینەو. ھەستی یاخی بوون و كینە و كۆپە ی
تۆلەسەندنەو ی ناخ لەباسكردن نایەن. چیمان لەدەست دەھات
پەروەردگارم؟ ئای چەند بیچارە بووین!

له لایه ك دایكم له لیتواری مه رگدا بوو. له لایه كی تره وه لاشه ی
 بچووكی برا بیتاوانه كم، سه ره پای كپوزانه وه ی خوشك و برا
 دلشكاوه كم. دو عام ده كرد "خودایه، هیچ په نایه ك شك نابین،
 یارمه تیمان بده، بیچاره بووین".

له دله بچوكه كه مدا، له لایه ك ټاكری ټوله سه ندنه وه كلپه ی سه ندبوو،
 له لایه كی تریشه وه له خوی گوره ده پاپامه وه به هانامانه وه بیت.
 پاش تیپه پوونی ماوه یه ك له شیوه نی ئیمه به سه ر لاشه ی
 براكه مدا، له درگا درا، خاوه ن ماله كه مان هاته ژوره وه و به دواشیدا
 نه و پیاوه ...

به لئ، نه و پیاوه نورانییه جاریکی تریش دركه وته وه، له
 سه خترین و تالترین ساته كاندا ئیمه ی به سه ر ده كرده وه ...

به هاتنه ژوره وه ی نه و پیاوه خوری هیوايه ك له ماله كه ماندا
 مه لهاد و، بۆ ساتيك فینکی به سینه ی گرگرتووماندا هینا.

سیمایه كی گه شاوه و، میهره بانیه كی سه رسوپهینه ر له
 پووخساریدا ده خویندرایه وه، كه ناسووده یی به ناخی مروځ
 ده به خشی، هه مو هه وره كانی غم و په ژاره ی په واندده وه، دایکی
 په حمه تیم كه چاوی به م پیاوه نورانییه كه وت، هه ستاو پتی
 پیشاندا. وه ك نه وه ی به ساتيك وزه و توانا كرایه وه به لاشه ی دایکی
 درده دارمدا.

دانه نیشته هر به پاوه ستاوی له ئیمه ی ده پروانی و وتی:

"بیتاقهت مه بن، مندا له که تان ئیسته له به هه شتدایه، ئاخیره تی خوی مسۆگەر کرد، له وانه بوو له م دونیادا سه دان سال پهرستشی بکردایه ئه م مه قامه ی ده ست نه که وتایه. ئیستا ئه و له خۆشترین و به ختیارترین ساته کانیدا ده ژی. ده بیته به شه فاعه تکار بۆ ئیوه ش".

قه ده ری خوای گه وره هه زاران حیکمهت له خۆ ده گریت و، ئه و هه رگیز سته م له به نده کانی ناکات. سه ره نجامی پووداویک که به پوالت خراپ و زیانبه خش دیاره زۆر به خیر ده گوزه رینیت.

یاخی مه بن و، سه ریچی فه رمانه کانی خوای گه وره مه که ن، ئارامگر و سوپاسگوزار بن، ته نها پشت به و زاته بیه ستن و، هانای بۆ به رن، چونکه له دنیاو قیامه تدا مه زنترین پاداشت ده به خشیتته ئه و به ندانه ی هانای بۆ ده به ن.

نه که ن له هه راسانیدا بلین: ئیمه ته نهاین، په ره وردگار مه زنترین دۆستی ئیوه یه، فره شته کانیش باشتترین هاوپیتهان و، ئایا ده سمایه و سامانیك هیه له مه زۆرتر بیت؟.

به میهره بانێ ده سته هیئا به سه رمدا، منیش به مه هیوپیومه وه و ئارامیه کی سه رسوپهینه ر بالی کیشا به سه ر ده روونمداو، پاشان پۆشته ده ره وه.

ئىمە بە دۆشداماۋىي پادىشاھىن، پاشان ساحتىپ خانوۋەكە
ھات و پرسىيى:

– ئەم زاتە كىيە؟

دايىم وتى:

– خۇ ئەو دىۋانەتان بە يەكەۋە ھاتنە ژوۋرەۋە.

– نەخىر، مەن نايناسم. لەبەردەم مالاكەدا پرسىيىرى ئىۋەى كىرد،
مىنىش ھىنام بۇ ئىرە.

– ئەۋە ئەو پىاۋە بوۋكە يەكەمجار ئىمەى ھىنا بۇ ئىرە.

ئەۋە خۇى بوۋ...

خاۋەن مالاكەمان لە پىرۋەك ئەۋەى پاستىيەكى بۇ دەرەكە وتىيىت
وتى:

– خۇم ھەستەم پى كىردىۋو، زانىم ئەمە پىاۋىكى ھەروا ئاسايى
نىيە! ئى!... پەروەردىگار ھەمىشە فرىادىپەسىك بۇ بەندە گرفتارو
بىچارەكانى پەۋانە دەكات. ئىمە ئەۋەندەمان بەسەكە لە بەندايەتى
كىردىندا كەمتەرخەمى نەكەين.

ئەۋ پىاۋە فىنكايى بەسەر سىنەى پىر ئاھ و ھەسرەتماندە باراند و،
كەمىك ھاتىنەۋە سەر خۇمان. پۇژى دواتر براكەمىيان ناشت. خاۋەن
مالاكەمان – لەش ساغ بىت – ھەموو شىتەكى ئامادە كىردىۋو.

له پاش نه مه مه زاری براكه م، نه شوینه بوو كه من زوړترین جار
سهردانم ده كړدو، له هر سهردانیکېشدا سویندم ده خوارد: "ده بیت
توله ی تو بکه مه وه، دلنیا به یان نه وه تا توله ی تو یان لی ده سینمه وه،
یا خود له م پیتاوه دا ده مردم".

رښیان نه ده دا ساتیکیش ئا سوو ده بین:

مه له اتنی خوری هر پوژیک چهرمه سهرییه کی نویمان ده بیننی و،
كه ئاواش ده بوو، دهردی سهرییه کی تر له ریماندا بوو.
من و برا بچو كه كه م خویندنی خوینگه كه مان ته واو كړد، دوو سال
پیکه وه ئا سنه كزمنان فروشت، پیلأومان بویاخ كړد. خوشكه
بچو كه كه شمان خویندنی ته واو كړد.

له م ماو هیه دا جاریک ماله كه مان سوتا، دایکم زوړ به سه ختی له
مردن پزگاری بوو. خو له ماله كه دا كه لوپه لیکی وه های تیدا نه بوو،
به لام نه و كه م شمی كه تیدابوو سوتان. بیگومان نه م جار ه ش
دوژمنه كانمان بوون، كه نه م به لایه شیان به سهردا هیئانین، جاریک
خاوه ن ماله كه مان خوی گوره ه زاران جار لی پازی بیت، هات به
هانامانه وه و ماله كه ی نژده ن كرده وه، هندی كه لوپه لی كونی بۆ په یدا
كردین و، جاریک تریش له بیلان هی پزگاری كردین.

چند جاریک سهاره لییداین، جاریکیش ژه هراوی کراین، واته
مهرگ دهورو خولی ده داین، دوژمنه كانمان بۆ نه وه ی به ته واوی

له ناومان بهرن، نه وهی له ده ستیان بهاتایه دریغیان نه ده کرد. ئیمهش پیگه یشتبووین و، هه ستمان به هه موو شتیك ده کرد. من چه كيك و، خوشك و براكه شم چه قویان هه لده گرت. واته به تپه پېوونی پوژگار ده ستمان کردبوو به په پره وکردنی یاساكانی سه ره شه قام.

هه ره له م نیوه نده شدا خومان به مهی خواردنه وه و جگه ره کیژنه وه ده گرت. ئه م حاله مان به ره و لادانی په وشتی سهری ده کیژا، ژیا نی بیگه رد و خاویتمان، خه ریک بوو ئاو یزانی ناپاکی و به دکاری کوچه و کولانه کان ده بوو، چاره نووسمان به ره وه لدير ده چور.

که مه نه ندام بووم:

بیگومان که سانی ده ورمان ته نها خراپه کاران نه بوون، به لکو په روه ردگار که سانی باشیشی ده هتیا به سه ر پیمان و « پیا نی ناشنا ده کردین، له ناو نه مانده دا که سایه تی ژور به پیزو چا که خوازیشیان تیدابوو، که هه ولیان ده دا تا بتوانن یارمه تیمان بدهن. ئه و ساله ی قوناغی خویندنی سه ره تاییم ته واوکرد، من و خوشك و براکه میان سپارده به شی په روه رده کردنی ناو خویی، به لام نه مان توانی له ویدا ئو قره بگرین، چونکه دایکم نه خۆش بوو و، ئیمهش نه مانده توانی دوور له دایکمان به رده وامی به ژیا نمان بدهین، مندا ل بووین و، هارو هاجیمان ده کرد، منیش له پووداو یکی دزیکردن له به شه

ناوخۆییە که دا تێوە گلابووم، بۆیە ئەوێ بوو بە هانەو، ئێمە یان لەوێ
دەركرد.

هەر وەها کە سانیك کە لە ژێر پەردە یارمەتیدانە وە لێمان نزیک
دەبوونە وە، بە لām دواتر کە سانی نیاز خراپ دەرە چوون، چەند جار
ویستیان ئێمە لە ئامانجە چە پەلەکانیاندا بە کاربەێنن، هاتن بۆ
مالە وەمان و ویستیان بە پێگە ی هەلەدا ئاراستەمان بکەن، مەوێ
ناپاک کە ببینیت کە سێک لە کۆمەلگەدا تەنیاو بیچارە یە دەستبەجێ
هەوێ لە خشتە بردنی دەدات.

دوو براو خوشکێک، کە بۆ پوویە پوویوونە وە ی سەختییەکانی ژیان
لە سەنگەردا بووین، خوشکە کەم، لە مالە وە چاودێری دایکمی دەکرد،
منیش لە گەڵ براکەمدا لە هەوێ پەیدا کردنی بژێوی ژياندا بووین.

هەر لە و پۆزگەرەشدا هیواش هیواش هەنگاوێمان بەرەو قوناغی
هەرزە کاریی دەناو، خوازیار بووین بوونی خۆمان بەسەلمینین. من و
براکەم دووبەدوو سەرمان لە شەپکردن دەخوراو، تا دەهات
بەرچاوپوونییمان سەبارەت بەم جیهانە زیاتر دەبوو، هەمیشە
دەترساین بە لایە کمان بەسەر بێنن.

بە یانیان بە چە کە وە دەپۆشتین بۆ ئیش، واتە هەم پێمان وابوو
بەمە خۆمان لە دۆژمنەکانمان دەپاریزین، هەم دەمانویست لە
کەش و هەوای هەرزە کاریی و گەنجیتیدا بژین.

هەرچۆنك بوو ئۆتۆمبىلىكى بچوكمان پەيدا كرد، كە بۇ فرۆشتنى خواردنى بۆرەك و شیرینی بەکار دەھێنرا، ئیمەش جارجارە پىی دەسورپاينەو و، ئەو شتانەمان دەفرۆشت، لەبەرئەوێ یارمەتى يەك بدەين و، يەكتریش بپارێزين، بۆيە بەجیا ئيشمان نەدەکرد و، هەميشە پێكەوەبووين.

ئەو بەيانىيەش پێكەوە لە لاتەنيشتى شەقامەكەدا ئۆتۆمبىلەكەمان لێدەخوپی، لەلایەكیشەو هاورمان دەکرد: "بۆرەك دەفرۆشین! شیرينيمان لایە" لەبەرئەوێ لە لیواری لای راستى شەقامەكەو پێمان دەکرد، بۆيە نەماندەتوانى ئەو ئۆتۆمبىلانى لەدواو دەهاتن ببينين، بەلام نەوێك لەساتیكدە دووچارى پێكدادان ببين بەردەوام چاودێرى پاش خۆمان دەکرد، بەلام وادیارە باش نەمانتوانیبوو چاودێرى بكەين. هەر ئەوەندەم لەیادە.

كە هاورێكم گوی لێبوو و، هیزێك منى بۆ زۆر دوور هەلدا. لەیادم نییە پاش ئەمە چى پوویدا، بەلام كە چاوم كردهو، خۆم لە بەشى فرياكەوتنى نەخۆشخانەيەكدا ببینیەو، براكەشم بەرامبەرم وەستابوو، هەردوو چاویى باران ئاسا فرمێسك دەبارى و، هاواری دەکرد: "كاكە گیان، چاوت بكەو، كاكە"، كە ببينم ئەو سەلامەتە زۆر بە ئەستەم وتم: "سوپاس بۆ خوا" و باوەشمان كرد بەيەكدا. دیاربوو براكەم لەم نێوەندەدا خوا پاراستوویەتى، هەزاران جار شكور

بۆ خوا، که پزگارمان بوو. بئگومان ئۆتۆمبیلله نازداره که شمان، که به
 هه زارو په ک ده ردی سه ری په یدامان کردبوو، پارچه پارچه بووبوو.
 ئیمه نه مانتوانی ئۆتۆمبیلله که ی پیشه وه مان ببینن، به لام به پتی
 قسه ی نه وانه ی که بینیبوویان: بئگومان هه نه وان بوون... یان
 دوژمنه کۆنه کانمان، یاخود به کریگیراوانی هه مدیه
 شهل... لاپه ره یه کی نوئ له پۆژانی پر ناسۆری ده سته پیکرد.
 پزیشکه کان چاره سه ری پئویستی برینه کانیا ن نه کردبووم، بۆیه بۆ
 ماوه یه کی درێژ برینه کانی قاجم ساپیژ نه بوون، له کۆتاییشدا قاجی
 چه پم له کارکه وت که م نه نام که وتم. داخ و په ژاره ی که م نه نام بوونی
 که نجیک ته نها نه و که سه ده یزانیت که خۆی چه شته پیتی، هینده
 بارقورسییه کی گه وره بوو، که له باسکردن نایه ت. که م نه نامبوونی
 که نجیک که چرۆی ته مه نی تازه خونچه ده کات، مرۆف زۆر بیتاقه ت
 ده کات...

له و سالانه دا هه موو هیواو باوه ریکمان به رامبه ر مرۆفه کان به ته وای
 له ده ست دابوو، ئیمه ته نها دوو دۆستمان شک ده برد. یه که میان
 خاوه ن ماله پیره که مان، نه ویش پیاویکی نه خوش بوو و، له پیتا و
 سه لامه تیدا به رده وام له خوای گه وره ده پا راپه نه وه، چونکه دلتیا بووین
 نه و ساته ی به لایه ک به سه ر نه و دیت، ده سته جی بی لانه ده بین.

دووه میشیان پیره پیاوه نوورانییه که بو، که له دژوارترین
 ساته کانی ژیانماندا به هانامانه وه ده هات، به پراستی هیندده ی سوپایه ک
 وزه و وره و توانای ده بخشیه وه ئیمه، نه و گریمانه و مه ته له بوو که به
 هیچ شیوه یه که نه مده توانی شیکاری بکه م و لیتی تیڭکه م. دایکم
 هه ندی شتی دیکه ی ده زانی، به لام به ئیمه ی نه ده وت. دلنیاش بووم
 په روه ردگار ده سته برداری به نده ی وه که ئیمه نامو و بیگه س و بیچاره
 نابیت. یارمه تیدانی نه و پیاوه ش به شیڭ بوو له تیشکی میهره
 به خشنده یی زاتی موباره کی خو ی، به لام به ره نگاریبونه وه ی نه و
 هه موو دوژمنایه تی و سوکایه تی پیکردن و ده ردی سه رییه ش زور
 سهخت و نه سته م بوو.

تووچه یی و کینه له دلایی و ناگری توله سه ندنه وه ی ناخمان به ره و
 هه لدير ئاراسته ی ده کردین، هه رچه نده ده مزانی که پتویسته زور
 شوکری خودا بکه یین و، به نده یه کی باش بین بو ی، به لام داوه کانی
 ژیان و، نه و هه موو ناپاکی و خراپه کارییه ی دووچاریان ده هاتین
 به ره و پینگه خراپه که ئاراسته یان ده کردین.

دایکی په حمه تیم هه میسه نه م ناموژگارییه ی ده کردین: "ناممان،
 هه له و تاوان مه که ن، چونکه وا نه بیت نه و پیاوه نوورانییه جاریکی تر
 نایه ته وه به هانامانه وه. نه و لوتفیکی په روه ردگاره و، خوای گه وره ش
 هه میسه به هانای که سانی چاکه کاره وه ده چیت، بویه ئیوه ش له هه ر

به لائو شکسته پنهان نکتاندا چاکه خوازين و، تا به ماناوه هاتن و کومه کی
به روه ردگارتان ببينن."

به ناچار يی په لکښی خرابه کاری گرایی:

کاره خرابه کانی دنیا و، ناپاکی خه لکی له ده ورمان و، دوژمنه
سته مکاره کان په خه یان به رنه ده داین، هرکاتی پووداوه کان هیواش
پچکه ی خویان بگرتایه، ده ریدی سه ری نوی چاوه پتی ده کردین،
هرکاتیکش خومان گورج ده کرده وه، ده مانوت ئیتر له خرابه و
به دکارییه وه خومان تیوه ناگلینین، پیشهاتیکي تر ده بووه کوسپی
پنگه مان و، ئیمه ی به روه هله په لکښ ده کرد.

چند جار له مه ی خوارنده وه و جگړه کښان توبه مان کرد، به لائو
داوه کانی دوژمنان و ناحه زانمان گرفتاری کینه و تووړه بیان ده کردین
و، ئیمه ش ناچار بو ساتیک نارامی په نامان بو مه ی و جگړه
ده برده وه. هر که بریاری دامه زوایی و خچاککردنمان ده دا،
جاریکی دی کښه یه که په خه ی پی ده گرتین و، له کوتاییدا خومان له
به ندینخانه دا ده بینیه وه.

که سانی ناپاکی ده ورمان هه ولیان ده دا هر کښه و دزی و
پیشهاتیکي خرابی گه په که که مان بخه نه نه ستوی ئیمه. به هوی نه و
بوختانانیه که بومان ده کران، هه موو پوژیک پووه پووی لپېچینه وه ی
به ندینخانه کان ده بووینه وه، که ژورجار له سر تاوانیک بوو، که ئیمه

نه مانگردبوو، نه مهش به چنه د هیڼدهی تر نیمه ی بهره و گرتنه بهری
پړی خراپه و به دکاری ناراسته ده کړد. وادیار بوو هر به لایه که له
که په که ی خوماندا به دی بکرایه، له نه ستوی نیمه دا تومار ده کړا.

نایا نیمه زور بیتاوان و بی گوناو بووین؟ بیگومان نه خیر، هندی که
هله مان ده کړد، به لام به نه دازه ی نه و هه موو بوختانان ه نه بوون
که به ناومانه وه هله ده به ستران. نه گهر خه لکی ده سته درارمان
بوو بوونایه و، ده ستیان له یه خه مان هله بگرتایه، نیمه هر به پراستی
ده مانویست پړی پراست بگرینه وه، به لام به داخه وه نه مه پړوی نه دا،
واته له هه موو لایه که وه په لکیشی گرتنه بهری پړی هله ده کراین،
نه مه زور کاری ده کړده سر په فتارو هه لسوکه و ته کانمان.

ناخ، چ پوژگار ی که بوون! چیمان نه چه شت؟! نه و شق و زله و
لیدنانان هی له به ندینخانه به بی تاوان ده مانچه شتن. ناوده رکړدن به
(سهرسهری که په ک)یش له ولاره بووه ستیت..

به جی نه وهی مروفه کان به زه بیان پیماندا به اتایه وه، دانیان لی
تیژ ده کړدین و، به کینه وه لییان ده پوانین. هه موو نه مانه چنه د هیڼده
نیمه یان یاخی کړدبوو، هه زاران جار بووینه قوریانی بوختانیان. مالیک
دن چووبووه سهریان، نالتونه کانی ماله که یان دزیبوو، نه وه شیان
کړده نه ستوی نیمه و، نه و شوه تا ده می به یان له به ندینخانه
لیدانداین. هه ستم ده کړد له هاواری من و براکه م ته نانه ت دیواره کانی

به ندينخانه كه ش هه سستی به زه بيايان تيدا بزوابوو. دواتر كه دزه
راسته قينه كان قۆلبه ست كران، ئيمه يان ئازاد كرد، يه كۆك له
پۆليسه كانى به ندينخانه ش زۆر به توندى له بهرامبهرى نه فسه رى
لنپرسراويدا وه ستابوو يه وه.

وتبووى: "ئايا ئيوه هيچ ويزدان تان نيه؟ وا هه موو تاوانك ده خه نه
نه سستى ئه م منالانه؟".

به سه ئيتير به رگه ي ئه م سته مه ناگرم، به ليدانى ئه م منالانه قيز
له خۆم ده كه مه وه، ته نانه ت شه رم ده كه م، له م به رپرسيارىه تيه
بمبه خشن، نه گه رنا خۆم ده ست له كار ده كيشمه وه.

بيگومان پۆليسيش ئه ركى خويان به جى ده هينا، چونكه هه ر
تاوانك بكرايه، ده سته به جى خه لكى گه ره ك شكايه تيان له ئيمه
ده كرد، ناچار نه وانيش به رۆكيان ده گرتين.

بوختانيكى تر

هه ر له و پۆژانه دا پووداو يكى ترى دزى كردن پوى دابوو، كه
هه رگيز له يادم ناچيته وه، جاريكى تر دز په لامارى مالىكيان دابوو،
ويستبوويان بازنى ژنى ماله كه ببه ن، دياربوو نه يانتوانيوه، بۆيه
قۆليان بريبوو. بيگومان ئه مه شيان كرده گه ردنى ئيمه .

پۆلیسه‌کان شه‌ر هاتن و، ئیمه‌یان له‌خه‌وه‌ستان و، من و براکه‌میان به‌هات و هاوار په‌لکێشی به‌ندینه‌خانه کرد. دایکی په‌حه‌مه‌تیم چه‌ند تکای تیاکردبوون، چه‌ند له‌خۆی دابوو، به‌لام هیچ سوودیکی نه‌بووبوو؟

پووداوه‌که زۆر مه‌ترسیدار بوو. ماله‌که‌مان به‌پۆلیس ده‌وره درا، دواتر دایکم و خوشکه‌که‌میان هینایه‌ به‌ندینه‌خانه. خه‌لکی بـیـ ویزدانیش بۆ تالانی و دزی مه‌لیان کوتابووێه سه‌ر ماله‌که‌مان و، که‌لوپه‌له‌کانیان په‌رش و بلاوکردبووینه‌وه‌و، هه‌موو شتیکیان دابوو به‌سه‌ریه‌کدا.

پۆلیسه‌کان ته‌نانه‌ت له‌ به‌ندینه‌خانه‌ش ئیمه‌یان خسته‌ ژێر چاودێرییه‌وه‌ و، لیپرسینه‌وه‌یه‌کی زۆر چڕیشیان له‌گه‌ڵ کردین، ته‌نانه‌ت ئازاری دایکم و خوشکه‌ داماوکه‌شمیان دابوو، به‌لام سوپاس بۆ خوا کاتێک دزی سه‌ره‌کی چووته‌ مالتیکی تـره‌وه‌ قۆلبه‌ست کراوه‌، پاش ئه‌مه‌ش ئیمه‌یان ئازاد کرد، به‌لام نه‌و پووداوه‌ کاریگه‌ری سه‌لبی له‌سه‌ر من جیه‌پشت و، به‌رامبه‌ر هه‌موو خه‌لک، ده‌وله‌ت، ده‌وله‌مه‌نده‌کان، که‌سه‌ هه‌بووه‌کان و، ئه‌وانه‌ی بوختانیان بۆ ئیمه‌ هه‌لده‌به‌ست کینه‌ له‌دل بووم و، هه‌ستی دوژمنایه‌تییه‌کی وه‌هام له‌ناخه‌دا په‌روه‌رده کرد بوو، که‌ هیچ که‌س نه‌یده‌توانی پێشم لی بگریت، وه‌ک ده‌لێن: "خوێن به‌ری چاوی گرتبووم" له‌ ژيانمدا ته‌نها

ئامانچىكم مابوو، ئەويش لە ئاوبەردىنى تەواوى دوزمىنان و ئەوانە بوو كە
بوختانىيان بۆ ھەلەدە بەستىن.

خاوەن مائەكەمان كۆچى دوايى كرد:

مامە پىرەى خاوەن مائەمان كۆچى دوايى كرد، -خوایى خوش
بەت-، كە باوكايەتەكى مېھرەبانانەى بۆ ئىمە پىشاندا و، لە
سەختەرىن پۆزەكانماندا پشتگىرىيى ئى كردىن، ھەرگىز كرىيى
خانووەكەى ئى وەرەنگرتىن، لەسەر و ئەو ھەشەو ھەندىك لە
پىويستىەكانىشى بۆ دابىن دەكردىن.

مروفتىكى نۆز بە پىزو بەرەوشت و، نۆز دىندار بوو، تەنھا ئەگەر مەن
و براكەم لەمال بوويناىە دەھاتە مائەمان، بەلام كاتىك كە دايكەم بە
تەنھا لەمال بووايە نەدەھات.

كە مامە پىرە وەفاتى كرد، ئىمەش لەلای سەرىيەو ھەئامادەبووین،
خۆى دوو كوپى ھەبوو، بەلام بە تەنھا دەژیا. بەپاستى مە ھەرگىز
گىيان سەپاردنىكى وەھام نەدیو، نەبىستوو. ھەرەك
مامە پىرەىەكى ھاوپىي گىيانى بە گىيانى بۆى باسكردم: وەك بۆيى ئەو
پىاو ھە بۆ مردن نا، بەلكو بۆ پشويەك، ئاھەنگىك، جەژنىك دەچوو،
چونكە چەند پۆز لەو ھەپش خۆى بۆ ئامادەكردبوو و، ھەموو
كەلەپەلەكانى مائەكەى پاككردۆتەو، ئەو پۆزە ھەينى بوو.

دهستنویژیکى پاک و پوختى گرتبوو و، پيش نوږځ خوښندن قورشان و پاشان ویرده کانی جهوشه نی خوښندبووه وه.

نوږځى کردبوو و، ویرده کانی ته وپه و نیستیفغاری خوښندبوو و، بهرگى پاک و نوږځ پوځیبوو، پاشان چووبووه سر جڼگه کهى و، پووه و قیبله و له سر نه ژنځ به چوکدا هاتبوو. باسى سات به ساتى پيش گيان سپاردنى بۆ هاورپځکهى کردبوو. ساتى گيان سپاردنیشى وتبوو: "په روه ردگار، وا دیمه باره گای زاتى موباره کت، له حضورتدا به پیزکردنى تاوانه کانم و دهستى خالیلم پووم پرش مه که". پاشان به هاورپځکهى ته نیشتى وتبوو: "وا هاتن، نیتړ من پښوارم. که ردنم نازاد که" و، به یه کجاری گيانى سپاردبوو. چهنه کؤتاییه کى بیؤینه، جوان و پر په نده، وانیه؟ به پاستى مرؤف نه گهر خواوه نى هه موو سامانى دونیایش بیت، بؤچى باشه که به بى ئیمانى بگه پښته وه لای په روه ردگارى.

من ئیستا دلنیم که ده وله مهنه دترين مرؤف، نه و مرؤفیه که به ئیمان وه ده گه پښته وه باره گای په روه ردگارى، چونکه نه و به به هشتیکى هه تاهه تایی و ئاسودده یی نه بپراوه شاد ده بیت. هه ژارترین مرؤفیش نه و مرؤفیه که به بى ئیمان و بى تیشووى چاکه ژيانى هه تاهه تایی له به خته وریدا له ده ست ده دات. نه گهر مرؤفه کان

تهنجا جاريك به باشي له مه تيگه يشتنايه، نه خرابه كاري و نه شهړ و
نه ناپاكي پويڼه ده.دا.

ناماده كاريه كاني به خاكسپاردني مامه پيره ي خاوه ن مالمان
ته واويوون و، ويستيان به خاكي بسپړن كوتري سپي و چوله كه له
كوپستانه كه له شه قه ي باليان دا، هم فرين و خويندنه ي بالنده كان
تا نزيكه ي ده خوله ك بـرده وام بوو و، سلـيان له مـرؤـفه كان
نه ده كرده وه. نيمامه كه وتي:

"له جي خوتان دانیشن، كارتان به و بالنده وه نه بيت". هم زاته
مرؤفكي زور موباره ك بووه. وادياره هم هـمـوـر مـه خـلـوقـه بـو
خواصافيزي و دوعا كړدن هاتوون، ياخود بو پيشوازي ليكړدن
ناماده ن".

نه وانه ي له ژيانياندا چا كه خوازن و، خوا ناسن و، به هاناي
سته مديده و بيتاوانان و، بيكه سانه وه دهچن، بهم جوړه ده بيت وهك
نه وه ي هر له يه كه م ساتي مه رگييه وه به دوا مه نزلگي نارامي شاد
بيت، نه و جوړه كه سانه فرياد پرسي ميره بانبي كومه لگن، گهر
نه وان نه مينن، په روه رديگار چيتر پگه به كه سي خراب نادات و،
قيامه ت به رپا دهكات، دلنيام نه گهر هم مرؤفه به پره وشت و
پايه به رزانه نه بن بيتاوان و، دهرده داران هينده ي تر بيچاره ده بن،
خوايه گيان نمونه ي كه سي باش هر زور بيت.

له خانوو هكه دهرگراين:

كه وړه ترين ده سگير ټوپكارمان له ژياندا مامه پيره بوو، نه ویش كه
ته نها نوميدمان بوو مالئاوایی لیّ كړدين و، بهره و جیهانی هه تاهه تایی
و به هه شت و نارامی به پځ كوت. ژيانی پر مهینه تی بهرده وام بوو و
ته نانه ت سه ختییه كانمان چهند هینده بوونه وه.

خزمه چاوچنوكه كانی مامه پيره كه پيشتر هه رگيز سهردانیاں
نده كړد، نه وانه ی ته نانه ت ناماده ی مه راسیمی به خاك سپاردنیشی
نه بوون، هر كه هه والی مه رگیان بیستبوو، بیّ سیّ و دوو خویان
كه یانده مالّه كه ی و، مالّه كه یان سه روژیر كړد و، به هیوای دوزینه وه ی
كه نجینه ی مامه پیره ی په حمه تی بوون، كه لوپه لی مالّه كه یان له نیتو
خویاندا به شكرد.

ده گونجیت مالّ و مندالّ و خزمان هینده بیّ ویزدان بن! مندالّ
په روه رده بكو، له پیناو ناسووده ییدا تالیی و سویرییان بچیزه، به لام
نه وان له دثوارترین پوژدا به ته نها به جیتبهيّلن، ته نانه ت ناماده ی
به خاك سپاردنیشته نه بیّت، دواتریش ته نها هه ولی مسوگه ركردنی
میرات بدات، ده بیّت نه مه چوّن وه سف بكریت؟ نازانم به لام دلنیام له
پاستی نه و په نده ی پیشینان وتویانه: (چی بچینیت، هر نه وه
ده دوریته وه)، هم له م دونیا یو، هم له ناخیره تیشدا.

بۆ ئەوان تەنھا پارەو سامانی خوالیخیشبوو گرنگ بوو، نەك خودی
خۆی، خوالیخۆشبووش ئەمەى باش زانیبوو، بۆیە هیچ شتێكى بە
میرات بۆ خزم و دوستان بەجێنەهێشتبوو و، هەموو شتێكى لە پێى
خوادا بەخشیبوو.

خانووەكەشى بەخشیبوو بە پێكخراویكى خێرخوازی، ئەو
پێكخراوەش بۆ چۆلکردنى خانووەكە ئاگادارییان بۆ ناردین. یا ئەوەتا
كرێى نیشتهجێبوونمان بۆ دابین دەكات، یاخود مالتێكى دیکەمان بۆ
دەدۆزێتەوه.

خوا بیانپاریزێت كە لە بێلانەى ئێمە تێگەشتن، بۆ
نیشتهجێبوونمان كۆمەکیان كردین.

گەنجە فریشتەناساگان:

كاتێك خێرخواز و كەسانى چاكەخواز لێپرسراویتى خانووەكەیان
گرتە دەست، لە مالهەكەى خوالیخۆشبوودا چوار پێنج خوێندكارى
زانكۆى زۆرباشیان نیشتهجێ كرد، كە هەموویان گەنجانى ئیماندار
بوون و، هیندە بە ئاپرو و پەوشت بەرز بوون، كە سەریان زۆر كەم
هەڵدەبڕی، بۆ ئەوەى تووشى گوناھ و تاوان نەبن. لە لایەك
شەقامەكان جمەیان دەهات لە گەنجانیكى بكۆژو كینه لە دل و لەپێ
لادا، لە لایەكى تریشەوه گەنجانیكى نوورانى هەبوون، كە لە
دانیشتوانى بەهەشت دەچوون، هەندێك جار ئێمەشیان بۆ لای خۆیان

بانگه‌یشت ده‌کرد... که سانیکی تا بلتی سینه فراوان و، پۆخ شیرین بوون، ئیمه به بیگه‌رد بیان زۆر سه‌رسام بووین. ئه‌وان به ته‌مه‌ن له ئیمه‌ گه‌وره‌ترو به ئه‌زموونتر بوون و، بۆ چا خواردنه‌وه بانگه‌یشتیان ده‌کردین و، کتیبیان بۆ ده‌خویندینه‌وه‌و، باسی ئایینیان بۆ ده‌کردین، ئیمه‌ش که ده‌چوینه لایان ناخمان ئاسووده ده‌بوو و، له کهش و هه‌وای خنکینه‌ری ژیان دوورده‌که‌وتینه‌وه‌و، له‌سایه‌ی ئه‌و کهش و هه‌وا ئارامه‌دا وچانیگمان ده‌دا.

ئه‌وان که سانیگ نه‌بوون که له زه‌لکاوی ناپاکییه‌کانی ژياندا بژین، به‌لکو گه‌نجانیکی فریشته‌ئاسا بوون، که له جیهانیکی زۆر پاک و بیگه‌رددا ده‌ژیان.

نویژه‌کانمان به جه‌ماعه‌ت ئه‌نجام ده‌دا، له‌گۆتایی نویژه‌که‌شدا به کۆمه‌ل و به سه‌دایه‌کی زۆر شیرین ویرده‌کانمان ده‌خویند، که هینده کاریگه‌ر بوو، من له‌پاش ته‌واووونماندا، هه‌ستم ده‌کرد پۆحمان خاوین ده‌بیته‌وه.

پاشان باسی هه‌ندی بابته‌ی ئایینی نی‌په‌یامه‌کانی نووریان بۆ ده‌کردین، ناوه‌پۆکی بابته‌ و باسه‌کانیش بۆ ده‌ردی ئیمه‌ ده‌رمان بوون، هه‌روه‌ها زۆر لام سه‌یربوو، که ئه‌و (جه‌وشه‌ن)ه‌ی پیاوه نوورانییه‌که له‌باره‌یه‌وه به‌دایکمی ده‌وت: "بیخوینته، ئه‌مه‌ دوعایه‌کی زۆر کاریگه‌ره ! ئینشالا شیفاته‌ بۆیه‌ت، لای ئه‌و گه‌نجانesh هه‌بوو".

بېگومان نه گهر ماوه يه کي زياتر له گهل نه و گه نجانه دا بووينايه، له
 زه لکاوې تاوان و خراپه پزگارمان ده بوو و، پړي پاستمان ده گرت،
 به لام نه و هله شمان له ده ست چوو، به لام به ته واوي به هوي
 که مته رخه مي خو مانه وه نه بوو، به لکو ده رديسري و گيژاوي ژيان
 به جوړيک نيمه ي گرفتار کړدبوو، که به رده مي خو مان به پووني
 نه ده بيني، سه ره پای ناگري توله سندنه وه که له ناخماندا کلپه ي
 سه ندبوو، که مه ي پوزگارو مړوځه خراپه کان هيچ سوچيکي خاويي له
 پوځماندا نه هيشته بووه، خراپتر له وهش پووداو و پيشهاته سه خت و
 نازاراوييه کان بوون که دوچار يان ده هاتين.. به جوړيک له م گيژاوه دا
 گرفتار بوو بوو، که بؤ به رده وامي دان به ژيانمان له گهل نه واند،
 ناچار ده بوو ين وه که خه لکي ده ورويه رمان بژين.

له و پوزگار ده پوويه پووي پووداويکي ديکه بوو ينه وه، که چري
 باوه پو خواناسي پيش پشکووتن هله و راند.

له گه په که که ماندا جاريکي ديکه دز هله يکوتيه سه ر مائيک و،
 ده سترديژيان کړدبووه سه ر خانمي ماله که و، نالتونه کانيشيان
 دزيوو هله اتبون. نه مجاره ش بېگومان هه ر نيمه بوو ينه قوچي
 قورياني و، راپيچي به ندينخانه يان کړدين. که نجيك که به هيچ
 شيويه که نه مانده ناسي، ده يوت: "نه مه کاري نه مانه، خو م نه وانم دي
 له ماله که هاتنه ده ره وه". نه شکه نه و نازارو ليدنانيکي زورمان

چه شت، ته نانه ت نه دامه ناوه کیه کانی جه ستم هیئده زه بیری
 پیگه یشتبوو، که پاشه پوکم خوینی تیدابوو. ددانه کانم و، لیوه کانم
 زامار بوو بوون، جیی شینبونه وهی لیدانه کان بۆ چه ندین مانگ ساپژ
 نه بوون. بیگومان براکه شم هه مان نه شکه نجه درابوو، به لام خوی
 که وره هات به هانامانه وه، له کوتاییدا پرگارمان بوو.

ئه مه چۆن دادگه ریبه که! سه ره پای نه وهی بیتاوان بووین نه و
 هه موو نه شکه نجه به مان چه شت، ئیتر چۆن کینه له دل نه بین، نه ستم
 بوو به رامبه ره نه و که سانهی ئازاری بیگه سان ده ده ن هیچ ههستیکی
 باش ده رپرین. له پۆج و دلمدا هه رچی جوانی و باشی هه بوون،
 هه مووی سراپونه وه، نه و که نجه ش هاته ریزی دوژمنانه وه، ئیتر
 دوژمنه کانمان سی لایه ن بوون، ته نانه ت نه و که نجه باشانهی
 دراوسیشمان به چاوی بق و کینه نه فرینه وه ته ماشایان ده کردین،
 واته له گه ل هه موو جوانیه کاندایه یوه ندیمان پچراندبوو.

به‌شی چواره‌م سه‌خت‌ترین نازاری ژيانم

ئه‌و کێشانه‌ی دووچاریان ده‌هاتین، کۆتاییان پێ نه‌ده‌هات و،
له‌به‌رده‌م ده‌ستپێکی به‌لاو مه‌ینه‌تی و پووداوی سه‌خت‌تردا بووین،
زریانێکی خۆمه‌لاسداو چاره‌پێی ده‌کردین، که ته‌واوی ژيانمانی
شیواند، که ئێش و نازار و لێدانه‌کانی پیشووی له‌یادبردینه‌وه.

ئێواره له‌گه‌ڵ براکه‌م پێکه‌وه له ئێش گه‌پاينه‌وه به‌ره‌و ماله‌وه.
به‌لام دایکم که نه‌یده‌توانی له جێگاکی خۆی به‌رزبێته‌وه، به
خۆخشاندن هاتبووه به‌رده‌می ده‌رگای ده‌ره‌وه‌و، له چاره‌کانیدا ترس
و دله‌پاوکییه‌کی قوڵ ده‌خوێندرایه‌وه‌و، پووخساری تاسابوو. پرسیارم
لێکرد: "دایکه چی بووه؟ بۆچی لێره‌دایه‌؟"، سه‌ره‌تا وا گومانم برد
دوژمنه‌کانه‌مان په‌لاماری ماله‌که‌یان داوین، به‌لام دایکم هه‌واڵێکی پێدام
که هیچ به‌خه‌یاڵمدا نه‌هاتبوو.

به دهنگیکی له رزۆکهوه هاواری کردو وتی:

- کوپم داده تانی ئی نیه.

ئهم قسه یه ی وهك بۆمبێك زه بیری له مێشكهدا.

به بی و تانی یهك وشهش له جیگه ی خۆم دانیشتم، ئهو قسه یه وهك
پشكۆیهك ناخمی دهسووتاند.

چه ندین جار ته زوو به له شهما هات و، عاره قیگی سارد سهراپای
بوونمی سێکرد.

به خۆم دهوت: "ئهی هاوار، ئهو دورژمنه چه په لانه داده شم له تاو
ده بن، خوانه خواسته ئه گهر شتیکی وها پوویدات، ژیان بۆ من
ده بیته ژه هریکی سامناك و، له بهرامبه ر دورپانیكدا ده بم: یان مردن
یا خود كوشتن. له م خه یا لانه دا به قوڵی نقوم بوو بووم.

- ته نانه ت گۆیم ئی بوو كه دایكم ده یوت: "كوپم سهیری من بكه و،
شانمی پاده وه شاندا له كۆتاییدا خۆم كۆكرده وه و پرسیارم كرد:

- دایكه، كه ی پۆیشته دهره وه؟

- کوپم نیوه پۆ. بۆ نان کپین چوو بووه دهره وه.

براکم له ماله وه جیهیشت و، به په له خۆم گه یانده نانه واخانه كه،
به ئی، نیوه پۆ نانی کپیوو و، به بی وهستان گه پابویه وه، به لام خۆ
ماوه ی نێوانی ماله وه و نانه واخانه كه (۱۰۰-۱۵۰) مه تر بوو.

خۆم گەيانده بنگەى پۆلىس؛

من بەشپىزەببەو ە چوم بۆ بنگەى پۆلىس. لەوى لەبەرئەو ەى
هەمويان منيان دەناسى، كە لەناكاو بينيانم سەريان سوپما،
ئەفسەرىك وتى:

— خىرە؟ تۆ بەپىي خۆت نەدەهاتى بۆ ئىرەو، ئىمە بۆت
دەگەپاين پاشان دەماندۆزىتەو ە. كەواتە ھۆكارى ئەم ھاتنە
لەناكاو ەتان چىيە؟

پىش ئەو ەى وەلام بدەمەو ە، كە ئەفسەرەكە ترس و شپىزەببەى لە
پووخسارمدا بەدى كرد وتى: چى بوو ە، وا پەنگت پەپو ە؟ ئىتر
كەوتم بەسەر قاچىدا.

بەپاستى سەير بوو وا چاو ەپىي يارمەتى بووم لەو ئەفسەرەى كە
لەى دام، زىندانى كردم، ەموو جۆرە ئەشكەنجەبەكى پىچەشتم،
وتم:

— دادەميان فراندو ە، تخوا بۆمان بدۆزەو ە، شتىكى لى بىت، من
دەرم، ناتوانم بۆيم، يارمەتيمان بدەن، ئەو ئەفسەرەى دەيان شەو
تا بەيانى لىيداوم، گزپابوو و، يارمەتى منى دەدا، ئەو پىش لەبەرەمبەر
ھاوارو شلەژانى مندا، دەستەو ەستان بوو بوو، بەلام شانى گرتم و
داينىشاندم و، ئاوى بۆ ھىنام و، ەو لى دەدا ھىورم بكاتەو ە،
دلنەوايم بكات، وتى:

- مه ترسه، ئيمه ژيانمان بۆ ئاسايش و ئاسووده يى هاوولايتيان
 ترخان كردووه. خوشكه كه ي تق به خوشكى منيش هه ژمار ده كريت
 و، بۆ دۆزينه وه ي ئه و چيمان له ده سندايت دريغى ناكه ين. له پيناوى
 پاراستنى ئازامى و ئاسايشى كۆمه لگادا ئه و ليدانه ي دوينى له تۆم
 ده دا، دلنيا به ده بيته به شى ئه وانه ي كه خوشكه كه تيان فراندووه.
 به پاستيش ئه م وته ي جيبه جي كرد، من و ماله كه ميان خسته
 سايه ي پاريزگاري پولىسه وه. پاسه وانبيان ده كردين. ئه وانه ي تريس
 به رده وام بوون له گه پان.

چاومروانييهك له بى نۆقره ييدا:

تارمايى خه م و په ژاره كه شومه واي ماله كه مانى داگير كردبوو و،
 هيج شتيك په نگ و چيژى نه مابوو له بهر چاومانداو، دايم له پيش
 چاوه كانماندا، له هه راسانييدا ده توايه وه. ئه و، كه "(ناخ و داخ) ي
 ده كرد. ئه و ئامه ي كه له زارى ده رده چوو، وهك كلبه ي ئاگر
 بلاوده بوويه وه. ئايا دلى دايم تواناي بهرگه گرتنى ئه م ئازاره ي هه يه ؟
 شيوه ن و ئاله ي دلى ئه و له باسكردن نايه ت. نه خو شيبه كوشنده كه ي
 خوى په راويزخستبوو و، به ئازارى دوورى خوشكه كه مه وه
 ده تليه وه.

منیش نه وهنده له حهسره تدا سهرم به دیواره که دا کیشابوو، که له
چهند لاهه سهرم شکابوو، نهفسره کهش له لایه ک براکم و،
له لایه کیش دلنه وایی منیان ده کرد.

نهو شه وه بهو شتویه تیپه پری: به گریان و، ناله و، شیوه ن.
پوژی دواتر نژیکی نیوه پو هوال هاتبوو. ئاخ، بو نه بیستنی نهو
ههواله، بو نه بینینی خوشکه کم لهو حاله دا، ئاماده بووم چیم هیه
بیه خشم، به لام به داخه وه نه م دیمه نه نامرؤفانه شیم بینی.

خوشکه که میان له سهر باله خانه یه که وه که هیشتا ته واه نه بوو بوو
فریدابوویه خواره وه بو چالیک و، دهستیان له دواوه به ستبویه وه و،
ده میان به ستبوو... له کاتیکدا ئیمه هه رگیز چاومان نه بریبووئه ئابوو
و ناموسی هیچ که سیک، که چی ده ستریزییان کردبووه سهر
خوشکه کم. نهو جان هه وه ره دپندانه حالیکیان به سهر خوشکه کم
هینابوو، که هیچ مرؤفیک به خه یالیدا نایهت، به ته وای له خوینی
خویدا تلابوویه وه. نه مه ته نها له جان هه ریکی دپنده و بی ویزدان
ده وه شایه وه، مه حاله مرؤفیکی ئاسایی کاری وای لی بوه شیتته وه.

دوژمنایه تیش یاساو پرسیای خوی هیه. ته نانهت مرؤف بی
له که دارکردنی ههست و ئابووی مرؤفایه تی ده کوژریت! بیگومان
مه رگ لای کهس خۆشه ویست نه، به لام که پووداوه کان به م جوړه
ئاراسته ده گرن، چی له مردنیک سلهامهت و به ئابوو خۆشتره!

له هه موو بارودوخێكدا مافی ئه وهی ههیه كه به پاراستنی ههستی
مروڤبوونییه وه بمریت، نهك بهم شیوه دپندانهیه. ته نانهت ئه گهر
به رامبه ره كهت كه نجیكى بپتاوانی بی دهسه لات بیست... ئه مه كام
ویژدانێك، كام عه قلیك، قبولی دهكات؟

كه واته چۆن تۆ له مان نه ده سه ندوه له وانهی ئه م ئه شكه نجهیه یان
به مروڤیكى بی تاوان چهشت، كه سێك ههیه له به رامبه ر ئه م سته مه ی
به رامبه ر خوشك و براو باوكی بكریت و بی هه لۆیست بیست؟! ئایا
ده توانیت بلێت: "نیت قه ده ر بوو و، هه رچۆنێك بیست با من ده ستم
خویناوی نه كه م!"

په نگه برهوا كردن به دادپه روه ری دادگا و یاسا چاره یه كی
گونجاو بوو بیست.. به لام بۆ كه سانیك كه ته واوی ژیا نیان به ئازار
به سه ربردووه، بی خاوه ن و سه ره رشتیار پێگه یشتوون، مه حاله به
هۆشیكى سه لامهت و دروسته وه هه نگاو بنیڤ. له سه رو هه موو
ئه مه شه وه، هه رزه كارین، ئه وا هه یج هیوا په ك له ئاسۆدا نییه، تازه
كار له كار ترازابوو. له و ساته دا مردن بۆ ئێمه جه ژن و ئاههنگ بوو.
بكه ری تاوانه كه له بنه په تدا ئاشكرا نه بوو، به لام ئێمه خۆمان
ده مانزانی.

كوشتنی دپندانه ی خوشكه كه م له دلی دایكه دا چه ندین زامی
ساپژنه بووی هه لكه ندو، تاكه تروسكه یه كی ئومید له ژیا نیدا نه ما بوو،
به جۆرێك هه موو ساتیكى ئه شكه نجه و چه وسانه وه بوو.

كاتيڭ خوشكە كەمىيان خىستە گۆرەكەو، منىش خۇم ھەلدايە
گۆرەكەو ھەو ھاوارم كرد: "منىشى تيا بنىڭن، سەرى منىش داپۇشن.
با منىش بىرم، تخوا لەو جىام مەكەنەو"، ئىتر بەرگەرتن ياخود
سەبرو ئارامىي دادى نەدەداين.

ھىندە درىندانە كوشتىبوويان، خوينەكەى ھەر نەدەگىرساپەو،
تەنانەت كفنەكەشى خوينىلوى بوو بوو.

ناخ، خوشكە بى نازەكەم... بى ئەو ەى ساتىڭ خۇشى بچىزىت،
بى ئەو ەى وەك كچانى ھاوتەمەنى خۇى بۇى، بى ئەو ەى چىز بىنىت
لە تەمەنى لاوبى، پىش چىزىكردنى گوللى تەمەن و، ھەر لەسەرەتاي
بەھارى تەمەنىدا كۆچى كرد.... لەوانەشە بەبى تىوەگلان لە گىزلاوى
خراپەو تاوانەو ەرزگارى بوويىت، بەلام مالتاوايى لىكردنى بەو
شىو ەى بەرگە نەدەگىرا. كە باسى ئەو ساتانە دەكەم، ھىشتا
دەلەرزىم، وەك ئەو ەى ئىستەش زامەكانى خوينيان لى بچىزىت. ئەو
ئاگرە ھىشتا لەناخمدا كلىپە دەدات.

پىويستە لەيادىم نەچىت، تەنھا كەسىڭ كە ئاگادارى خەم و
پەژارەى ئىمە بوو و، ھاوبەشى خەممان بوو، ئەفەسەرەكە بوو. من
ئەوم ھەمىشە وەك دوژمن ناسىبوو، بەلام ھەلوئىستىكى پاستەقىنەى
نواند.

ئاخ، دايكه گيان:

دايكم تەمەنىكى پېر چەرمە سەرى ژىابوو، بە جۆرىك كە مانەوەى
ئەو لەو ژيانەدا خۆى بۇ خۆى موعجىزە يەكى تر بوو.

دايكم لە ژيانيدا ھەزارەھا جۆرى كېشەو دەردى سەرى و بېكەسى
و بەدبەختى بى لانە يىەكى چەشتبوو، بەلام ھەرگىز ناشكورىشى
نەدەكرد، بەلكو بەپىي توانا ھەولى دەدا بە بەندايەت يەكى باشى
پەرورەدگارى بكات. بەپاستى سەرەپاي ئەم ھەموو بەلاو ناپرەحەت يىە
نەشتوانىي باوہ پى خۆى لە خۆيدا وزەو پىگە يىشتوويەكى زۆر مەزنى
پىويست بوو.

پىنج شەش مانگ بەسەر مەرگى خوشكە كەمدا تىپە پىبوو،
كۆتايى مانگى پەمەزان بوو، كە دايكم لە دواپۆژەكانى كۆتايى
تەمەنى دەژيا. ئىمەش شەو و پۆژو ھەكو لىكۆلەرەو بەدواى
بكۆژەكانى خوشكە كەمدا دەگەپاين. لەكۆتاييدا سەرەداويكى
گرنگمان دۆزىيەو، وادياربوو بكۆژانى خوشكە كەم جەلادە
بكۆژەكانى باوكم بوون. باوكم لەسەر مەسەلە يەكى ئابپوو نامووس
كۆژارابوو، ئەوانىش تۆلەى ئەمەيان سەندبوويەو. لەسەررو
ھەمووشيانەو (ھەمدىە شەل) بوو، كەواتە ئاماچەكە ئاشكرا بوو.
پىويست بوو بەخىرايى خۆمان گورج بكەينەو، پىش ئەوەى ئەوان
گورژىكى دىكەمان لى بوەشپىن، ئىمە ھەنگاوى خۆمان بنپىن.

له گهل براكه مدا پيځهاتين له سره داپشتني پلانی ژیرانه و گونجاو و،
بۆ ئه مهش پيويستمان به چه كيكي باش و سه ياره يه ك بوو. هه روه ها
پيويست بوو چهنه كه سيكي تر بۆ ئه م كاره بدوژينه وه. هه موو
ئه مهش پيويستی به بریک پاره ی زۆ بوو.

بۆ پهيدا كردنی ئه م پاره يه ش پلانی دزيه كمان داپشت، به لام
به هۆی خراپی باری ته ندروستی دايكه وه جيبه جي كردنی
پلانه كه مان بۆ ماوه يه كي كورت دواخست.

دایك ده یزانی ئیعه نیازی چیمان هه یه و، به هه موو توانای هه ولی
ده دا پنگریمان لی بكات. ئیعه ش بۆ ئه وه ی دایك خه م نه خوات،
له به رچاوی ئه ودا وا خۆمان نیشان ده دا كه سه رقالی هه یج پلانیك نین.
ئای دایكه گیان، له گهل هه موو خه م و ده ردی سه ری و نازاره كانی
خۆشیدا خه مخۆری ئیعه بوو و، ده ترسا له وه ی به لایه كمان به سه ردا
بیته.

شه ویکی پیروژ:

دیاربوو دایك هه سستی كردبوو دوا ساته كانی ته مه نی نزیک
بوونه ته وه، بۆیه ئیعه ی نارد به شوین ژنیکی دراوسیماندا، ئه ویش
دایكی بۆ ئه م گه شته بی کوتاییه ئاماده كرد و، ماله كه ی پيځهست
و، پاكوخاوینی كرده وه.

به ئيمه‌ی وت که به هيچ جورى ده‌ورى چۆل نه‌که‌ين. نه‌و شه‌وه
يه‌کيک بوو له‌ دوا شه‌وه‌کانى قه‌در له‌ مانگى پهمه‌زانى پيرۆز، که
تييدا خواى گه‌وره له‌ گوناهاکاران خوښ ده‌بيت.

ئيمه لى دوورنه‌ده‌که‌وتينه‌وه، به‌لام خۆ چاوه‌کانى نه‌و زۆر دوور
ده‌يانپوانى و، ئيمه‌ی نه‌ده‌بينى، وادياربوو چاوى له‌ دوا مه‌نزله‌گه‌ی
خۆى بوو. که‌ قسه‌ی ده‌کرد خه‌نده‌يه‌کى شيرين به‌ پووخسارييه‌وه
ده‌بينراو، سيمای پرشنگذارو نوورانى ده‌هاته پيش چاو، ئيمه‌ش به
سه‌رسامى و تيرامانه‌وه له‌ پووخسارى دايکمان ده‌پروانى. نه‌و شه‌وه
شه‌ويکى زۆر سه‌رسوپه‌ينه‌ر بوو و، ويستگه‌يه‌کى گرنگى ديکه‌ی
زيانمان بوو.

دايکم له‌ پر پووى کرده ئيمه ووتى:

– بنووسن. نه‌و پياوه هات، به‌ده‌ستى ئاماژه‌ی بۆ جييه‌کى ناديار
کردو دووباره ووتى: "ئايا نابيستن؟ به‌ئيوه ده‌لئى".

– کى دايکه؟ کام پياو؟ ئيمه هيچ شتيک نابيين...

– نه‌و پياوه، نه‌و پياوه. موباره‌که... نه‌و پياوه نوورانييه‌ی ئيمه
له‌ هه‌موو ته‌نگانه‌يه‌کدا پزگار ده‌کات...

– کوا؟ له‌کوييه؟ بۆچى ئيمه نابيين؟

دايکم چاوى برپيه قولاييه‌کان و نه‌وانه‌ی گوڤيىستى ده‌بوو
به‌ئيمه‌ی ده‌وت.

– ئۆيۈم گۇناھى گۇناھ و تاوان بولۇپ، ئۇ پىياۋە نوورانىيە چىتر بە
ھاناتانەۋە نايەت. ھەركاتى تەۋبە بىلەن، لەۋ گىژاۋە خۇتەن دەرپاز
بىلەن، ئۇ دۇرپارە دىتەۋە بەھاناتانەۋە.

ئىستىئەۋە دەۋى دەۋىلەم بىنۇسەن. ئۆزىنىش گۆي بۇ ئەم ۋەتەنە بىلەن،
دەۋى خىراكەن، گۆيپايەلى بىلەن، كاتەم ھىندە بەدەستەۋە نەماۋە.
براكەم پايكرد قەلەم و كاغەزلىكى ھىناۋ، دەستى كىرد بە
نۇسسىنەۋە دەۋى ئەۋە دەۋى دايكەم دەۋىت..

۱- گەر دۇستە دەۋىت، پەرۋەردىگارت بەسە.

۲- گەر ھارپىت دەۋىت، قورئانت بەسە.

۳- گەر سامانت دەۋىت، قەناعتت بەسە.

۴- گەر دۇزىمەنت دەۋىت، نەقسەت بەسە.

۵- گەر ئامۇزگارىت دەۋىت، مەدەنت بەسە.

پىستەگەلىكى ئۆز پۇخت و، پىر ۋەتەن، ئۆز جۈۋەن بولۇپ. بەپاستى
ھەركەسىك لەۋىيىدە لەۋىچاۋىيەن بىگىت و، پەيپەۋىيەن بىكەت،
بىگومان ئاسۋودەۋىيە و خۇشەختى بەدەست دەۋىت. بەلام ئىمە
بەجۇرىك سەرگەردان و، كىنە لەۋى بولۇپ، بەھىچ جۇرىك لەۋىلىكى
ۋەھادا نەبولۇپ. ئەم ئامۇزگارىيە مەزنانە بەھەند ۋەرىگىرەن و،
جىبە جىيان بىلەن.

پاش ئەوێ دایکم ئەم دێپانە وێ، هەستمان کرد لە خائێکی
 دوور دەپوانیشت، وەك ئەوێ بە ئامانجی راستەقینە و خۆی
 گەشتبێت. پووخساری بە زەردەخەنە یەکی شیرین گەشایەو،
 ویستی دەستەکانی درێژیکات و ئامیزی والا بکات، بەلام بەهۆی بێ
 وزە و تواناییەو سەرکەوتوو نەبوو. تا دەهات پووخساری زیاتر
 دەدرەوشایەو، تیشکی نوورینی دەدایەو. لەوانە یە لە ژیانیدا بۆ
 یەكەمجار بەو شیوە یە پڕ بە دل خۆشحال بووبێت.

من و براکەشم لە نزیکی دایکمانەو دانیشتبووین و، بە سەرنجەو
 لەم حالەمان دەپوانی.

ئەم ئافەرەتە ماندوونەناسە لە سەختترین کاتدا ئێمە لە سایە
 خۆیدا پاراست، سەرەپای ئەو هەموو چەرمەسەرییە چەشتمان،
 هەرگیز جارێك ناشکوریەکی نەکرد و، چارەنووسی سپاردوو بە
 پەرورەدگاری. کە هەموو ئەمانەم هێناوە پێش چاوم، دڵنیابوو کە
 دایکم لە دوو ساتەکانی ژیانیدا، جارێکی تر ناگەڕێتەو لامان. ئەو
 هاوار، دەبێت سەرەمەرگی ئێمە چۆن بێت؟ چۆن دەچینەو بارەگای
 پەرورەدگارمان؟ ئەو ئەگەر لە ساتی سەرەمەرگماندا لە پێبازی
 پەرورەدگار دووربین؟ ئەو ئەگەر ئێمە ئیمانمان لە دەست بەدەین
 چی؟ تەنانت بێکردنەو وەش لەمە مەرفی پادەچڵەکاند؟

کۆتا و تەکانی دایکی خوالیخۆشبوم: "الله، لا إله إلا الله" بوو.

له جيڳهه ڪهيدا سهرى نايه وه، خڙ هه رچنده نه يتوانى دهسته ڪانى به ته واري به رزيڪاته وه، به لام وهك به دوعا خوڻندن مائتاوايى لي ڪردين، ژيانتيكى ئاويژان به مهينه تي ودهردى سهرى و سهختي، دواچار به پايان گهيشته، ناله و نازاره ڪانى ته واپوون و، وه رزي ته مهني ڪوتايى هات.

نه و چوهه باره گاي پهروه رديگاري و، به ئا سووده يي شادبوو. ئه ي چاره نووسي ئيمه چي ده بيت؟ هيشتا دهردى سهرى و مهينه تيه ڪانمان به رده وام بوون. دايكيشميان به خاك سپارد.

خه ونيكى پر پهند:

چه ند پڙڙيڪ دواي به خاك سپاردني دايڪم، له خه ونمدا بينيم. له شوينيكي زور خوش بوو. له قه تپالي چيايه ڪدا، له باخچه يه ڪي زور پازاوه و دل پڙفيندا بوو. ڪه سانتيكي زور له ده وري بوون، ڪه لام ناشنا نه بوون، خوشڪه ڪشم شانبه شاني دايڪم بوو. باوه شم به دايڪمدا ڪرد، هه ستم ڪرد بوني ڪردم، پاشان ماچي ڪردم، به لام نه متواني له گه ل خوشڪه ڪه مدا قسه بڪم، نه و زور له دوه وهه بوو. وتي:

— پڙله گيان، من و خوشڪه ڪهت زور باشين، هه ميشه دوعا بقو
نئوه ده ڪهين.

پرسیم که بۆچی خوشکه کهم نایه ته لامان، وتی:

— ئەو شەرم دەکات، هێشتا ئەوەی ئەو ناپاکانە بەسەریاندا هێنا،
لە یادی نەکردووه، بەلام پەرەردگار پاداشتیکی بۆ پایانی پێ
بەخشی و، لە پلەیهکی زۆر بەرزدايه.

دیاریبوو باسی هەندێ شتی تریشی بۆ کردبووم، بەلام من هەر
ئەوەندەم لەیاده.

دایکم و خوشکه کهم هەردووک سەم لێکراو بوون، بۆیه پێم وایه
خوای گەوره پلەیهکی بەرزو بلێندی پێ بەخشیون و، بێگومان لە
میهر و بەزەیی خۆی بۆ بەشیان ناکات. سەرەپای ئەم هەموو پوواداو
و پێشهاته ئاگادارکەرەوانەیی که جۆرێک بوون لە پێنموویی کردن بۆ
ئێمه، بەلام دواجار نەمانتوانی بەندەیهکی باش بین بۆ پەرەردگار،
نەمانتوانی لەسەر پێگەی دایکم بین، زۆر هەولماندا بۆ دەسپێکی نوێ
و، زۆر پارێنەوه، بەلام بەداخهوه هەموو کات بەلایهکی تر بەچۆکیدا
دەهێنائین و، وەرمان دەپوخوا، پێی هەلەمان دەگرتهوه بەر.

ئەو نەهامەتیەیی دوا تروسکهی ئومێدی ژانی لێ
خامۆش کردم:

هەموو ئازاریک، هەموو ناپەرەهەتییهک که دووچاری دەهاتین، ئێمانی
لە ناخدا کاتێر دەکردهوهو، زیاتر لە زەلکاوی خراپه و تاواندا نوقمی
دەکردین.

ئەندامانى خىزانەكەم يەكە بە يەكە كۆچى دواييان كردو، لەگەل
 براكەمدا وەك ھاوپىيى گيانى بووين بۆ يەكتىرى. بەلام ديارە ئەو
 دېندانە ئەم تاقە ئومىدەشيان پى پەوا نەبينىم و، لىيان زەوت كردم.
 ئەو برايهشم كە دوايىن ھاوسەفەرى پىم بوو، تەنيا جىيە هېشتم.
 پاش مەرگى دايكەم لەگەل براكەمدا بەتەواوى خۆمان يەكلایى
 كردبوو وەو، تەنھا بۆ يەك ئامانج دەكۆشايىن: تۆلەسەندنەو لە
 دۆژمنەكانمان.

پۆڭيەك نەخۆش كەوتم و ناچار لەمالەو مامەو پشوو بدەم،
 براكەشم بە تەنيا چوو بۆ ئىش. پاش نيوەپۆ دەرمانم خواردبوو،
 دياربوو ھىوركەرەو بوو و، منى خەواندبوو، كە چاوم كردەو ھەستم
 كرد كات نزيكەى نيوەى شەو. لە دەورى خۆم پوانى، بەلام براكەم
 نەبينى.

سەرەپاى سەرئىشەو نەخۆشى دەستبەجى لە جىگەكەم ھەستام،
 تا بەدواى براكەمدا بگەرپىم، ئەو شوپىنانە گەپام كە گومانم برد لەوى
 بىت، بەلام خۆ بەبى من بۆ ھىچ شوپىنىك نەدەپۆشت و، پەيوەندىشى
 لەگەل كەسدا نەبوو، بەلكو باشتىن و نزيكترىن ھاوپىي نەيىنى پارىز
 و، ھاوپەشى خەم بوو. ھەردوك بەيەكەو پەوپەپووى سەختى
 پۆڭگار دەبووينەو.

به په له خۆم گه يانده به ندينخانه... نه مجارهش كاكي نه فسر زۆر
له گه لڼدا كۆشاو، شوين نه ما به دوايدا نه گه پښين و، پرسيارى له باره وه
نه كه ين. نه به زيندوويى و نه به مردوويى هه واليمان ده ست نه كه وت،
واته براكه ميان بى سهر شوين كرد.

له و پۆژه وه هه واليك له باره ي براكه مه وه نازانم.. تا ئيستتهش
چاوه پښى گه پانه وه ييم و، له گه ل يادگار ييه كانى نه ودا ده ژيم، نه و
ته واو كارى بوونى من بوو، ته نها هاو ده م و كه سم بوو له م دونيا يه دا.
كه سىتى نه و له من سه نكينتر و، هيمنتر و، ژيرتر بوو، زۆر جار نه و
له په فتاره هه له شه كان سه رزه نشتى ده كردم، هه له و شپى رزه يى و
تو په ييه كه مى كه متر ده كرده وه. هه ميشه وه كه سىكى له ته مهنى
خۆى پيگه يشتو تر بىرى ده كرده وه و بپيارى ده دا، تا نه و ساتهش كه
له من جيا بوويه وه، هه ولئى ده دا له داوى خراپه كار ييه وه تپوه نه گلپت،
وه كه هه ر كه نجىكى هاو ته مهنى خۆى، نه و يش هه ندى هه له و لادانى
هه بوو، به لام چه ندىك له توانايدا بووايه هه ولئى ده دا خۆى له جگه ره
كىشان و، مه ي خوارد نه وه و هه موو خووه خراپه كانى ته مهنى
هه رزه كار يى به دوور بگرپت، ماوه ماوه نوپژه كانيشى ده كرد، وه كو من
شپى رزه و بى نامانچ و كينه له دل نه بوو.

براكه ميان بى سهر شوين كرد، منيش هه موو پۆژيكم به نه فره تى
كردن له بكۆژه كانى نه و تاوانه به سه ر ده برد. مه گه ر نه وانه چۆن

مروڻيڪن ڪه هينده له ڪوشتن چيڙ ده بينن؟ له م دونيا به دا هيچ دوستيڪ و، هيچ ڪه سيڪم نه مابوو دلي پي خوش بڪم و، چراي به ڪجاري زيانم ڪوڙايه وه.

ئاگري توله سهندنه وه:

به بي سهروشيڻ ڪردني براڪم، ئاگري توله سهندنه وه له ناخدا ڪلهي سهندو، به هيچ خاموش نه ده بوو و، تا ده هات زياتر بلتسي ده سهند، لاشي هموو نه داماني خيزانه ڪم هميشه له پيش چاوم بوون، ڪه سهراپاي زيانيان له ترس و دله راوڪيدا به سر بردو، له نه جامدا هموويشيان بوونه قورياني بي به زه يي و درنده يي.

باوڪم...

دو براڪم...

خوشڪه ڪم...

ئوان به درنده ييه ڪي نامروڻانه ڪوڙابوون، ته نانت پريان نه دا ئا برومه ندانه سهرينينه وه.

چون ده متواني چاوپوشي له هموو ستمه بڪم؟ به بي توله سهندنه وه؟ ئايا چون بمتواني به ئوقره بگرم و ئاسوده بم؟!

له ياد بردنه وه ي مه حال بوو... دوو هه لباردنم له پيش بوو: يا هموو خه ونه ڪانم له سينه ما بناشتايه و، چاوه پتي مهرگم بگردايه، يا خود بق ڪوڙاندنه وه ي ئاگري توله سهندنه وه بڪوڙه ڪان بکوڙمه وه.

پښکه چاره یه کی ترم شک نه ده برد، له پیتناو توله سه ندنه وه دا
ناماده بووم ژيانم ته رخان بکه م بؤ پلان دانان و، جپه ښتنی شاره که م
و نيشته جی بوون له شاري کی دیکه دا.

قژم دريژکرده وهو، پيشم تاشی، چاويلکه م له چاو کرد، چهند توانيم
گړپانگاريم له شيوه مدا کرد، به لام قاچيکم که مئه ندام بوو،
نه مده توانی گړپانکاری تيدا بکه م و، بؤ هرکوی بچوومايه
ده ياننا سيمه وه پيی.

نه وهش يادگاری دوژمنه کانم بوو بؤ من، ده متوانی چيم پی خوشه
بيکه م، به لام که مئه ندامييه که م که ميک ناچاری ده کردم به شلی برؤم،
له و پوژانه دا دوو پلان له مي شکمدا بوون.

يه که میان، نه نجامدانی دزيه کی باش، بؤ ده ست خستنی پاره يه کی
زؤر و، سه رچاوه يه کی ته واو، تا به ناسانی دوژمنه کانم بدؤز مه وهو،
له ناويان به رم.

دووه ميشيان، نه شته رگه ري قاچه ناته واوه که م و چاککردنه وهی
بوو، که گه وره ترين کؤسپی پيی گه نجيتيم بوو، نه مده توانی چير نه م
ژيانه به که مئه ندامی دريژه پی بده م، بؤ نه م نامانجه ش
ده سته کار بووم.

بهشی پینجه م
ئهو پرووداوه له ناکاوهی
له ماله کهدا به سهرم هات

لهو شارهدا که بۆی چووم له ئۆتیلێک نیشتهجی بووم و، پروومالی
ئهو شوینانه م کرد که ده گونجا دزی ئی بکریت، ده مویست به ته نها
خۆم ئه م کاره نه نجام بدهم و، خۆ نه گهر مردم ئه وا ته نیا خۆم ده بم
و، گهر پزگاریشم بووایه به هه مان شیوه بوو.

مالێکی ده وله مند م دژی وه . وا ده رده که وت چوونه ناوه وه و
هاتنه ده ره وه شی ئاسان بیته، بۆیه هه موو ورده کاریه کانی پلانه که م
له به رچاو گرت! خراپترین نه گهر، ده ستگیرکردن ده بوو یان به ند
ده کرام، یاخود هه ر له ماله کهدا ده کوژدام.. هه موو ئه م نه گه رانه لای
من هیچ بایه خێکیان نه بوو.

به هۆی تاوانه وه زۆر پێم که وتبووه به ندیخانه - جا من نه نجام
 دابیت یاخود نا - لێدان و سزادانم چه شتیبوو، ته نانه ت نه و نه زوو
 زوو ده چوومه به ندیخانه وه، که شیوازه کانی لێپرسینه وه و
 پرسیارکردنم له بهرکردبوو. بۆ من قۆلبه ست کردن و به ندیخانه
 شتیکی زۆر سانابوو. خۆ هه موومان هه ر ده بیت به مرین.

ژیان و مهرگم چ جیاوازییه که ده هیئنه ئاراوه؟! نه و پرووداوانه ی له
 ژیا نندا به سه رمدا هاتبوون، واتای مهرگی زۆر لا سانا کردبوومه وه،
 مهرگ بۆ من پزگاریوونیک بوو. خۆ زۆرجاران ویستبووم به مریم و پزگارم
 بیت، به هیچ جوریک له مهرگ نه ده سه له میمه وه.

شه ویك چوومه ماله که وه، له پاستیدا زۆر به ئاسانی توانیم بچمه
 ژووره وه، به لام له ناکاو که خۆم له ماله که دا بینیه وه، له پاستیدا
 سه له ژام، به لام چه کم پێ بوو و، ئاماده بووم بۆ پێکانی هه رکه سیك که
 ده هاته به رده مم، سه یری چه ند ژووریکم کرد، به لام نه متوانی هیچ
 بدۆز مه وه، بۆ که یشتن به ئالتونه کان بریارمدا بوو که بچمه ژووری
 نووستنه که و، هه په شه له خاوه ن ماله که بکه م، تا هه رچی هه یه پێم
 بدات، به لام ماله که تاریک بوو، به ئه سته م شتیک ده بینرا.

چوومه ژووری نووستنه که وه، بینیم گۆلۆپی ژووره که داگیرسابوو،
 به لام جینگه خه وه که خالی بوو، به لام ژووره که په رش و بلاو بوو،
 وه که نه وه ی هه ستیان به مه ترسی دژیک کردبوو، بۆیه که میك دوودل

بووم، به لām له و ساته دا به توندی زه برێك به پشته ملم گه یه نرا. هه ر
ئوه ندهم له یاده، كه له هۆش خۆم چووم.

له چاوه پرانی مه رگدا؛

كه چاوم كرده وه، پیاو و ژنیك له سه ر سه رمه وه وه ستا بوون،
به لām ده ست و قاچه كانم به سترابوونه وه. پیاوه كه ده سته كانمی
كرده وه، كه به ئاگاهاته وه، هه ستم كرد كه چه كه كم و چه قۆكه م
پێ نه ماوه. تاوێك پیاوه كه لێی پوانیم. له پاستیدا له م حاله ی خۆم
شه رمه زار بوو بووم. له هه مان كاتدا هه یفیشم لێده هات. به لām په فتاری
نهرم و نیانیی پیاوه كه به ته واوی مایه ی سه رسوپمانم بوو. پرسیا ری
كرد:

– بۆچی ئه م كاره ت كرد؟

ده مویست ئه وه نده به توندیی وه لāmی بده مه وه، كه پاسته وخۆ
پاپیچی به ندینه خانه م بكات. نه مده ویست له وه زیاتر له به رچاویدا
بچوك بێمه پیش چاو.

– دزی بۆچی ده كریت؟ پاره په یدا كردن، ده وله مه ندبوون، مانه وه
له ژیا ندا..

– ئه مه ش پێگه یه كی دروست و ئه خلاقیا نه ی خۆی هه یه. كار بكه و
به په رنجی شانی خۆت ده وله مه ند بیه، بۆچی ئارامیی خه لكان
ده شیۆنیت؟

- ژيان زړ به زياده وه نارامی منی ټيکداوه... با ټوژيکيش نارامی ټيوه دهوله مند بشيوت.

- به لام تو له پروه ردگار ناترسی؟ نایا هست ناکه یت له سر نه م کارهت هیچ لپرسینه ویه کت له گه لدا بکړیت؟
- من باوه پ بهو شتانه ناکه م.

پیاوه که هلوېسته یه کی کرد، به خنده یه کی متمانہ نامیزه وه چاوی برپه چاوم و وتی:

- ده زانی هیچ سه رکه وتوو نیت له درو کردندا.

- جا تو له کوپوه ده زانی که درو ده که م؟!!

- وتی من ده رووناسم، له هه لسوکه وتی مروفه که و شيوازی قسه کردنیه وه هه لکه وتی پوچی ده زانم.

زمانت شتيك و پوو خسارت شتيكي تر ده لټين، نه م پياوه به ته واوی ناخمي ده خوینده وه.

- سه یرکه، به هوی شه مه زارپته وه په نگت سوور هه لکه پراوه و، ناره ق ده پړيژيت. که سيك به ويستی خوی نه م کاره بکات و، خواي گه وړه ی له ياد کرد بټت، شهرم داي ناگرئ.

- نه خير، تو به هه له تيگه يشتوويت.

- هه له نيه، پراسته... نه و جه وشه نه ی به ملته وه هه لو اسراوه، زړ باش که سيټيت ناشکرا ده کات.

تۆ ئەم كارە بە خواستی خۆت ناكەيت. ھەرگىز ناتوانيت من
بىڭلە تىڭىت.

پياوھەكە پاستى دەوت، ۋەك ئەۋەي من بناسىت. جەۋشەنەكەي
ملىشم يادگارى دايكى پەخمەتيم بوو. بە پاستى ھەستىمەرد
ویردەكانى ئەم جەۋشەنەمنى لە زۆر ھەلە پزگار کرد.

پياوھەكە قاچەكانىشمى کردەۋە و، بانگەيشتى کردم بۆ سەر مېزى
نانخواردن، پاش كەمىك ھاوسەرەكەي نانى بەيانى حازر کرد و ھىناي.
ھەرسىكىشمان لەسەر ھەمان مېز دانىشتىن.

من لە بەرامبەر ئەم پەفتارە مرقانەياندا شەرمەزارو خەجالەت
بووبووم و، بۆ ئەۋەي ساتىك زووتر بچمە دەرەۋە و، دەرباز بېم، زۆر
ھەۋلەدا، بەلام پېيان نەدام و، پياوھەكەۋە وتى: دەرگاۋ پەنجەرەكان
داخراون و، كليل دراون، ناتوانيت بۆ ھىچ شوپىنىك بچىت، شتانىك
ھەيە دەبىت لەگەل تۆدا باسيان بكم.

مەترسە، پاپىچى پۆلىست ناكەم، بەلام پېويستە پەي بەو نەپىيە
بەرم كە لە ناخدايە. تۆكەسىكى خراپ نيت و، زۆر مەراقى زانىنى
ھۆكارى ئەم لادانەت دەكەم.

- وازم لىيېنن، مەراقى چى دەكەي؟ ھاتمە ناۋ مالەكەتانەۋە بۆ
دزى و، ئىۋەش دەستگىرتان کردم. مافى خۆتانە ھەرچىيەك بكن،
جا لىم دەدەن، يا سكالام لەسەر تۆمار دەكەن؟ چى دەكەن بىكەن؟

- نه خیر ئیمه که سانیکی هه بووین و، تۆش مروفیکی سته مدیده و
بېچاره یت. دابینکردنی پتویستی هه کانت ئه رکی ئیمه یه. به لام
ده مانه ویت پتویستی راسته قینه و پالنه ره که ت بزانین و، یارمه تیت
بدهین.

ئای خواجه گیان! ئایا که سانی وه هاش له م دنیا یه دا ده ژین؟
له نیوه شه ودا هه لمکوتا وه ته سه ر مالیان و، له وانه ش بوو بېمه
هۆکاری گیان له ده سته دانی، به لام هیشتا له لایه نه باشه که یه وه له
پوودا وه که ی ده پوانی و، هه ولای ده دا یارمه تیم بدات، خۆزگه هه موو
ده وله مهنده کان به م جۆره ده بوون، ئه وکات نه تاوان، نه تاوانبار
ده مان، نه هیچ که سیك به ناپاکی گوش ده بوو.

ده ستم کرد به باسکردنی به سه رهاتی ژیانم بۆ ئه م که سانه ی که
وهک دژیک نا، به لکو وهک میوانیک هه لسوکه و تیان له گه ل کردم. من
هه ر پوودا ویک می ره که ساتی ژیانم به فرمیسه که وه ده گێرپیه وه،
ئه وانیش به فرمیسه که وه گوپیان لی ده گرتم.

ئای خانمی ماله که، ژنیک چی نه ده میهره بان و به سۆز بوو! که
باسی دایکم و، خوشکه که م کرد، به دهم هه نسکه وه ئه وپی جیهیشت.
به هه مان شیوه ش پیای ماله که زۆر به باسه که گاریکه ریو بوو،
به هۆی ئه و پوودا وانه ی باسکردن زۆر باش له هۆکاری دزیکردنه که م
تیگه یشتبوون.

میهره بانیش تا نه و رادهیه:

نه و پایاره و هاوسه ره که ی دلسوزانه ده یانویست پزگارم بکن و،
له م زه لکاو ده رم بهینن، خاوه ن ماله که ده یوت:

- په روه ردگار په نجره یه کی میهره بانی به پووتا والا کردو، ه لیکي
تری پی به خشیت وه، بویه به باشی سودی لی ببینه، با نه مه بیته
خالی وه چرخانی ژبانن، پیویسته زور به باشی گوی بق
ناموزگار یه کانی نیمه بگریست و، بق نه وه ی سهرله نوی گرفتاری
خراپه و تاوان نه بیته وه و، ژبانیکي ناسووده و نارام ده سته بهر بکیت.
نیمه کوریک و، کچیکمان ه بوو و، زور ده وله مند بووین، له
خوشگوزه رانیدا ده ژبانن، راستی مهرگمان له یاد کرد بوو، باوه پمان
نه ده کرد پوریک پیر ببین. به رده وام له که یف و خوشیدا پوزگارمان
به پری ده کرد، به لام خوی گوره ماوه ماوه زله ی میهره بانی خوی له
به نده کانی ده دات، تا وانه ی پرپه ند فیتری نه و به ندانه ی بکات، که
نه ویان له یاد کرد وه و، پری سهرگه ردانیان گرتووه ته بهر، به لکو به
ناگابینه وه.

دو سال له مه وپیش، خیزانه که له پری گه پانه وه ماندا له پشویه کی
خیزانی، دوو چاری پووداوی پیکدادانی توتومبیل هاتین، کچه حقه ده
سالانه که مان و کوپه نوزده سالانه که مان له شوینی پووداوه که
به پره حمت چوون.

من و خیزانیشم به سهختی برینداربووین و، ماوهیهکی زۆر چارهسه‌رمان وهرگرت و، په‌روه‌ردگارم شیقای داین.

ئمه‌ بوو به تاقیکردنه‌وه‌یه‌ک زۆر پرپه‌ند بوو. وه‌ک ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره پیمان به‌رمویت: "ئاگادارین، ئه‌رک و مافی ئیوه‌ له‌م دنیا‌یه‌دا ته‌نیا خو‌ش پابواردن و که‌یف و خو‌شی نییه‌، نه‌و سامانه‌ش بۆ به‌فی‌رۆدان له‌کاری نه‌شی‌اودا پێتان نه‌به‌خ‌شراوه‌و، مافی هه‌ژارو بیکه‌سانی تێدا‌یه‌.

ئهم ژیا‌نه‌ش پۆژێک کۆتایی دیت و، لی‌پرسینه‌وه‌یه‌کی گه‌وره ده‌ست پێده‌کات، ده‌سا تیشووی خۆتان بۆ ئه‌و پۆژه‌ ئاماده‌ بکه‌ن و، به‌ له‌به‌رچاو‌گرتنی ئه‌و پاستیی‌یه‌ی که‌ په‌نگه‌ له‌ هه‌ر ساتیکدا ژیا‌نتان کۆتایی پێ‌ دیت، با‌شتروایه‌ سه‌ره‌له‌نوێ چاو به‌ به‌ندایه‌تیا‌ندا بخ‌شینه‌وه‌، که‌ دل‌نیا‌ن پاش مه‌رگ دادگای بال‌ای خوایی سازده‌دریت.. که‌واته‌ تا چه‌ند ئاماده‌کاری‌تان بۆ ئه‌و دادگاییه‌ کردووه‌؟

وته‌کانی ئه‌و پیاوه‌ هه‌مووی پاست بوون. وادیاری‌بوو ئه‌م مرۆفه‌ دیندارو به‌ئه‌زمو‌نانه‌ بۆ یارمه‌تیدانی من دل‌سۆزانه‌ هه‌موو یارمه‌تییه‌کم پێشکه‌ش بکه‌ن.. پاشان وتی:

- به‌هوانه‌ ئه‌گه‌ر ئامۆژگارییه‌کانمان جێبه‌جێ بکه‌یت، ئه‌وا هه‌تا بتوانین یارمه‌تیت ده‌ده‌ین، ئه‌گه‌ر تۆبه‌ بکه‌یت و، ده‌ست له‌م کاره‌

نەشیاوانەت ھەلبەگرت، ھەرچی پێداویستی و خەرجیت ھەبە بۆتی
دابەین دەکەین.

خەرجی نەشتەرگەرییەکی قاچت دەدەین، پاشان کارت بۆ
دەستەبەر دەکەین، ئی ئەگەر ئەو ئاسوودەت بۆ دەسازینم،
بەمەش ھەم تۆ پزگارت دەبێت و، ھەم ئیمەش ئاسوودە دەبین کە
کارێکی باشمان کردووە.

ئەمانە چەند پاسپاردەیکە سەیریوون، بەراستی ھەلی لەم جۆرە
بە ئاسانی نایەتە پێی ھەموو کەسێک، پەرەردگار دەرفەتێکی زۆر
تایبەتی پێی بەخشیبووم. پەنگە ئەو وەلامی دوکانی دایکم
بوو، بۆیە نەدەکرا ھەلێکی ئاوا زۆرین وەلا بنێم. خۆ پەنگە ئەگەر
ئەمەم لەدەست بچێت، ئیتر تروسکەیکە ھیوا لە ژیاندا نەمێنێت،
بۆیە تێگەیشتم کە ئەو کۆتا دەرفەتی ژیاנە.

خۆزگە ئەو ھەستی تۆلەسەندەوێە لەناخدا نەدەما، ئەو تاوانە
دەندانانەم لەیاد نەدەما، تا خەیاڵم ئاسوودەبێت.

سەرەپای ئەم ھەموو یادەوێ و خەیاڵانەم، پەفتاری دۆستانە
ئەم ژن و میژدە بەرامبەرم، ئەو ئەندە دڵسۆزانە و پاک و بێگەردبوو، کە
ھەموو پۆزێک زیاتر منیان وابەستەیی خۆیان دەکرد.

ئەو کەسە بەرز دەنرخێنن کە بە نیازی دزی لە مالا کە یاندا گرتیان
و، لە مالا کەیی خۆیاندا نیشتەجێی دەکەن، بەراستی ئەمە شتێکی

زۆر سەرسوپھىتەر بوو! پەرۋەردىگار چەندە بەندەى بەرپەشت و
دېلاكى ھەيە، تا ئەمىر دۈشمەنكەنمان بواريان نەدابووين كەسى باش
بناسىن و، لە جوانىيەكانى دەورمان چىژ ببىنين.

لە مالاكەى خۇياندا ژورىكيان بۆ تەرخان كردم و، جلوبەرگان
پىدام، ئەو مامە مېھرەبانە ھەموو پۆزىك بەپىي پىويست لەسەر
مىزەكەم خەرجى بۆ دادەنام و، بەپاستى لەپىتتاو گەپانەو مەدا بۆ
سەر پىي پاست درىغىيان نەدەكرد.

خانمى ھاسەرىشى زۆر بەسۆزۈ مېھرەبان بوو و، خواردنى خۇشى
بۆ دروست دەكردم و، ۋەك مەۋقەكى ئاسايى ميوانداریيان لى
نەدەكردم، بەلكو ۋەك ئەۋەى جگەرگۈشە كۆچكردۈۋەكەيان بىم.

ھىۋاش ھىۋاش لە كەنارى ئارامىي نىزىك دەبوۋمەۋەو،
خۇشپەفتارى و مېھرەبانىي ئەۋان لە ھەست و بىرکردنەۋەكانمدا
كارىگەرى دەردەكەۋت. لەدۋاى نەشتەرگەرىيەكى سەرگەۋتو
شكستىيەكەى قاچم باشتەر بوو و، لەو بارقورسىيەش پزگارىم بوو،
ئىتر دەمتۋانى بەرپىكى پابوۋستم و، ھىچ شەلىەكىش لەپۇيشتىنمدا
نەما.

مامە دىسۆزەكە ئىشىكى باشىشى بۆ دۈزىمەۋە، كە بۆ ئەو
پۆزگەرە داھاتىكى باشى ھەبوو. ھانى دەدام لە كارەكەمدا پىشت

بەخۆم بېستەم و زۆر وابەستەى ئەو نەبەم، بۆ ئەو ەى ژيانىكى
سەر بەرزانه دەستە بەر بگەم.

كەسانىكى وەها پاك و بىگەردو دلسۆز بوون، كە زياتر لە دوو
فريشته دەچوون، كە بۆ من بوويىتنە پەروانە. وەك مندالى
پاستە قينەى خۆيان، بە ئەندازەى كۆرە خوالىخۆشبوو كەيان منيان
خۆش دەويست و، خەمخۆرم بوون.

ئەو پياوە مېهرەبانە چەندىن پىرۆژەى لە خەيالىدا بوو بۆم، ئەو
دەيوست مالىكى جوانم بۆ دابىن بگات و، ژنم بۆ بهيىنىت و،
خيزانىكى خنجىلە پىكبهيتم. هەموو ئەمانەش ئاگرى تۆلە سەندەو ەى
ناخمى تا رادەيەك كەم كرديۆو و، بۆ ماو ەى سالىك، ئارامترين
پۆژەكانى تەمەنم ژيام.

هەوالىكى خراب:

لەدواى مەرگى باوكى خوالىخۆشبووم، چوار پىنج خزمەن
بەزىندووى مابوونەو، يەككە لەمانەش مامم بوو. مامم پەيوەندى
لەگەل ئىمە پچراندبوو، سۆراخى نەدەكردين، ئىمەش بەهۆى
تورەيىمانەو، ئىتر پاش ئەو هەوالىمان نەپرسىبوو، واتە
خزمايە تىمان سىپىوونەو.

سالەهاى سالىش بارودىخەكە بەم جۆرە بوو، لەپۆژگارە زۆر
سەخت و پىرەهامەتيەكانماندا بە هانامانەو نەهاتبوو. بەلام

بېگومان ھەر بەلایەك بەسەرىدا بەھاتايە، دلگراين دەبووين، ھەر بەم
شېۋە يەش بوو.

پۇڭئىكى يەكشەممە، پەيۋەندىم بە ھورپىيەكمەۋە لە ناۋچەكەي
خۇمان كىرد، ھىچ كەس لە ھورپىكانم نە ياندە زانى من لە كۆيىم، بېگومان
نە موت لە كام شارەۋە پەيۋەندىي دەكم.

لە دىۋاي ھەۋال پىرسىن، پىرسى:

- تۆ ھەۋالى ئەر پووداۋەت نە بېستوۋە، وانىە؟! .

- وىم كام پووداۋ؟ .

- كاتىك مامت بە پىيەكدا پۇشتوۋە، ئۆتۈمبىلەك لىي داۋە .

- مردوۋە؟

- بەلى.

بەم ھەۋالە ئۆر بېتاقەت بووم، ئەر ھەستى تۆلەسەندەۋە يە
بلىئەسى سەند، كە ماۋە يەكى كورت بوو لە يادىم كىردىبوو. دېندەي ۋەك
ئەر دوزمىنانەي ئىمە ئۆقرەگىرتىيان نە دە زانى، ئاشكرا بوو ھەتا
كەسىك لە ئىمە لە ژياندا بەم، لە تاۋان و كوشتىيان بەردەۋام
دەبوون.

پىۋىست بوو سىنورىك بۆ ئەر دەرياي خويئە دابىرىت و،
چارە يەكى يەكلايىكەرۋە بۆ ئەر بارە بدۆزىتەۋە، پىرسىم:

- ئەرە تازە پىۋى داۋە؟ ۋى:

- مانگیک له مه پيش، کاره که ليره دا ته واونايت.

- چون؟

- پوڅک پيش مردنی مامت، چونه ته ماله که ی و به هره شه وه
پرسیاری تویان کردوه، که مامی به سته زمانیشت وتویه تی نازانم،
نوریان لیداوه.

که نه مانم گوی لیبو، پووخام، نیت توانای له یادبردنه وه نه ماو،
همو باشی و جوانییه کان سه ره نوی له بهرچاوم سرپانه وه،
سه ختگیرانه خه یالی توله سه ندنه وهم کردو، هیواش هیواش
لاسارییه کانم به خه یالدا هاتنه وه.

به م شیوه یه ش پوڅه ناسووده و نارامه کانم کوتاییان پی هات و،
چیت هرچ که سیک نه یده توانی پيشم لی بگریت و، همو نه و به خشنه
خواییانه و، نه و پوڅه خوشانه و، داهاتوی نارام و، ده سته پیک نویم
به بادا.

به و پره پاره یه ی که کومکردبوویه وه، چه کیکم کپی و، نه وه ش که
مایه وه بۆ خه رچی خوم خسته گیرفانم و، بریاری کوتاییمدا.

به ره و مهرگ ههنگاوم دهنه:

چیت نه مده توانی به ناسووده یی بژیم، مروفیک بووم که به ره و مهرگ
ده پویشتم، که سیک خوی بۆ مهرگ ناماده بکات، له چی ده ترسیت؟
بیگومان له هیچ شتیک...

بەبى ئاگادار كىردىنە ۋەي مامە دىلسۆزەكە ۋە ھاۋسەرەكەي، بەبى
مالئاۋايى لەۋكەسانەي مەمانەيان پىكىردىم، چاكەيان لەگەل كىردىم،
يارمەتەيان دام، دىنپايەكى نوپيان بۇ سازاندىم، پۇيىشىم، ئەۋكارە
پىۋىست بوۋ تا بىتوانىت زوۋىتر يەكلەيى بىكرىتەۋە.

دەلىياۋوم مەن بەدەستى خۇم مەرگم ھەلبۇزاردىۋو، دىنپايەكى نۇر
بەختەۋەرم لەخۇم شىۋاندىۋو، لەۋەش گىرنگىر بەدەستى خۇم
ھەستى جوانى ۋە چاكى ۋە ئىمان ۋە باۋەپم لەناخمدا پىشەكىش
كىردىۋو. دىسان خۇم گىرفتارى ھەستى پىياۋكۇۋى ۋە دوزمنايەتى كىردى
كىردىۋو.

تەنەت لەپىگەي ھەستى ۋە مەي خواردىنەۋە ۋە سەرگەشىدا بەرەۋ
پىش دەچووم، پىق ۋە كىنە ۋە تۆلەي كىكىردىۋى چەند سەللەي ناخم مەنى
ئامادە كىردىۋو. خۇم بۇ ئەنجامدانى ھەموو جۆرە خراپەيەك
ئامادە كىردىۋو.

دەلىياش بووم كە چىتر پەرۋەردىگار دەرەتەي گەپانەۋە
تەۋبە كىردى دىكەم پى نەبەخشىت، واتە ھەموو باشىەكانى زىانم
لەياد كىردى، بەرەۋ ھەلدېر بەپى كەۋىتم، دەست بە چەك ۋە بىرۋەشى
پەرش ۋە بىلۋ، كىنە لەدل، چاۋ لە تۆلە بەرەۋ پوۋى مەرگ
دەچووم.

چاره نووسیشم پاش تۆله سەندنەوهم زۆر تاربوو، یا مەرگ، یاخود
تەمەنیک سەختی کیشان لە بەندینخانە.. پاش ھەموو ئەمانەش
لێپرسینەوہی خواپی لەسەر ئەو خوینەیی پشتوومە...

ھەریەک لەمانەش چارەنووسی تاربوون بۆ ھەر مەژوونکی ئاسایی و،
نەدەبوو کە پوویان بدایە. بەلام ئەم دوژمنانە یەخەیان بەرنەدەدام،
وادیارە ئەو وتەیی دەلێت: "بەناچارپی مەژو دەکەنە پیاوکۆژ". بۆ
ئەم بارەیی من و تراپێت.

بەدوای سۆراخی دوژمنەگانمەوہ بووم:

بەشێرەییکی باش پووخسارو شێرەم گۆپی و، بەنھێنی سۆراخی
دوژمنەگانم دەکرد. مەحالی بوو بمانسەوہ، چاکبوونەوہی قاجیشم،
کارەکەمی ئاسان کردبوو.

تەنھا یەک کەس منی دەناسییەوہ ئەویش ھاوپی (یەلدارم)ی
ھاوپی مندالیم بوو و، تەنھا کەسیش بوو کە متمانەیی پێیکەم،
(یەلدارم) بووہ یارمەتیدەری من و، زانیاری بۆ دەھێنام.

لەجوانترین ئوتیلی شارەکەمان نیشتەجێبووم، بەتەواوی وەکو
پیاوماقوولیک دەھاتمە پێش چاو، کارمەندەکانی ئوتیلەکە منیان وەکو
پیاوئیکی دەسڕۆیشتووی خاوەن کۆمپانیای ناسیبوو، واتە ئیتر
بەناویش کەسەکی جارێ نەبووم و، ھەموو شتیەکم گۆراپوو.

(يەلدارم) ى ھاۋپىم، كەسكى وياۋ، بە سەرنج بوۋ، پۇژانە زانىارى
نۇد بە نرخی بۇ دەھىنام.

پاش ئەۋەى زانىارى پىۋىستمان كۆكرەۋە. سى كەسمان كىردە
ئامانچ، كە پىۋىست بوۋ لەناۋيان بەرىن، چونكە دوزمنى سەرەكى
بوون و، لە مەرگى ئەندامانى خىزانەكەمدا دەستيان ھەبوۋ، بۇيە
پلانىكى توندوتۇلمان داپشت و، پاش ئامادەكارى تەۋاۋ بىپارماندا
دوای دوو پۇژ جىبەجىى بگەين.

ئەۋ شەۋەى بىپاربوو دەستبەكارىين، (يەلدارم) بە ھەناسەبىركى
ھات و، وتى:

— پەرەردىگار وىستى لەسەرنى، دەست بە خوڭىن سوور بگەين.

پىرسىم:

— بۇچى؟

بە سەرسۇرمانەۋە سەرى پاۋەشانىدو، بە پەشۇكاۋىي وتى:

— چونكە ئەۋ سى كەسەى دوتىنى بىپارماندا لەناۋيان بەرىن،
دوۋچارى پوۋدوۋى پىكدادانى ئۆتۆمبىل ھاتوون، لەكاتىكدا لەپىي
يەككە لە گوندەكاندا بوون، — بەمەبەستى ئامادەبوون لە
ئاھەنگىكدا — لەۋ شەش سەرنشىنەى لە ئۆتۆمبىلەكەدا گيانيان
لەدەست داۋە، سيانيان ئەۋانەن كەئىمە بە نىازبوۋىن بىيانكەينە
نیشانە.

له پاستیدا ئەم پووداوه وەك تیشكێكى میهره بانێی پەرورەدگار
بوو، بۆ گێژانه وەمان له هەڵدێر.

ئەم پووداوه زۆر کاریگەر بوو. دەنگێك له ناخمدا هەمیشە منی
بەرەو پێگای پاست ئاراستە دەکرد، بەلام بەداخهوه من گویم بۆ
نەدەگرت و، بایەخم بۆ دانەدەنا.

لایەنی دووهم له دوژمنه كانماندا (حهمدیه شەل) بوو، كه
دەمانوێست لەناوی بەرین، بەلام ئەم پیاوه پیاویکی زۆر ترسناك بوو
و، له هەموو ناپاکییهكهوه تێوه گلابوو. له دەوریدا كۆمهڵێکی زۆر
پاسهوان و بەكرێگیراوی هەزارو بیكەس هەبوون. ئابووی سەدان
كەسی له كه داركردبوو، تەنها من ستهمدیدهی دەستی ئەو نەبووم،
بەلكو سەدها كەسی وەكو من بە ئاشكرا حەمدیه شەلی وەك پیاوكوژ
دەناسی، بەلام چاره چی بوو، چونكه ئەوەنده بەباشی دەپاریزرا،
كه گەشتن پێی مه حال بوو.

گەر كه سێك بەرههه ئێسی بكردایه، یاخود ههست بكرایه كه سێك
نیازی ههیه ههولێ كوشتنی بدات، هێنده درپندانه له ناویان دهبرد، تا
بپیته په ند بۆ هه موو لایهك.

زۆر بەباشی دەمزانی چاره نووسی منیش بهو باره دا دەبەن، بەلام
گرنگ نەبوو، چونكه به هیچ شیوهیهك له مەرگ نەدەسلەمیهوهو،

تەنھا شىتېك كە لە بېرۈھۆش و خەيالمدابوو دىمەنى لەخوئندا گەوزانى
خوشك و براكانم و باوكم بوو.

پېشھاتىكى زۆر سەرسۈرھىنەرى دېگە:

پىلاننىكىمان بۇ كوشتنى (ھەمدىە شەل) دارپشت.

ئەو ھەموو پۇرۇڭك لە درەنگانى شەودا، دەچوۋە يانەيەكى شەوانەى
بەناوبانگ و، ھەتا بەيانى مەى دەخواتەو. ئىمەش دەمانزانى كە
لەبەر نەخۆشى شەكرەكەى زوو زوو دەچىتە تەوالىت، بۆيە
پلانەكەمان بەم شىۋەيە بوو: من بچمە تەوالىتەكە و، لەوى خۆمى بۇ
مات بىدەم تا دىت و، دەستبەجى دەيكوزم. لەدواى ئەو شەش چى
دەبىت با بىت و، ھىچ لام گرنگ نەبوو، خراپترىن چارەنۈوس
(مەرگىك) دەبىت، ھەرچۇنېك بىت من لەمىژە خۆم بۇ مەرگ
ئامادەكردوۋە.

لەكاتى دىارىكراودا بە ناسنامەيەكى ساختەو، بەناوى
بازرگانىكەو چوۋمە ژوورەو بۇ يانەكە. لەبەرئەو مەى (ھەمدىە
شەل) م ژۆرباش دەناسى، لەدوورىەو لەسەر كورسى و مېزىك
دانىشتىم، بىنىم پىاوەكانى وەك پەروانە دەورىاندوۋە، ئاشكرابوو كە
كارەكەم ئاسان تابىت.

وا خۆم نىشان دەدا لەلايەكى تر بېروانم، بەلام لەپاستىدا چاۋم
لەسەر (ھەمدىە شەل) بوو. پاش كەمىك دانىشتىم، چوۋم بۇ تەوالىت.

ببینیم دوو شوینی دەست بە ئاو گە یاندن و دەستشۆریکی لێیە، بۆیە
 من چوو مە یەکیک لە تەوالێتەکانەو، دەرگا کە شەم کە مێک بە کراوێی
 جێهێشت، بۆ ئەوێ ئاگاداری هاتن و نەهاتنی ئەو بۆم... ژۆری نەبرد
 هات، چوو ئەو لایەکی کە چۆل بوو، منیش هاتمە دەرەو،
 بەبیانوی دەست شۆردن لەسەر دەستشۆرە کە خۆم سەرقال کرد.
 پیاوێ کانیشی لە دەرەوێ ژووری تەوالێتەکان چاوەڕێیان دەکرد.

دەرگا کە کرایەو، هەر کە ویستی بێتە دەرەو، دەستم برد بۆ
 دەمانچە کەم، بەلام هێشتا دەمانچە کەم ئاراستە ی نەکردبوو، تەپ
 کەوت بە زەویە کەدا، پیاوێ کانیشی دەستبەجێ هاتن و، لاشەکی
 (حەمدیە شال)یان هەلگرت و، کە منیشیان لەویدا بینی، قۆلبەستیان
 کردم. پرسیان:

- تۆ کوشتت؟

وتم:

- نەخێر، من دەستم دەشت. بێگومان کە چەکیان پێی بینیم
 کەوتنە گومانەو، بەلام نەیان توانی هیچ شتێک بسەلمێن، چونکە
 ئاسەواری گوللە یەکیک یا پیاکیژشان یاخود خنکاندن بە لاشە یەو نەبوو.
 پۆلیسەکان هاتن و، قۆلبەستیان کردم، جارێکی تر لێکۆڵینەو یان
 لەگەڵ کردم و، سەلماندیان کە پێناسە کەم ساختە یە، ئاشکراش بوو
 کە (حەمدیە شەل) بەهۆی جەلدە یەکی دڵەو مەردبوو.

ئازارو ئاشكەنجه يەكى زۆريان دام، منيش ئەو شىتانهى پوياندا بوو
 وهكو خۆى دام پيدانان، دادگا حوكمى زيندانى كردنى به سەردام،
 به هۆى تاوانه كانى به كارهيئانى پيناسى ساختەو، هەلگرتنى چهكى
 بى مؤلەت و هەولى كوشتنەو. سەرلەنوئى زيندان بوو لانەم... بەلام
 ئەمە بۆ من جەژن و ئاھەنگ بوو، بەبى ئەوہى دەستم بە خوینى
 كەس سووربیت و، بە شىوہ يەكى زۆر بئويئە سەرجهمى دوزمنەكانم
 لەناچوون.

هەولى پەشى تۆلە سەندنەوہ و ياخيبيوونى ژيانم پەويەوہ، هەم
 نەشبوومە پياوكوژ، بەم جۆرە ئاگرى پق و كينەى ناخم خامۆش بوو،
 كە سالانتيك بوو ناخمي دەسووتاند. وەك ئەوہى سەرلەنوئى لەدايك
 بووبیتمەوہ، لەبەرئەوہش سەختى سزای زيندان زۆر ھەراسانى
 نەدەكردم.

ئەگەر بووبوومايەتە پياوكوژ، ھەرگيز ويزدانم ئاسوودە نەدەبوو.
 ھەرچەندە ئەوان دوزمنى سەرسەختى من بوون، بەلام ھەتيوختنى
 منداڵەكانيان منى زۆر بىتاقەت دەكرد. چونكە مەرگى باوكم لە ھەموو
 شتيك زياتر كارىگەرى لە كەسيتى ئيمە كردبوو، برينگەليكى
 لەناخدا ھەلكۆليبوو، كە ھەرگيز ساپيژ نەدەبوون.

به‌شی شه‌شه‌م

پیش‌هاتی له‌ناکاوی زیندان

چوومه زیندانه‌وه، که چوومه ژووری زیندانییه‌که‌مه‌وه دیمه‌نیکم
بینی که هیچ به‌خه‌یال‌مدا نه‌هات‌بوو و، به‌بینینی واقم و پرما.
ژووریکێ گه‌وره‌ بوو و، بیست که‌سی تیدا‌بوو، بینیم که (نوری
نێرنی) به‌ناوبانگی لییه، که داستانی سه‌ر زمانی شاره‌که‌مان بوو،
نازناوی (قامپیر نوری) بوو.

(قامپیر نوری) به‌ته‌نها خۆی ده‌وله‌تیک بوو. به‌پیاوانی
به‌کرێگیرای کۆلان و، گه‌ره‌که‌یه‌وه، هێزیکێ شکست نه‌خواردووی
بو خۆی پێکه‌یتنا‌بوو. جگه‌ له‌وه‌ش په‌یوه‌ندی سیاسیشی هه‌بوو،
به‌لام ده‌ستگیرکردنی ئه‌و به‌هۆی هه‌ر تاوانیکه‌وه و هێنانی بۆ زیندان
ته‌نانه‌ت حوکمدانی‌شی به‌ هیچ شتێه‌یه‌ک به‌خه‌یالی که‌سدا نه‌ده‌هات.

كه واته له م دنيايه دا پوليسى به ويژدان و پاريزهر و حاكمى
دادپه روه ريش هه ن. ته مهش تا پاده يه ك مرؤفى ئاسووده ده كرد.

تاوانيك نه مابوو كه (قامپير نورى) ته نجامى نه داييت، له
بازرگانى كردن به ئافره ته وه به كارهيتنانيان بۆ له شفرؤشى تا
قومارخانه كان، له يانهى مهى خواردنه وه وه تا بازرگانى ماده
هؤشبه ره كان، بۆ هر يه كيك له م كارانه وه ستابوو.

به وتهى خه لكى پياويك بوو كه ئاره زوى له هرچيه ك بووايه
ته نجامى ده دا.

به هؤى به تكدردن له هه مان ژووردا له گه ل پياويكى وا به ناويانگدا،
واقم ورمابوو و، زؤريش ده ترسام، چه ند پياويكى له ده ور بوو، كه ده
پۆز پيش ته و هاتبوونه ژوورده كه وه. بيگومان هه موو زيندانى به كانيان
كردبووه فرمانبه ردارى، واته وه ك شا و به پتوبه رى ژوورده كه
مامه له يان ده كرد. بيگومان مانه وه و زيندانيم له ژوورتيكى وه هادا بۆ
من شتيكى جياواز بوو.

نه ده بوو له پيز و حورمه ت زياتر هيچ په فتاريكى تر له ئاست
(قامپير نورى) دا نيشان بدرييت. خۆ له م ژوورده دا ته نها وته و فرمانى
ئه و و ده ست و پتوه نده كانى به كاربوون، وا ده رده كه وت كه
ژوورده كانى ديكه ش ته نها ته و زيندانى به ي ملكه چى فرمانه كانى
ئه و بوون به ئارامى و بى ترس ده ژيان.

بیگومان منیش چووم، دهستم ماچ کردو، پیز و حورمه تی خۆم
به رامبه ری نواند. به دهنگه تایبه ته که ی خۆی و به وپه پی متمانه وه
وتی:

- کورپه تو کی؟

وتم:

- بیتناوم گه وره م، گه نجیکی نه م ناوه م.

- بۆچی تو یان هیناوه ته ئیره؟

- له بهر نه وه ی بکوژه کانی باوکم کوشته وه...

له ناکاو به چاوه رهش و گه وره کانی سه رنجی دام و، وتی:

- ناوه ها؟.. دیاره گه نجیکی نازایت؟

- نهسته غفیرو لالا گه وره م، له ئاست ئیوه دا هه دمان نییه، نه وه چ

قسه یه که.

- به دلیمیت.. نه گه ر ئاقل بیت و، گوئی له قسه بگریت،

پاریزگارییت لی ده که م، به لام نه بیت قهت له خۆم دوورنه که ویته وه.

- شه ره فمه ند نه بم گه وره م.

یه که م شه پۆلی ترس تیپه پی، پاش نه وه ده بوو به رده وام وه ک

سیپه ر هاوده میی (قامپیر نووری) بکه م و، پینماییه کانی جیبه جییکه م

و، له فره مانی ده رنه چم.

وته و کرداره کانی (قامپیر نووری) زۆر خوانه ناسانه و، بئ پێزانه و،
 دوور له هه موو پێوه ریکی په وشته و ئابوو مه ندانه بوون.. هیچ
 پێوه ریکی وهك: وێژدان و، سۆز و، به زهیی و، باوه پ و، له خواترسیی
 له به رچاو نه ده گرت.

ته نانه ت - پاك و بئ گه ردی بۆ خوای گه وره - ده یوت: "خوای من
 پاره یه"، هه ر له پێناو پاره شدا ماف خواردن و سته م و پیاو كوشتن و
 ئابوو له كه دار كردنی خه لكی زۆر لا ئاسایی بوو. كه سیك به
 بازرگان یكردن به ماده هۆش به ره كان و ژه هراویكردنی گه نجان
 نیشتمانه كه ی سامانه كه ی پێكه وه نابیت، چاوه پێی چ جۆره مرۆفبوون
 و وێژدان و له خواترسییكی لێده كریت.

دلتیانه بووم (قامپیر نووری) چه ندیک له زینداند ده مینیتته وه، به لام
 تا نه و له ژووره كه دا بووایه، ناچار بووم هاوه لایه تی بكه م، به لام
 هه مووان دلتیا بووین كه زۆر نابات ئازادی ده كه ن.

میوانه نوورانییه کانی زیندان:

دوور گه نجی تازه زیندان یكراو په وانه ی ژووره كه ی ئیمه کران، به لام
 من به م گه نجانم ده وت میوانی له ناكاو، چونكه هیچ نیشانه و
 ئاسه واریکی تاوانبارییان پێوه نه ده بینرا، به لكو دوو مرۆفی به پێزی
 خۆش په فتاری بوون. ئای خواجه گیان، دوو گه نجی فریشته ئاسای ئاوا
 چون گرفتاری نه مزیندانه بوون؟

ئەم پىرسىيارە لاي (قامپىر نوورى) ش گە لالە بووبوو، بۇيە بانگى
کردنە لاي خۇي و، لاي پىرسىن:

— كوپە ئىوۋە مامۇستان؟

دوۋ گە نەكەش لەيەكيان پوۋانى و، خەندە كەۋتە سەرلىۋيان،
پاشان يەككىيان وتى:

— نەخىر، ئىمە مامۇستا نىن.

— باشە كوپە، بىلن ئىوۋە كىن؟ بۇچى ھىناۋياننە تە ئىرە؟
بەپوۋكەش لە مۇۋى پاك و دىندار دەچن.

يەككىيان — كە كەمىك بالابەرز بوۋ — بەھىمنى و بەخەندەۋە وتى:

— ئىمەيان ۋەك مىۋان بۇ ماۋەى چەند پۇرۇك ھىناۋە تە ئىرە.

— يەغنى چى ۋەكو مىۋان؟!

— دادگايىيەكە مان بەردەۋامە، بەلام لەبەرئەۋەى ھىچ تاۋانئىكيان
بەسەردا نەسەلماندوۋىن، بەم زوۋانە ئازاد دەكرىن.

(قامپىر نوورى) لەناكاۋ توۋپە بوۋ و، وتى:

— كوپە ئىوۋە چى ئەلن؟! ۋەك مەتەل قسەمەكەن، لەپىشدا
خۇتان بناسىتن، دواترىش باسى تاۋانەكە تانمان بۇ بىكەن.. بىلن
بزانم.

دىمەنى بىر ئاستورەكان و پوۋخسارى ترسىنەر و نىگاتىژەكانى
چاۋە سۈررەلگە پاۋەكانى (قامپىر نوورى) ھەموۋانى دەتۇقاند، بەلام

ئەم دورگە نەجە ھېندە بە ھېمنى و لەسەر خۆی دەدوان، كە لە
پووخساریبانا ھیچ کاریگەرییەکی ترس و دلەپاوکی و شلەژان ھەست
پێ نەدەکرا.

دووبارە گەنەجە بالابەر زەكەیان قسەى كرد و، وتی:
- من ناوم (سەعید)ە، خۆیندكاری كۆلیژی پزیشكیم. ھەرپێكە شەم
ناوی (زوبێ)ە.. خۆیندكاری كۆلیژی یاسایە.
ھێشتا (سەعید) قسەكەى تەواونەكردبوو، (فامپیر نووری) بە
سەرسوڤمانەو ە وتی:

- بوەستە كۆرم، با تێیگەین. ئێستا تۆ بۆ پزیشكی و تۆش بۆ
پارێزەری دەخوینى. وایە؟

(سەعید) بە سەرى ئاماژەى بە (بەلێ) كرد.
- باشە كۆرم، ئێوەى خۆیندكار و فێرخواز چ تاوانیكتان كردووە،
وا ئێستە لە زیندانان؟ بەپووكەش كۆپى باش دێنە پێشچاوم..
بەپاستى مەراقمە بزاتم تاوانەكەتان چى بوو.

(فامپیر نووری) بە پەرۆشیی و سەرسوڤمانەو بەردەوام بوو لە
جگەرەكێشان و، (سەعیدیش) بە شیوازە زۆر شیرین و ھېمنەكەى
خۆى بەردەوام بوو:

- گەورەم، ئێمە تاوانبار نین. بەھیچ شیوەیەكیش زیانمان بە
كەس نەگەیاندووە، چونكە بەپێى بیروباوەرەكەمان نیشتمان و خاك

و ئا و هه موو مرقه كانى نىوى پىرۆز و به بايه خن و، نابىت هيج
زيانتيكيان پېښگه په نرېت.

تا ده هات سه رسوپمانىي (قامپير نوورى) زياتر ده بوو و، وتى:
- نهى چۆن؟! ..

- سه رها تا امانجى ئيمه وهك مرقه سه ركه وتووييه له
پسپوړپيه كه ماندا، تا سوود به كه ساني بيچاره و سته مديدهى
كومه لگه كه مان بگه يه نين، پاشان به زړاگرتن و په روره رده كړنى
هه ستي پيكه وه ژيان و نيشمانپه روه رپي له ناخماندا.
(قامپير نوورى) به ته واوى ئوقره ي ليبرا و به ده نكيكي تيكل به
توپه يي وتى:

- باشه كوپه، كه واته بوجى ئيره يان زيندانى كړدوه؟ كه سانتيكي
پاكوبيگه رد و چا كه خواز كاريان به م زيندانه چپيه؟

(سه عيد) به خه نده يه كي شيرينه وه وه لامى دايه وه و، وتى:

- له گه ل خوښدكاره كانى هاوپيماندا به مه به ستي فراوان كړنى
مه وداى زانياربيمان و، له پيناو ده ستخستنى وه لام بؤ پرسياره
جه وه رپيه كانى ژيانمان له كوتايى هه موو هه فته يكد كوده بينه وه و،
وانه ي ته فسيري قورئانى پىرۆز ده خوښين.

به لām هه نديك له كاربه دهستان نه مه يان به هه له ليكداوه ته وه و،
ده لاین: "ئيوه خه ريكي كاري تيكدەر و كۆنه په رستانه ن" و، ئيمه يان
زيندان كردووه.

(قامپير نووري) له ناكاو برۆكاني هينايه وه به ك و، وتی:

- نه م ده ولته چ به لايه كي به سه ردا هاتووه؟! وا كه سانيكي وهك
ئيوه نيشتمانپه روهر و پۆشنپير ده ستگير ده كات؟ ئايا نه مه له
خوپايه، يا خود ئامانجيكی شاراوه يان هه يه؟ له كاتيكداه بينيت وا به
ناشكرا نه و كه سانه ی كار بۆ پوو خاندنی ده ولته ده كه ن، سه رقالي
كاري تيكدەرانه ن! چۆن ده گونجيت نه م كه نه دلسۆز و فيرخوازانه
به هوی خويندنه وه ی قورئان و وانه ی ته فسیر زيندانی بکړين!
به پاستی به م كاره يان هه له يه كي زۆر گه وړه ده كه ن.

(سه عيد) سه ره پای نه م هه لويس ته كردن و په رۆشيبه ی (قامپير

نووري)، هيمنی خوی پاراست و به رده وام بوو:

- خودی ده ولته خراپ نييه، به لكو هه نديك له كاربه دهستانی
ده ستپژيشتوو به نیازی خراپه وه ده سه لاته كانی ده ولته به كاردینن..
پۆژيک له پۆژان هه ر ده رده كه ویت كه ئيمه بيتاوانين و، تاوانباری
پاسته قينه ش نه و كه سانه ن كه ده سه لاته كانی ده ولته بۆ مه رame
گلاوه كانی خویان به كاردینن. نه م به هه له داچوونه ش به زه بری هیز

نا، بەلگۈ لەپى ئاخاوتىن و لىكتىگە يىشتىن و پىشكە شىكرىنى پىشنىبارى
گونجاۋە ۋە پاست دەكرىتە ۋە .

(قامپىر نوورى) ھاۋارى بەسەر پىاۋەكانى دەۋرى كرد:

- بېز كۆرە، خىرا مىز و كورسى بىنن، ئەم گەنجانە كەسانىكى
ھەروا ئاسايى نىن، ۋەرن با بە تاقتە بۆى دانىشىن و، باسوخواسى
بەين. خىرا چاش بىنن، ھەموتان ۋەرن دانىش.

(قامپىر نوورى) ئەو گەنجانەى لا خۆشەۋىست بوۋىو، ھەر ھىچ
نەبىت بېۋاى ۋا بوو كە ئەوان كەسانىكى بى تاۋان، خۆشپەفتارىى و
دلفراۋانىى ئەۋانىش ھىندەى تر (قامپىر نوورى) و، تەنانت ئىمەشيان
بۆ لای خۇيان كەمەندىكش كردبوو.

گفتوگۇ دەستى پىكرد:

مىز و كورسى پىزكران و، ھەموان دانىشتىن لەدەۋريان، (قامپىر
نوورى) پىرسىارى دەكرد و ئەۋانىش ۋەلاميان دەدایەۋە .

- دىارە ئىۋە كەسانىكى پۆشنىبىن و، ۋەك ئىمە نەزان و
نەخویندەۋار نىن و، لە خراپە و تاۋانەۋە تىۋەنەگلون.. كارتان بە
دىن و قورئاخویندەۋە چىبە، مەكتەبەكەتان بخوینن، تا داهاتوۋى
خویندنتان مسۆگەر بەكن، ئەۋە يەكىكتان دەبىتە پىزىشك و، ئەۋى
ترىش پارىزەر، سامانىك بۆخۇتان پىك بىنن، تا دەۋلەمەند بن و، چىز

له دنيا بيبينن. حەيف نيبه كەسانى وەك ئۆيە لە سوچى ئەم
زىندانە يا بژين؟

ئەمجارە (زوبېر) وەلامى داپەو:

- ئەگەر مەرۆڭ تەنھا بۇ چىژوهرگرتن لە خوشىيەكانى ژيان و،
پارەپەيداكردن و خوشگوزەرانى بەدىبەيتراپە، قسەكەتان زۆر پاست
دەبوو، بەلام ئامانچ لە بوونى مەرۆڭ تىپرامانە لە خودى خۆى و
بوونەوهرانى ئەم گەردوونەى كە پەرورەدگارى فەراھەمى ھىناو، تا
بتوانىت بەباشترين شىوہ بەندايەتتى بۇ بەديھيتەرى بكات.

(فامپير نوورى) بە زەردەخەنەيەكى گالتهجارانەوہ وتى:

- ئەو خوينكارە گەنجانەى من دەياناسم و لە كۆلىژى پلەبەرز
دەخوينن، چىژ لە ھەموو ساتىكى ژيانيان دەببينن و، وەك ئۆيە
خۆيان گرفتارى پەيامى پەرورەدگار و ئيمان و شتى وا ناكەن، باسى
چى خوايەكم بۇ ئەكەن؟ واز لەو دين و ئيمان و بەندايەتتية بپينن... لى
گەرپين با بە ئارەزووى خۆمان لەم دنيايەدا بژين. ئادەى ئەو
مەسەلەى خوا و پۆژى دوايى و ئەو دين و ئيمان و شتانەى باسيان
دەكەن، كى بپنيونى؟ ھا؟ مەرۆڭ پىويستە تەواوى ھەز و
ئارەزووكانى دەروونى تىرىكات.

(فامپیر نووری) پیاویکی بی دین و نیمان بوو، ئەم پاستییەشی به ئاشکرا له هه موو لایەك باسده كرد، خو ئەگەر بی باوه پ نه بوایه چون دهیتوانی وه ها به و ساناییه ئە و هه موو خه لکه چاره پش بکات؟ (زوبیر) زۆر به هیمنی و له سه رخۆیی وه لاهی (فامپیر نووری) دایه وه:

- مەرگ کۆتایی به هه موو ئەم هه ز و ئاره زوو و گه نجی و که یفخۆشییه دینیت، کاتیك مردن دواویستگهی ئەم دنیا به بیت و نه خۆشی و پیرییمان له پیشبیت و، گۆر دوامه نزلگهی هه مووان بیت؛ چون ده کریت به چاوپۆشیی له هه موو ئەم پاستییانه له که یف و سه فای خۆمان به رده وام بین! مەرگ له هه رساتیكدا بیت له خۆشه ویست و ئازیز و که یفخۆشیی و ته ندروستی و نیعمه ته کانی دیکهی ئەم ژیا نه دامانده بریت. پتویسته بزانی وانه و په ند له مەرگه چیه، ده نا ئەم ته مه نه کورتخایه نه مرقانه یه مان به رده وام له سایه ی هه ره شه ی تارمایی مەرگدا به هه راسانی ده گوزه ریت.

به پڕزه که م مەرگ ده کریت به پشتگوێخستنی ئەم پاستییانه ژین بکه ی و، له که یفو خۆشی خۆمان به رده وام بین؟! .. ئە وه تا له هر کوپیه ك گۆرستانیک، یا گۆرپك، یا لاشه ی مردویه ك، ته نانه ت که سیکی نه خۆشیش ببینن، ده سته بجێ ته زوویه کی ساردی تر سینهر سه راپای بوونمان داده گریت و، دیمه نی پووخساری واق

وږماو و، لاشه ی سارد و بئ گیانی دیته پټش چاومان. که وایه ترس له
مه رگ له ساتیکدا ته وای نارینه زووه کانی ژیان ده کاته خو له میثی
دلته نگیی و ترس و فانییبوون.

پووخساری (قامپیر نووری) گږا و، به تیږامانه وه برۆکانی له یه ک نا
و، شپږزه یی و شله ژان به جووله و هه لسوکه و ته کانی وه ده بینران،
وه ک نه وه ی ژور دووچاری نه م ډوڅه هاتبیت و، وتی:

— باشه به پای ښووه پټویسته له م باره دا چی بکړیت؟

— پټویسته مړوږ به ته وای خو ی بسپیږتته ده ست قه ده ری خوایی و،
نامانچی راسته قینه له به دیه ټنانی و، وه لامی پرسیار گه لیکی وه ک:
(له کوټو هاتووه؟ بۆ کوټی ده چیت؟ ټایا لټپرسینه وه ی له گه لدا
ده کړیت؟) بزانت.

گهر بوونی هه یه، که واته پټشانم بده!

پووخساری (قامپیر نووری) تا ده هات زیاتر شله ژان و
کاریکه ربوونی پټو دیاریده دا.

— دووباره هینا تانه وه سر خوا، وانیه؟ به لام نه گهر به پاستی
بوونی هه یه، که واته له کوټیه؟ پټشانم به ن!

نه م جاره به ته وای تووږه یی له پووخساریی ده باری و، ټیمه ش له
سه لامه تی گه نجه کان ده ترساین. به لام دیاربوو نه م گه نجان له
پووبه پووبوونه وه ی نه م ډوڅانه دا نه زمونیان هه بوو و، ده یانزانی

چون له گه له هر كه سيكدا ده دوتن. هر به موی هه لسوكه وتی جوان و خوږه فتاری شیرینیانه وه بوو كه توانیبوو یان (قامپیر نووری) كه مه ندكیش بكهن، له كاتيكدا نه وړی نه ده دا هیچ كه سيك به م شیوه یه قسه ی بۆ بكات و، ناموزگاریی بكات.

پاشان (سه عید) وتی:

— به پړېزم، بیگومان به لیكدانه وهی خوتان شیوازی بیركردنه وه تان پاست و دروسته، چونكه مړوفه كان وا ده زانن شیوازی بیركردنه وه یان هه میشه دروسته، — نه گهر به م شیوه یه ش نه بین ژیان به رده وام نابیت —، جوانیی و ناوازه یی ژیانیش به بیركردنه وه و لیكدانه وهی جیاواز دیته ئاراهه.

نیسته نه گهر له م ژوره دا هه مووان بیر له یه ك شت بكه نه وه و، هه مان هه ستیان هه بیت و، هه مان لیكدانه وه بۆ ږوداوه كان بكهن، نه وا هیچ جوانییه كه له ژياندا نامیښت، به لام بیركردنه وه و لیكدانه وه و تیروانینی جیاواز پڼگه چاره ی جیاواز دیننه كایه وه. بیگومان كاتيك له كومه لگه دا كه سانی بی باوه پ و باوه پدار و موسولمان و ناموسولمان هه بن، تیروانیشیان جیاواز ده بیت و، به مه ش چه ندین شیوازی ژیان و، بیروبوو چون به ره م دین. خو نه گهر ته نها یه ك جوړ مړوف و، بیركردنه وه و، تیروانین هه بیت، نه وا به ته واوی واتای ژیان له ناو ده بن و، مړوفایه تی به ره و دۆخی پوچگه رایي ئاراسته ده كه ن.

من تیڭه یشتم که (سه عید) به م وتانه ی ده یه ویت له لایه ک سنووریک
 بۆ نکولیکردنی (قامپیر نووری) دابنیت و، له لایه کی دیکه ش
 زه مینه ساز یدات بۆ خسته پووی بیروباوه پ و بۆچونه جیوازه کانی.
 (سه عید) به رده وام بوو:

- مروف له ژیانیدا ژوریک له کاره کانی به ناتاواوی جی ده هیلت و،
 له کارکردنی نه دنامه کانی جه سته ی خوی و پیکخواوی ته واوی
 بوونه وهرانی نه م گهردوونه کامله پانامینیت و، به هه ند وهریان
 ناگریت و، بیر له هوکار یا ئامانج یان لیپرسینه وه له باره ی نه م
 هه موو به خششه ناوازانه ناکاته وه که پییه خشراون. له راستیدا
 پیویسته زۆرباش له خودی خوی، پاشان بوونه وهرانی نه م گهردوونه
 مه زنه پامینیت و، هه لویسته یه ک له سه ر ئامانج له به دیهتانیان بکات؛
 چونکه ته نها له م باره دا ده توانیت په ی به راستی به دیهتانی خوی و
 گهردوون ببات، تا له حیکمه تی به دیهتانی کتیه کان و، ده ریا و
 زه ریاکان و، هه وا ی پاک و ژینگه ی پاریزراو و، ته نانه ت هه نگوینی
 هه نگیش تیبکات؟! نه وه تا تاله مووه کان و پیستی ئاژه لان ده کاته
 پۆشاک و، له گوشته که یان ده خوات و، دره خته کان - که له نیو دار و
 په ردووه وه سه وزده بن- و، چه ندین جوړمیوه ی به تام و بۆن و
 په نگه جیوازی بۆ ده گرن، سه ره پای جوانیی و قه شه نگکردنی
 دیمه نی سروشت. هه روه ک ئاوازی خویندنی بالنده ده نگخوشه کان

ئاسوودەيى پىندە بەخشن و، خۆرىش وەك چلچرايەكى مەزن پۆشنایى
و ژيان بە زەويدا پەخشدەكات و، ئەستىرەكانىش شەوانە وەك
گەوهر ئاسمان دەپازىننەوہ ...

لەپاستیدا مەرۆف بەرى درەختى ئەمگەردوونە ناوازەيەيە و،
تەماشاکارىكى بە دىقەتى ئەم تابلۆ بېويىنە و پەنگالەيەى سروشتە..
هەموو پىکەيىنەرەكانى سروشتىش بەزمانى حال ھاواردەكەن: كە
بەديھيىنەريكى بەدەسەلات و بى ھاوتا لەپشت ئەم نىگارەوہيە، لە
گەردىلەيەكى بەچاوتەبىراوہوہ تا ئەستىرە و ھەسارە و خۆر و مانگ
سەلمىنەرى ئەم پاستىيەن. مەرۆف تەنھا بەم جۆرە تىپرامان و
لىكدانەوہيە دور لە ماددەگەريقتى و دنياپەرستى دەتوانىت قىامت
بباتەوہ و، شايسەى ئەو پېژ و شكۆمەنديە بىت كە خواى گەورە
بىپارى داوہ بۆى.

بى گومان مەرۆف بەديھيىنەريكى ھەيە، ئەوہ تا لەكانىكدە تەنھا
خانەيەك لە لاشەيدا لەكارىكەويت تەواوى لاشەى دەردەدار دەبىت و،
لە ئاست نەخۆشىيەكى سانادا بەچۆكدە دىت.

گەر مەرۆف ئارەزوومەندبىت لە پاستىيى بوونەوہران تىپىگات،
پىويستە قەوارەى ئەركى خۆى بە بەراورد بە گەردوون و بوونەوہرانى
نويەوہ بزانىت و، دلتياشبىت كە گەردوونىك بەم ئالۆزىيە بى
بەديھيىنەر نايەتەبوون و، بىگومان لەپىتاو ئامانجىكدە بەديھيىنراوہ.

پئویسته مرقۇھە لۆیستەیهك له باره‌ی به‌دیته‌نهری ئەم هه‌موو
گه‌له‌ئه‌ستیره و کاکێشانانه بکات، تا بزانی‌ت ئایا بۆچی بوونه‌وه‌ریکی
به‌ناوی مرقۇه‌ به‌دیته‌ناوه و، ته‌نێکی ئاگرینی وه‌ك خۆر و ته‌واوی
بوونه‌وه‌ران و گه‌ردوونی بۆ پامه‌ته‌ناوه؟!

بیگومان ژيانیکی لیوانلیو له‌ خۆش‌پا‌واردن و ئاره‌زووبازی، که
کۆتاییه‌که‌ی مه‌رگ و به‌خاک سپاردن و، بوونه‌وه به‌ خاک بیه‌ت،
حیکمه‌تی مرقۇه‌بون نییه‌.

یاسا و پێسا گه‌ردوونییه‌کانیش گه‌واهیده‌ری ئەو پاستیه‌ن که
بیتامانجی و خۆش‌پا‌واردنی پو‌و‌چ‌گه‌رایانه له‌م گه‌ردوونه‌دا جێیان
نییه‌.

له‌پاستیدا کارێکی ژیرانه‌ نییه‌ ئەگه‌ر وا بیرکه‌ینه‌وه که
بوونه‌وه‌ریکی شکۆمه‌ند و پێزداری وه‌ك مرقۇه‌ پاش مه‌رگ لاشه‌که‌ی
ده‌بیته‌وه به‌خۆل و به‌یه‌کجاری له‌ناو ده‌چیه‌ت! گه‌ر وابیه‌ت، که‌واته
له‌بنه‌په‌تا ئامانج له‌ ژيانی چی بوو؟ بۆیه به‌دلناییه‌وه پئویسته
هۆکار و حیکمه‌تی مه‌زن له‌ به‌دیته‌نانیدا هه‌بیه‌ت.

به‌وپییه‌ی خ‌وای گه‌وره‌ عه‌قل و ژیری به‌خشیوه به‌ مرقۇه‌، ئەوا
خودی مرقۇه‌ خ‌وی موکه‌له‌لف و به‌رپرسیاره به‌ دۆزینه‌وه و
دیاریکردنی ئامانج له‌ به‌دیته‌نانیدا.

بابەتییکی پربایەخ:

یەككەك لە پیاوێكەكانی (قامپیر نووری) لایی نزیكبوویەو، ویستی
شتێك بەگوێیدا بچڕپینت، بەلام (قامپیر نووری) هاواری کرد:
- لاچۆ لەبەرچاوم کابرا، چۆن گفتوگۆیەکی ئاوا ئەپچڕینی؟ بپۆ
پیزی چامان بۆ بێتە.

پاشان پووی کردەو (سەعید) و، وتی:
- بەردەوام بە کاک دکتۆر، باسیکی نۆر گرنگت هەژاند.
(سەعید)یش بە شیوازه نەرمونیان و شیرینەکیەو بەردەوام بوو:
- بپوانن مەوۆ چۆن بەدی دەهینریت.. سەرەتا دڵۆپێك ئاوه، لە
کاتی دیاریکراوی خۆیدا دەبێتە خوین، پاشان گۆشتپارەیهک، دواتر
ئیسکەکانی دینەبوون و، بەکامل بوونی تەواوی ئەندامەکانی مندالێک
دیتە دنیاوه، هیواش هیواش ئەم ئەندامانەی دەکەوێتە کار و
گەشەدەکن.

هەموو خانەیهک لە لەشی مەوۆ بە پێکخستنێکی نۆر ئالۆز و،
پێوانەی نۆر ورد و دیاریکراو و، بۆ سوود و حیکمەتیکی دیاریکراو
بەدی دەهینریت و، هیچ بەدیەینراویک بە هەرپەمەکی و بێهۆدە
بەدی ناهینریت.

پەنگە بپرسن: کێ بەدیەینەر و خاوەنی ئەم گەردوونە ناوازهیه؟
ئەو زاتەی ئەم گەردوونە بەپێوەدەبات و، گەلەئەستێرەکان بەو پەپی

پېڅراویي ده گېږت و، زه وی کردووه ته لانکه ی زینده وهران و، له
 هه مان ساتدا پنق و پوڅی ملیاره ها زینده وهر ددات و، له تووڅی
 مینده ی سره دهرزییه ک دره ختیکی گوره سه وزده کات و، له دلوپه
 ناوټک مرقیکی وها دارا به دی دهینت کتیه؟

هه ندیک به دیهینانی هه موو گهردوونی ئالوز ددهنه پال (سروشت)
 و، ئه و پاستیه حاشاهه لنگره یان پشتگوئ خستوه، که: (سروشت
 ناوټکه بؤ دهسته ی گیاندار و بئ گیانی ئه م گهردوونه)! مه گه ر
 که سانی خاوه نی ئه م بیرکویه له یادی خو یانی ده به نه وه، که نه گه ر
 چه کوش و بزمار و ته خته له ژووریکدا دابنن و، ملیونیک سال
 چاوه پئ بکه ن بؤ ئه وه ی بیته زینده وهریک، ئه و ئه م کاره یان زور له
 عقل و ژیری و هوشمندی خوداپتبه خشراویانه وه دووره، چونکه
 هه تا وه ستایه کی ژیر و هوشمندی له مانه بهرهمیک دروست نه کات،
 مه حاله هیچ نه نجامیکی ژیرانه ی لئ چاوه پئ بکریت.

که وابوو ئایا ئه و پاستیه وه ک پوڅی پووناک ناشکرا نییه: که له
 شتانی بئ گیان و عقل و ویست و دهسلات هه رگیز گیانداریک له ناو
 سروشتیکی بئ دهسلاتدا نایه ته بوون؟!

له نیو گیاندارانیشتا مرقه له هه موویان ژیرتر و به تواناتره، به لام
 له ئاست دروستکردنی ته نها گه لایه کدا دهسته وسانه، به لگو بهرده وام
 مهراقی دوزینه وه و گیشتن به به دیهینهری هیه. سروشتیش به

گیاندار و بیگیانه وه دارای به دیهیتانی ته نها خانه یه کیشی نییه،
 که واته هر به تیپامان له بوونه وه ران ئاسه واری توانا و دهسه لات و
 خاوه ندرایتیی په روه ردگاری به دیهیتنهری تا کو ته نیا ده بینین.

له راستیدا جیی خۆیه تی له کهسانی خاوه نی بیردۆزی (سروشتی
 به دیهیتنهر)، - که هه می شه زار او هی وهك: (یاسا کانی سروشت)
 به کار دهیتن- بپرسین: "ئایا ئه م یاسایانه ی سروشت، خاوه نی
 ژیریین؟ ویست و توانا و دهسه لات ی بریاردان و به دیهیتانیان هه یه؟!"
 بیگومان وه لاهه که "نه خیر" ده بیئت، چونکه ئه گهر "به لئ" بیئت،
 ئه و به ته وای نکولی له بوونی می شک و عه قل ده کهن. که واته
 ئاشکرایه که (ئه وان وته نی: یاسا کانی سروشت)، خۆیان به لگهن
 له سه ر بوونی په روه ردگار. په نگه بپرسن: "بۆچی؟" چونکه ئه گهر
 یاسایه که له ئارادا بیئت، ئه و بیگومان هیژیک هه یه که دا پرشت بیئت.

هیچ یاسایه که له نه بوونه وه و بیخواوه نایه ته بوون، ئه مه ش زۆر
 به پوونی له و یاسایانه دا ده بینین که مرقه خۆی دایانده پیرژیت،
 هه روه ها بۆ جیبه جیکردنی هه ر یاسایه که پێویسته دادوه ری که یا
 ده سه لاتداریک هه بیئت، خۆ ئه گهر له ژیا نی مرقه وه بپوانین، ئه گهر
 دادوه له ئارادا نه بیئت، ئه و هیچ یاسایه که بی بکه ر و جیبه جیکار
 له توانایدا نییه لیکۆلینه وه و لێ پرسینه وه له گه ل تاوانباردا بکات.

دوور له و که سانه ی نایانه ویت پاستیه کان ببینن و، و ده ست له یاخیبون و سرکه شیی هه لگرن و، دان به بوونی په روه ردگاردا بننن، هر که سیک به دیکه ته وه له گه ردوون بپروانیت، دلنیا ده بیت که سروشتیش نیگاری په نگدانه وه ی ئاسه واری توانا و ده سلات و کارامه یی به دیه پنه ره که یه تی و، له هر سوچ و لایه کی ئه م نیگاره بپروانین زمانحالی ئه م پاستیه ن.

باسه که بی وینه یه:

(فامپیر نووری) زۆر به په روشیی و به سه رنجه وه گوپی بۆ و ته شیرین و به لگه ئامیزه کانی (سه عید) پادیرابوو و، وه ک ئه وه ی یه که م جاری بیت که پاستیه کی گه وه ره ئاسای به نرخ ی وه های دۆزی بیت وه و، له پوو خساریدا زۆر به پوونی ئاسه واری ئه م کاریگه ربوونه ده بینرا. نوو زووش چای تازه ده هینرا و، هه مووان بۆ تیگه یشتن له باسه که بیده نگبوو بوون.

(سه عید) له سه ر باسی تاک و ته نهایی و بوونی په روه ردگار به رده وام بوو:

- ئاشکرایه گه ردوون به سیستمی زۆر ئالۆز و پیک خراو به پتوه ده چیت، ئه مه ش واته له وردبینترین گه ردیله وه تا مه زنتین ئه ستیره و گه له ئه ستیره ئه رکی خویان له م سیستمه دا ده زانن، به لام ئه وانه ی که بوونی به دیه پنه ره پته ده که نه وه و - پاک و بیگه ردی بۆ

خوای گه وره - ده لئین: "خوا نییه"، نکولیی له م پاستیییه ده که ن و، بهمهش خوایان له پیزی ته قام و نه زاناندا هه ژمار ده که ن، ته نانه ت نه گه ر دان به م کارپا په راندنهی پیکهینه ره کانی گه ردوونیشدا بنین، نهوا دیسان پتویسته نه وهش پشتگوئی نه خه ن که له وردبینترین گه ردیله وه تا مه زنتترین کومه له ی خۆر فه رمانبه رداری به دیهینه ریکی ژۆر مه زنن، که هه موویانی له سایه ی سیستمیکی پیکه راودا به دیهینه وه.

با ئه مه به نمونه یه ک پوون بکهینه وه:

له ده می نیوه پۆدا، کاتیک تیشکی خۆر به ستوونی دهیدات له پووی ناویک، پاشان تیشکیکی پووناکی و جۆره بریسکانه وه یه ک له پووی ناوه که وه ده شکیته وه و به سه ر ته نه کانی ده وریدا په خش ده بیئت، نایا ده توانین بلین ئه مانه هه ره له خۆوه ده رکه وتوون، یاخود ده لئین ئه مانه ته نه نا ئاسه واری چه ند تیشکیکی پووناکیی خۆرن، واته سه رچاوه ی پاسته قینه یان خۆره.

ئه وه ی له م گه ردوونه ناوازه یه شدا به رچاوده که ویت، له سیفه تگه لی وه ک زانست و، حیکمه ت و، توانا و ده سه لات و، ئیراده له هه موو گه ردیله یه کی پیکهینه ری ئه م گه ردوونه دا په نگیان داوه ته وه و، به عه قل و بیرو هۆش ده سه لمیتریت که مه حاله له نا کاو و بئ به دیهینه ر

هاتبیتنه بوون، به لکو سهراپای نه مانه دهره نجامی په نگدانه وهی
توانا و دهسه لاتی په روه ردگاری زانا و دانا هاتوونه ته بوون.

(فامپیر نووری) له ده ریای بیرکړدنه وده دا نوقوم بوو بوو، دیارپو
لیکدانه وهی بۆ نه و پاسستیانه ده کړد که ده خړانه پوو و،
به پووخسارییه وه ناسه واری گورپانکاری و بیداریوونه وهی مه زن
هست پئی ده کران.

له نیوه ندی نه م قسه وپاسانه دا پاسه وانی زیندانه که هاته ژووره وه و،
وتی:

— به پټوه بهر کاری به (سه عید) و (زویتر) ه.

(فامپیر نووری) وهك نه وهی له خه و پاچلکیت، له ناکاو وتی:

— بئی دهنگ به کابرا، توش کاتت نه دوزیه وه نیسته نه بی؟ وهك
نه بیینی خه ریکین گفتوگو نه که ین. بپو به به پټوه بهر که ت بلی نه و
دوورگه نجه سه رقالن و، هر که کاره که ین ته و او بوو، خوم نه یاننیرم
بۆلای.

نه و پاسه وانه به سته زمانهش له ترسی (فامپیر نووری) بئی نه وهی
و شه یه کیش بلتیت، ده رگا که ی داخست و چووه دهره وه.

بۆچی خوا ئىمەى بەدىھىئاوہ؟

(قامپىر نوورى) دووبارە پووى كردهوہ (سەعید) و، وتى:

- باشە، با واى دابنىين خوا ھەيە، كەواتە بۆچى منى بەدىھىئاوہ؟

ئامانچ لە بوونى من چىيە؟

(سەعید) یش وتى:

- بە پىزىم، ئەم بابەتە ھەم زۆر گرنگە و، ھەم باس و پوونكردنهوہى زۆرى پىويستە، ئىمەش بۆئەوہى بە باشترین شىوہ پوونىبەينەوہ، سوود لە كتيبيك وەرئەگرين، كە زۆر بە پوونى ئاماژەى بەم باسە كردوہ.

لە جانتاكەيدا كتيبيكى سوورى دەرھىئا، لاپەرەكانى ھەلدايەوہ و، دەستىكرد بە خویندنهوہ، بە شىوہيەكيش كە لە ئاست تىگەيشتنى ئىمەدا بىت شىدەكردهوہ و، پوونكردنهوہى لەبارەوہ دەدا. ئىمەش زۆر بە پەرۆشى گويىمان بۆ باسەكە راڊىرا بوو.

"لە سەردەمىكا پادشاىەك چەندىن سامانى زۆر و، گەنجىنەى گەورە گەورەى ھەبوو كە پىپوون لە جۆرەھای جۆرى گەوھەر و، ئەلماس و، زىپووت، لەگەڵ چەندىن گەنجىنەى شاراوہى سەرسوپھىنەرتى زۆر و زەبەندەدا. ئەم پادشاىە تا بىشلىيت زانا و ئاگادارى تەواوى زانستە ناوازە و لەژمارە بەدەرەكان بوو، ھەرەك

خاوهنى چەندىن كارامەيى بىي وئىنە و، داهىنكارى بوولە
سنەتەكانىدا.

جا ھەروەك ھەموو (جوان) و (خاوەن كەمال) نىك ھەزەدەكات
تەماشاي جوانى و كەمالى خۆى بىكات و پىشانى غەيرى خۆيشى
بدات، ئەم پادشا مەزنەش بەھەمان جۆر بوو، ويستى پىشانگايەكى
مەزن سازىكات بۆ پىشاندانى بەدبەھتاروھ پەرلە وردەكارى يەكانى،
تاوھكو سەرنجى مىللەتەكەى بۆ مەزنى دەستەلاتدارى و سامانە
زۆرەكەى خۆى رابكىشىت و، بەم كارەش ھەندى لە دروستكاروھ
وردو نااسايى يەكانى و، لايەنە سەيرو سەرسوپھىنەرەكانى ناسيى
خۆى بۆ ئەوان دەرېخات ھەموو ئەمانەش بۆ ئەوھى لە "دو"
پوھوھ جوانى و كەمالى مەعنەويى خۆى بىيىت.

يەكەم : بەچاوى وەردبىن و تىزى خۆى ئەو شتانە بىيىت كەلە
پىشانگاھى دا خشتوونىتە بەرچاوى.

دوھەم: بە چاوى غەيرى خۆيشى بىانبىيىت.

لەپىناوى ئەم دانايى يەدا، پادشا كۆشكىكى تابلىتى بەرزو مەزنى
بنيات نا، پاشان بە لىزانانە ئەو كۆشكەى بەچەند مەنزل و
فەرمانگەيەك دابەش كردو، ھەريەك لەو بەشانەشى بە گەوھەرەكانى
ناو گەنجىنە جۆراو جۆرەكانى خۆى ئارايشت داو، بەجوانترين
نیشانە و ئاسەوارى داهىنانەكانى خۆى نەخشاندنى و، بە وردترينى

جۆره‌كانى ھونەرى زانايى و دانايى پټكى خستى و، به‌جى ده‌ستى پر
له ئىعجاز و ناناسايى كارەكانى خۆيشى پازاندينەو.

كه كۆشكه‌كه‌ى ته‌واوكرد، چه‌ندىن سفره‌و خوانى باش و جوانى
تيدا پاخت كه ھەموو چه‌شنە خوارده‌مەنيەكى به‌تام و باشتري
نيعمەت به نرخەكانى لەسەردانا بوون و، بۆ ھەموو تاقمىك ئەو جۆره
سفره‌و خوانەى به‌تايبەتى پازانده‌و كه شياوى بىت، بەم جۆره
ميواندارى يەكى گشتى و باشى سازدا و، بەم كارەش سەخاوەتمەنى
و داهيتان و دەست پەنگينى يەكى واى نواند كه پيشتر نەبينرابوو،
بەپادەيەك كه‌ھەريەك لەو سفره‌و خوانانەى لە سەدان جۆرى
ورده‌كارى نەرمونيان و شوينەوارى سنەتى ورد پركرابوون، بەھۆى
ئەو نيعمەتە بەنرخ و لەژمارە بەدەرانەى كه بەسەريان دانرابوون.

پاشان ھەموو ميللەت و دانىشتوانى و لاتەكه‌ى بۆ ميواندارى و
گەشت و سەيران و تەماشاكردنى پيشانگاكه‌ى بانگ كرد و، گەورەى
كار پيسپيرراوان و نيرراوانى بەپړزى كۆشكه‌كه‌ى خۆيشى لە ھەموو
دانايى يە بى وینە و لايەنە داهيتانكارى يەكان و اتا ورده‌كانى ھەموو
بەش و لايەكى كۆشكه‌كه‌ى تى گەياند، بۆ ئەم كارەش مامۇستايەكى
پيشەواو پابەر و كارامەى بۆ ميللەتەكه‌ى دانا، تاكو مەزنى ئەو
كه‌سەى كۆشكه‌كه‌ى بنيات ناوہ و، نەخش و نيگارى بى وینە و،
ھاوسەنگى تيدا داناوہ، بەخەلكى بناسينت و، ئەوانەى دینە ناويەوہ

شاره زای میماو گه وه ره هۆنراوه و، ئاماژه ورده کانیاں بکات و، مه وداى ئه وه یان بۆ ده رخابخات که تا چه نده ئه مانه ده بن به به لگه ی مه زنى و ته واوى و کارامه یی و ورده کاریی خاوه نى ئه و کۆشکه و، پى و شوینى چوونه ناو کۆشک و په ویه و چۆنیتى هه لسوکه وت و، هاتوچۆ تیايدا، به و جۆره ی که مایه ی په زامه ندى پادشا بێت. - که له پىشتى په رده وه نه بى، نابینریت - بۆخه لگى پوونبکاته وه.

ئهم مامۆستا شاره زایه له ناوه پاستى قوتابیه کانى و، له فراوانترین فه رمانگه ی کۆشکه که دا بوو، یارمه تى ده رانیشى که فه رمانگه کانى تری کۆشکدا بلۆ بوویوونه وه.

ئهم مامۆستایه ده ستى به پێنعمایى یه کانى کرد و وتى:

"خه لکینه ! مه به ستى سه ردارى ئیمه، که خاوه نى ئهم کۆشکه بى وینه و فراوانه یه، له بنیاتنانى ئهم کۆشکه و پيشاندانى ئهم پوا له تانه ی وان له به رچاوتاندا، ئه وه یه که "خۆی به ئیوه ی بناسینیت" که واته ئیوه ش بیناسن و هه رده م بۆ باشتى ناسینى تى بکۆشن.

به م ئارایشته کارى یه جوانانه ش ده یه ویت "خۆی لای ئیوه خۆشه و یست بکات"، ئیوه ش به وه ی کار و، سنعه ته کانى ئه وتان به لاهه جوان بێت و، پێزى شایانى لى بگرن، خۆتانی له لاهه خۆشه و یست بکه ن...

ههروه‌ها به‌و چاکه‌کاری و نیعمه‌تانه‌ی که پیتان ده‌به‌خشیت، ده‌یه‌ویت خۆی لای ئیوه‌ خۆشه‌ویست بکات و، خۆشه‌ویستی خۆیتان پیشان بدات. ده‌سا ئیوه‌ش به‌وه‌ی که به‌باشی گوێ بیستی بن و، فرمانبه‌رداری فرمانه‌کانی بن، ئه‌وتان خۆش بویت.

به‌م پێژ لێنان و نیعمه‌ت پێ به‌خشینه‌ش ده‌یه‌ویت (شه‌فه‌قه‌ت و میهره‌بانی خۆیتان بۆ ده‌ربخات). ئیوه‌ش به‌رامبه‌ر به‌مه‌، شوکرانه‌ و پێژ لێنانی خۆتانی بۆ ده‌ریبهن...

ده‌یه‌ویت به‌ ئاسه‌وار و شوینه‌واره‌کانی که‌مالی خۆی، که‌ له‌م به‌دیهره‌واوه‌ جوان و ته‌واوانه‌دا به‌ئاشکرا دیارن، (جوانییه‌ معنه‌ویییه‌که‌ی خۆیتان بۆ ده‌ربخات). ئیوه‌ش شه‌وق و، تاسه‌ و، ئاره‌زوومه‌ندیتان بۆ بینین و به‌یه‌ك‌گه‌یشتن و ده‌ستخستنی په‌زنامه‌ندیی ئه‌و، ئاشکرا بکه‌ن.

ئه‌وه‌ی له‌ ئیوه‌ ده‌ویت که‌ بزائن: "هه‌ر ته‌نها ئه‌و تاكه‌ ده‌سته‌لاتدار و، فرمانه‌وا‌ی سه‌ربه‌خۆیه‌"، به‌وه‌ی که‌ به‌چاوی خۆتان دروشم و مۆری ئه‌و ده‌بینن که‌ به‌سه‌ر هه‌موو به‌دیهره‌واوانه‌وه‌ن و، به‌که‌س لاسایی ناکرێته‌وه‌، چونکه‌ هه‌موو شتیك‌ هه‌ی ئه‌وه‌و تایبه‌ته‌ به‌و پادشایه‌ و، له‌ده‌ستی توانستی ئه‌و ده‌رچوه‌ که‌واته‌ ده‌بی‌ باش بزائن که‌ جگه‌له‌و که‌سی تر ده‌سته‌لاتدار و، فرمانه‌وا نییه‌، چونکه‌ هه‌ر ئه‌و پادشای ده‌سته‌لاتداری تاك‌ و ته‌نایای بی‌ وینه‌ و بی‌ هاوتایه‌).

ئەم مامۆستا مەزىنە بەم چەشنە گوڤتارە شىرىنانەى كە شاينى
پلەوشان ۋ شىكۆ و مەزنى و، چاگەكارىي پادشان، لەگەڵ ئەوانەدا
دەدوا دەهاتنە ناو كۆشكە كە و، سەپريان دەكرد.

پاشان ئەوانەى كە هاتنە ناو كۆشكە كە بوون بە دوو دەستەوہ:
دەستەى يەكەم: ئەم دەستەى ئەوانە بوون كە خاوەنى ژيرىي
بوون و، دل و، دەروونى دلتيا و ساف و بىگەرد بوون و، پىزى
خۆيانيان دەزانى، ئەمانە تىگەيشتبوون لەوہى ئەم ھەموو كارو لوتفە
لە پشتىەوہ، قودرەت و ھىكمەتتىكى سەرسوپھىنەرى تىدايە،
لە مامۆستا كەيانەوہ بە تەواوى وانەكەيان وەرگرتبووہ وە بۆ كۆشكە
بەرزتر و ئەبەدى يەكانيان پەدوانى^۱.

سەرگەردەى پاسەوانەگان:

(سەعید) پاسەكەى تەواو كەرد و، دەرگای زىندانەكە سەرلەنوئ
كرايەوہ و، پاسەوانىكى دىكە هاتە ژوورەوہ.

– (زوبىر) و (سەعید) لىژەن؟

(فامپىر نوورى) ناوچەوانى گەزگەردەوہ و ھەستايەوہ و، وتى:

– ئىوہ چىتان لەو (سەعید) و (زوبىر) ە ئەوئ؟

۱- وتەگان: (وتەى يازدەيەم).

سەرکردەى پاسەوانەکان لەم ھەلۆیستەى (فامپیر نوورى) زۆر
سەرى سوپما بوو، وتى:

- جەنابى بەرپۆھبەر کارى پێيانە..

- بە بەرپۆھبەرە کەشتان بڵێن، ئێمە سەرقالى گەتوگۆیەکی
گرنگین، پێى بدەن تەواوى کەین، خۆ پێمان وتن کە گەتوگۆ تەواو بوو
دەیان نێرینە لاتان، بەرپۆھبەرە کەت گەر کارى زۆر گرنگى پێيانە، با
خۆى بێتە ئێرە و، ھیچ نەبێت کە مێک لەم باسانە سوودمەند بێ، سا
بەلکو کە مێک عەقلی بخاتە گەر.

(فامپیر نوورى) چەن خولەکیک لە بەرخۆیەو ھە بۆلە بۆلى کرد و،
ھەموو زیندانەکانى نێو ژوورە کە لە تووڕە بوونە کەى زۆر دەترسان.

نایا ئەرکى مەروۇف چیه؟

- باشە ئێمەى مەروۇف ئەرکمان چیبە لەم دنیاىەدا؟

(فامپیر نوورى) ئەم پرسىارەى بە گالته جاپییەو نەکرد، بەلکو
دیاربوو پاش بێرکردنەو و لیكدانەو یەکی زۆر لە ناخییەو
سەرچاوەى گرتبوو، ئاشکرا بوو لە ناخیدا پاست و ھەلە و، جوانى و
ناخەزى و، ھەموو دژەکان بەیە کدا شیوا بوون و، زریانێکیان لە
دەروونیدا سازاندبوو. لە پاستیدا ئێمەش تا پادە یەك لەو بارە
دەروونییەدا دەژیاين.

ئەم جارەیان (زوبێر) کتیبە کەى بە دەستەو گرت و، وتى:

— له م کتیه دا، وه لایکی زور گونجاو بو پرسیاره که تان هه یه .
 پاشان دهستی کرد به خوینده وه و، به نمونه یه که دهستی پیکرد:
 "له جهنگی جیهانی (سه فربه لک) دا دوو سهرباز پیکه وه له تیپیکدا
 بوون، یه کیکیان کارگوزار و مه شق پیکراو بوو، ئه رک و فره مانی
 خویشی تا بلایت به دل بوو.
 ئه وی تریشیان: هیچ نه زان و ته مبهل و، سک و نه فس په روه رد
 بوو.

یه که میان: که ئه رکی خوئی به پیکوپیکی راده په راند، هه میسه
 بایه خی به مه شق و داخواری یه کانی جیهاد ده دا و، هه رگیز بیری له
 پیدایستیه کانی خواردن و خواردنه وه نه ده کرده وه، چونکه دلنیا بوو
 له وه ی که: زیاندن و، چاره سه رکردنی له کاتی نه خوشیدا و،
 دابینکردنی که ره سه و ئامیز و پیدایستی یه کانی، ته نانه ت پاروو
 کردنیش به ده میه وه له کاتی پیویستدا، ئه مانه هه موویان کار و
 ئه رکی سه رشانی ده ولته تن، به لام ئه رکی سه رشانی ئه م ته نها مه شق و
 جیهاده، خو ئه مه ش پئی له وه ناگریت که هه ندی جار و له کاتی
 پیویستدا ئاماده کردنی خواردن و هه ندی کاروباری وه که شور دنی قاب
 و که وچه کانی خواردن بخاته ئه ستوی خویه وه .

جا ئه گه پرسیار له م سهربازه بکرایه و پیتی بوترایه:
 — ئایا تو خه ریکی چیت و به چ کاریکه وه سه رقالت؟

(برادر! ئەو ئەرك و فەرمانبەرىيە سەرەككىيەى كە تۆ لىرەدا بۆى
 ھىنراوئىت تەنھا مەشق و جىھادكردنە، بۆ دابىنكردنى پىداوئىستىيەكانى
 تىرىش، تەنھا پشت بەو پادشايە بىيەستە كە تۆلە سوپاكەيدائىت،
 دالئىابە كە نايەلئىت بەبرىسى بىيىنئىتەو، چونكە بەخىوكردنى تۆ و
 ئامادەكردنى پىداوئىستىيەكانت ئەرك و فەرمانبەرى ئەو، پاشان
 بىشزانە كە تۆ تاقە كەسىكى تەنھا و ھەزارىت و، لەھەمور جىگەيەكدا
 خۆت پى بەخىوناكرئىت، ئەو ھشت لەيادنەچئىت، كە ئىمە لە جىھاد و
 جەنگىكى گەرەداين، ئەگەر لەسەر ياخى بوون بەردەوام بىت ئەوا
 زۆر نىزىكە پادشا لە تۆلەى ئەم ياخىبوونەتدا سزايەكى سەخت و
 گەرەت بدات).^۱

باسەكە ھىندە سەرنجراكئىش و بەجىژ بووبوو، كە ھىچ كەس لە
 ئورەكەدا دەنگى لىو نەدەھات و، ھەرىكە لە ئىمە وەك مەوئىك بوو
 كە لە تىنووئىيەتى بىاباندا زۆرى چەشتبىت و، لەناكاو گەشتبىتە
 مەركىزىكى دىلپەين و، بە ئاوىكى سازگار پۆھى تىنووومان
 تىرئاوكردبىت.

۱- وەكان: (وتەى پىنچەم).

یه کهم نویژ له ژووری زینداند:

که نه کهان مۆله تیان خواست، تا نویژه که یان بکه ن.

له ناکاو (قامپیر نووری)ش به پرتاو هه ستایه وه، وتی:

— ناده ی کوپه، خیرا ئه و گۆشه یه یان بۆ حازر که ن، با نویژه که یان
بکه ن، تا ئه وانیش ته و او ئه بن، خیرا ئیه وش خوانیکمان بۆ
ئاماده که ن.

له لایه ک که نه کهان به خشوع وه نویژیان ده خویند، له لایه کی
دیکه وه خواردن ئاماده ده کرا، و، میزیان به چه ند جۆریک خۆراک
پازانده وه، هه موو زیندانه کانی ژووره که ده عوه تی (قامپیر نووری)
بوون. له پاستیدا ئه م جۆره په فتاری پێزلینانه وه ک جیاکارییه کی نۆر
تایبه تی (قامپیر نووری) بۆ ئیمه هه ژمار ده کرا، واته (قامپیر نووری)
له سه ر شه ره فی ئه و دوو که نه ئه و خوانه ی سازدا، و، له هه مان کاتدا
ئه م په فتاره خۆی له خۆیدا دانپێدانانیک بوو به کاریگه ربوونی به
باسه که.

له کاتی که دا که نه کهان نویژیان ده کرد، (قامپیر نووری) نۆر
به سه ر نه وه له ژێر چاوه وه لێی ده پوانین، و، به پوو خساریدا دیار بوو
که چه نده ها پرسیار به میشکیدا گۆزه ر ده که ن، و، مه راقی
وه لایه کانیان ده کات. له پاستیدا پرسیاره کانی (قامپیر نووری)
زمانحالی ده روونی شیواوی ئیمه ش بوو.

که گه نجه کان له نویژه که یان ته واویون، (قامپیر نووری) وهك
پژلینان هه ستایه وه. به سته زمانه ! له وانه شه ئەمه بۆ یه که مجاری
بیت به م شیوه یه نه زاکات بنویښت.

که نجه کانیش به پژژکی نۆره وه ده سته جی وتیان:
- نه سته غیرو لالا گه وره م، شتی وا نابیت، له ئاست هه ستانه وه ی
که سیکی به پژژی وهك جه نابتاندا خه جاله تین. نۆر سوپاس.
هر به مجۆره په فتار و گوفتاران ه یان (قامپیر نووری) یان
که مه ندکیش کرد.

ژیان بازرگانیه که:

له دوری میزه که دانیش تین و، له گه ل ده سته پیکی ناخواردنه که دا
(قامپیر نووری) سه ره نوێ پرسیاره کانی دریژه پید و، وتی:
- باشه ئەم ژيانه بازرگانیه ک نییه؟ هر که سیک له م ژيانه دا
پښگه ی مانه وه بدۆزښته وه و، کیسه که ی پرپکات، باشتترین بازرگانی
کردوه، خو هه موو مرقه کان بۆ ئەمه نه کوشن، ئیمهش بۆ ئەوه
هه ول ئەیهین، تيجاره تیش باش و خراپی تیا نییه و، کارکردن به
هه موو جۆره کانییه وه شه ره فمه ندانه یه. مه گه ر وا نییه؟

وا دیار بوو (قامپیر نووری) خوازیار بوو به م پرسیارانه پاساو بۆ
کاره خراپه کانی بینښته وه، واته ده یویست بلښت: "من وهك که سیکی
به دکار و پیاوکوژ ناسراوم، که سته م له خه لک ده کات، به لام کاره که

به م جۆره نیه، به لکو من ته نها هه و لمداو ه له داوی ئه م دنیا
 جه نجاله دا پیگه ی خۆم بیاریزم و، دوو پول پهیدا بکه م، مه گهر
 پهیدا کردنی بژێوی کاریکی شه ره فمه ندانه نیه؟". ته نانه ت به م
 وته یهیدا دیاریوو چاوه پێی ده ستخۆشی دوو گه نجه که شه و،
 ده یویست قایلیان بکات که کاره کانی به پیوه ری ئه م دنیا به پاستن.
 (زوبیر) به هه لدانه وه ی چه ند لاپه ره یکی کتێبه که ی ده ستی،
 به رده وام بوو و، وتی:

- نووسه ری ئه م کتێبه نمونه یه که له م باره یه وه ده دات، گهر
 ئاره زوو ده که ن، با له پێشدا بیخوینینه وه، دواتریش شیکردنه وه ی بۆ
 ده که ی ن.

"پادشایه که دوو کێلگه ی گه وده ی به دوو که س له دانیشتووani
 ولاته که ی خۆی به ئه مانه ت سپارد، هه موو شتیکی ش له م دوو
 کێلگه یه دا هه بوو، له کارگه و ئامیرو چه ک و ئازهل و گه لی شتی تر،
 له و کاته شدا جه نگیکێ گه وده و گهرم له ئارادا بوو که هه موو شتیکی
 ویران ده کرد و له ناوی ده برد و، تیکدان و ون کردن و ویرانی و
 گۆرانکاری به سه ره موو شتیکی ده هینا، له بهر ئه مه و له م کاته دا،
 پادشاکه -یه کیکی له پیاوه نزیك و باوه پیکراوه کانی خۆی هاوپی
 له گه ل ئه م فره مانه پر سۆز و به زه بییه دا بۆ لای ئه م دوو که سه نارد:

* (ئەم ئەمانەتەم پى بفرۆشنەو ە كە لای ئىو ە دامناو، تاكو
بىپارىزىم بۇ خۇتان و لەم كاتە ناھەموارەدا لە دەستان دەرنەچىت و
بىھوود نەپوات. ھەر كە جەنگىش تەواو بوو، دەتاندەمەو...

* وەك ئەو ە ئەمانەتەكە مولكى خۇتان بىت، نرخىكى باستان لە
بەرامبەرەو ە بۇ دادەنىم و پاداشتىكى چاكتان دەدەمەو...

* سەرچەمى ئەو ئامىر و مەكىنانەى كە لاتان دامناو، لە
كارگەكاندا و بەناوى خۆمەو ە دىاخەمە كار، بەمەش نرخيان يەك
بۇ ھەزار بەرز دەبىتەو ە، سەرپەپای ئەمە، ھەموو قازانچىكىشى ھەر
بۇ خۇتانە.

* خۆم بەرپرسى گشت پىويستى و خەرجىيەكى ئەو ئامىرانە دەبم،
چونكە ئىو ە لەبەر (ھەژارى) و (بى دەستەلاتى) تواناى ئەو
خەرجىەتان نىيە.

* ھەموو بەرھەم و دەستكەوتىكى كارگەكەش بۇ خۇتان
دەگىرەمەو ە، ئەو ەش بزانن كە جارى لای خۇتان دەبەلەمەو ە ھەتا
كاتى وەرگرتنەو ەى دىت، بۇ ئەو ەى سوودى لى وەرگىرن.
ئەمە پىنج دەستكەوت لەتەنھا يەك مامەلەدا:

— گومان لەو ەدا نىيە كە ھەرچىتان لایە دەفەوتىت و لەدەستان
دەچىت، چونكە وەك لەبەرچاوتاندايە ھىچ كەسك ناتوانىت شتى
خۆى بپارىزىت.

- له و نرخ و پاداشته به رزانه بېښه ده بن..

- نه و مه كينه و نامير و كانزا و ترازووه به نرخانه ش له نه نجامي
كارپېنه كړدن و فهرامو ش كړدنيان، نرخيان نامينيت و بى كه لك
ده مينښته وه..

- هر ته نها خوټان به پرسي به پړوه بردن و پاراستنيان ده بن.

- سهره نجاميش سزاي ده ستپيسان له م نه مانه ته ده چيژن!
نه مه ش پينج زيان له ته نيا يه ك مامه له دا.

سهره پای نه مانه ش، نه و كه سهى به منى بفرؤشيتته وه ده بيت به
سهر يازيكي سهر به ست و نه به رد و تاييه تي خو م و، به ناوى منه وه
په فتار و هه لسو كه وت ده كات، نه ك وه كو دي ليكي ده ست به سهر و
ناسايى و بى خاوه ن)!

ليړه دا دوو پياوړه كه به وردى گوټيان له م و ته شيرين و فرمانه
پادشاييه پاگرت:

زيره ك و هوشمهنده كيان وتى:

به سهر چاو! به خو شحالي و شانازى و سوپاسيشه وه به م
فرؤشتنه پازيم، به لام نه وى تريان، كه خو په رست و له خوبايى و به فيز
و ده مار بوو، وا گوماني ده برد كه نه و كيلگه يه هه رگيز نافه وتيت و،
له نالوگورپى زه مانه و ته پاو تلى پوژگار و شله ژاني پووداوه كاني دنيا
بيڼا گابوو، نه م يه كه يان وتى:

نەخىر... پادشا كىتپە؟ مەن مولىنى خۇم ئافىرىشىم، زىيان و
پاۋاردىنىش لە خۇم تىككەندەم!

بەلى، چەرخى گەردوون ھەلسىپا و پۇزگارىش گۆپانى بەسەردا
ھات، تا ئەو پادەيەي كە يەكەمىيان گەيشتە پلە و پايدەك خەلگى
خۇزگەيان پى دەخواست و، لە ناوھەندى نازو نىعمەت و چاگەكارى و
كۆشكى پادشادا بە كامەرانى و بەختەۋەرى دەژيا و گۆزەرانى بەسەر
دەبرد...

كەچى ئەۋى تىران دووچارى بارىكى ھىندە دژوار و گرفتارى
ھالىكى ئەۋەندە ناھەموار بوو كە ھەموو كەسىك بەزەيى پىدا
دەھاتەۋە، ھەرچەندەش شايانى ئەۋ ئاكامە بوو، چونكە ئەنجامى
ھەلە و تاۋانى خۇى بوو ھاتبوۋە پى. ئىتر نە شادمانىي بۆمانەۋە و
نە مولى. سەربارى ھەموو ئەمانە، سزاي خۇيشى ۋەرگرت!

ئەى دەروونى لەخۇبايىم!

لە دوور بىنى ئەم چىرۆكەۋە سەيرى پوۋى خاۋىن و درەخشانى
(پاستى) بگە:

مەبەست لە پادشا: پادشاي ئەزەل و ئەبەدە، كە پەرۋەردگار و
بەدەيىتەرى خۇتە..

کيڻلگه و ٺاميڙه ڪانئيش ٿو شتانهن ڪه له ڙياني دنياڊا هه ن، وهڪ:
 لهش و، گيان و، دل و پيڪهڙنه ره ڪانئيان له : چاو و، گوڙ و، مڻشڪ
 و، ٿه نديشه، واته هه موو هه سته ديار و نادياره ڪان.

نيڙراوه به پڙهه ڪهش: پيڻه مبهري خُوشه ويستمان هه زره تي
 محه مه ده ﷺ فه رمانه پادشايه پيڙهه ڪهش: قورئاني پيڙهه، ڪه ٿه و
 بازرگانيه گه ورهيه ي باسما ن ڪرد له م ٺايه ته دا ڀاده گه به نيٽ: ﴿إِنَّ
 اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ﴾...

ٿه و مهيدانه پڙ له شل ٿان و جهنگه پووخڻه رهش: بارودوخي
 دنيايه ڪه سه قامگير بووني نيه، هه ردهم له ٺالوگوڙ و ته پاو تلدايه،
 هه ر ٿه مه شه ڪه به جهخت ڪردنه وه ٿه م پرسياره ٺاراسته ي بيري
 مروڙ دهڪات و هاني دهڪات ڪه بلڻت:

(ٺيٽهي ٺاده ميزاد هه رچيه ڪمان هه يه وهڪ خوي نامڻيٽ و له سه ر
 يه ڪ بار جيگير نابيٽ و له ٿه نجاميشدا له ده ستمان ده رده چيٽ، ٺايا
 ده بي هيچ چاره سه ريڪ نه بيٽ بڙ ٿه م باره پهريشانه. ٺايا ناگونجيٽ
 ٿه م له ناو چوون و فه نايه بڪريٽ به مانه وه و نه مري).

له م ڪاته دا ڪه مروڙ نوقمي ٿه م جوڙه بير و ٿه نديشانه يه، گوڙي له
 زايه ٿي دهنگي ٿه م ٺايه ته ي قورئاني پيڙهه ده بيٽ ڪه له هه موو
 سوچ و ٺاسويه ڪدا دهنگ ده داته وه !

که واته چاره و قازانچ و ده سته و تی گه و ره و پاسته قینه
لیره دایه... چاره ته نها فروشتنی نه م نه مانه ته یه به خاوه نی
پاسته قینه ی خوی.

نه و که سی پیی بفروشت پینچ قازانچی گه و ره ی ده سنگیر
ده بیت:

قازانچی به که م: نه و سامانه فانیه ی که له ناو ده چیت، بوی
ده میتته وه و ده بیت به سامانیکی هه میشه یی، چونکه نه و ته مه نه
فانیه ی که پیشکش به خوی گه و ره و زیندوی پراگیر که ری
که ردون ده کریت و ته نها له پیی نه ودا به کار ده میتریت، ده بیت به
ته مه نیکی هه میشه یی، ته نانه ت خوله ک و سه عاته فانیه کانی ته مه ن،
که به وینه ی تووی چیتراو به پواله ت نامیتن و به ه مان جور
خوله کانی نه و ته مه نه ش که له پیناوی خوادا به کاره ی تراوه و
به سه ربراهه، له و دنیا ی جیهانی نه مریدا ده میان به گولزاری کامه رانی
ده پشکویت و، به روبوومی پیگه یشتوو پیشکش ده که ن.

قازانچی دووه م: پاداشته که یه تی که به ه شته.

قازانچی سییه م: هر نه دنام و هه ستیک نرخی یه ک بق هه زار به رز
ده بیتته وه، بق نمونه: (ژییری) که نه دنام و ئامپازیکی مرقه، نه گه ر
نه یفروشت به خوی گه و ره و، بق نه فس و ئاره نووه کانی به کاری
به یئیت، نه و ده بیت به نه دنامیکی نه گبه ت و بی توانا و مایه ی

بیزاری! چونکه هه موو نازاره خه مناکه کانی پایدوو هاووده م له گه ل
 به لا و گروگرفته ترسناکه کانی داهاتوودا ده خاته ئه سترى مروشه وه،
 نه و کاته ش پله ی (ژیری) نزم ده بیته وه و، ده بیته به نه ندامیکى
 زیانبه خش. هه ره له بهر نه وه شه که ده بینى مروفى فاسق بۆ نه وه ی له
 بیزاریه کانی (ژیری) ی پزگاری بیته، زۆربه ی جار له ده ست بارى
 سه ختى ژيان هه لدیت و په نا ده باته بهر مه ستى و کارى بیهووده!

به لام نه گه ر ژیری به خواهنى راسته قینه ی خوى بفروشیته وه که
 خواى گه وره یه و له پێناوى نه ودا به کاریهێنریت، نه و ده بیته به
 کلێلێک بۆ کردنه وه ی خه زینه ی بى سنورى میهره بانى خواوه ند و
 گه نجینه ی دانایى په روهردگار. ئیتر بۆ هه ر لایه ک بهروانیت و به هه ر
 چه شنێک بیرکاته وه دانایى خواوه نده له هه موو شت و بونه وه ر و
 پرووداویکدا ده بینیت و، میهره بانى خواى گه وره ی له سه رانه ی
 بوونه وه ردا به دره خشانى بهرچاود ده که ویت.

به م پێیه (ژیری) به رزده بیته وه تا ده گاته پله ی پابه ریکى
 په روهردگارى، که پله یه که خواهنه که ی بۆ کامه رانى هه میشه یی
 ناماده ده کات.

هه روها بۆ نمونه (چا) که یه کێکه له هه سه ته کانی مروڤ و،
 په نجه ره یه که (گیان) ی مروڤ لێیه وه ده پوانیته ئه م جیهانه، نه گه ر له
 پێى خوادا نه خریته کار و پێى نه فروشریت و، له پێناوى نه فس و

ناره زووه کانیدا به کار بهیتریت، نهوا به بینینی چهند دیمه نیکی جوانی کاتی و به سه رچوو نزمده بیته وه تا وهك ده لایکی ناسایی و خزمه تکاریکی لی دیت بق وروژاندنی حه ز و ناره زووه کانی دهریون.

به لام نه گهر فروشتت به به دیهینری خوی و له په زامه ندیی نه ودا به کارت هیتا، نهوا هر نه م (چاره) ده بیت به خویته و سهیرکری کتیبی مه زنی گهریون و، بینری موعجزاتی به دیهاتوانی خوی گهره له بوونه وهردا، به م جور به رزده بیته وه تا ده گانه پله وپایه یه کی پیروژ و، وهك هه نگیکی لی دیت که له ناو گولزاره کانی میهره بانیی خواوه ند له باخچی زه ویدا ده گهریت و، له هه نگوینی: (په ند و، خواناسی و، خوشه ویستی) ه نووری بینینی خوا و شایه تیدان له سه ر بوونی، هه لده گلوفیت و له ناو (دلی) مرفی باوه پداردا پوی ده کات!

هه روه ها نه گهر ههستی (چه شتن) ت به خوی داناو به دیهینره نه فروشیت و، هر ته نها بق نه فس و گه ده به کاری بهینیت، نهوا پله ی نه و ههسته نزمده بیته وه تا ده بیت به ده رگاوانی کارگه و پشتیری (گه ده)! به لام نه گهر فروشتت به خوی گهره ی پیژیده و به خشنده، نهوا نه م ههسته پله ی هیتده به رزده بیته وه تا ده بیت به بینریکی کارامه ی گه نجینه کانی میهره بانیی خواوه ند و، وای لی دیت

که به شوین نيعمه ته کانی خواوه ندى به توانا و دهسته لاتدا بگه پښت
هه تا شوکرانه بژيړيان پيشکesh بکات.

هه موو نه ندام و ههسته کانی تری مړؤ به م چه شنهن.

جا نهی (ژيړی)! به وردی بیرکهره وه... نایا نه ندام و نامیړی
شووم و زیان به خش له کوئ و، کلیلی گه نجینه ی بوونه وهران له کوئ؟
نهی (چاو)! به جوانی بهوانه... ده لالی پله نزم له کوئ و،
خوینه ری کتیبخانه ی خواوه ند له کوئ؟

نهی (زمان)! به شیرینی بجیژه... نایا ده رگاوانی کارگه و پشتیر
له کوئ و، بینهری گه نجینه ی میهره بانیی خواوه ند له کوئ؟
خو نه گهر به م چه شنهن پیوهر و ته رازووه قیاسی هه موو نه ندام و
ههسته کانی تری مړؤ له سر نه مانه بکویت که باس کران، نه وا به
پاستی بؤت ده رده که ویت که مړؤی باوه پردار تاییه تکارییه کی نه و تو
به ده ست ده هیئت که شیاوی به ههشت بیت و، مړؤی کافریش نه و
توخمه ده گریته خوئی که له گال دوزه خدا بگونجیت.

نهم نه نجامه ش، که پاداشت و سزای هه ردوکیانی تیدایه، هی
نه ویه که مړؤی باوه پردار، به هوی ئیمان و باوه پرده که یوه، نه مانه ت
و سپارده ی به دیه پنه ری خوئی پاراستووه و ته نها له نیو بازنه ی
په زامه ندییه کانی نه ودا به کاری هیناوه، به لام بابای کافر ده ست

پیسى له و نه مانه ته كړدووه و له پټناوى نارهنووه كانى و
خواسته كانى دهر وونى به دخواريدا به كارى هپناوه " ۱ .

(زوبير) پاش نه وى نه م بابته كاريگه روى خوینده ووه و،
شيكردنه وى بۇ كړد، چنه د لاپه په كى ديكى هه لدایه ووه و، وتى:
- وهك كوتاييهك با نه م چنه د پړه ش بخوینينه ووه، كه وه لاميكى
جياوازه بۇ پرسياړه كهت.

له پاستيدا نيغه خوازيار بووين هرگيز نه م باسه ژيرانه يه كوتايى
پى نه هينيت، (زوبير) یش به رده وام بوو له خویندنه ووه:

- "پياويك (ده) ليره ي زيرپنى به خزمه تگوزاره كى خوى دا و
فرمانى دايى كه ده ستيك جلوه برگى له باشتري پارچه ي ناياب بۇ
خوى پى بکړيت، (هزار) ليره ي زيرپنیشى به خزمه تگوزاريكى ترى
دا و ليسته يه كى بچوكيشى له گه ليدا دايى كه پيداويستيه كانى تيدا
نووسرا بوو و، پاره و ليسته كى خسته ناو گيرفانى نه م
خزمه تگوزاره ووه و ناردى بۇ بازار.

خزمه تگوزارى يه كه م به (ده) ليره كه ده ستيك جلوه برگى جوانى له
باشتري پارچه ي ناياب پيكي، خزمه تگوزارى دووه ميس چاوى
له وى تر كړد و وهك نه وى كړد، نه و نه ده ش نه فام بوو، سه يريكي
ليسته كى نه كړد، به لكو هر هزار ليره كى كړده ده ستى فروشيار

۱- وته كان: (وته ي شه شه م).

و داوای ده‌ستیک جلوبه‌رگی پیاوانه‌ی لی‌کرد، ئەم فرۆشیاره بێ ویژدانه‌ش ده‌ستیکى له خراپترین جور بۆ هەلبژارد، کاتى ئەم خزمه‌تگوزاره به‌دبەخته بۆ لای گه‌وره‌کەى گه‌پاوه‌وه و له به‌رده‌میدا پاوه‌ستا، گه‌وره‌کەى تابلیتی قسه‌ی پى‌وت و سه‌رزه‌نشستى کرد و به‌تونیدیش سزای دا.

دیاره ئەو که‌سه‌ش که‌ خاوه‌نى نزمترین هه‌ست و وریایی بیت، به‌کسه‌ر ده‌زانیت خزمه‌تگوزاری دووه‌هم، که‌ هه‌زار لیره‌ی درایی، بۆ ئەوه نه‌نیرا تا له بازار ده‌ستیک به‌رگ و پۆشاک بکڕیت، به‌ئکو بۆ ئەوه‌ی باززگانیه‌کی گ‌رنگ به‌و پاره‌یه‌وه بکات.

مرۆفیش وه‌هایه، که‌ ئەم هه‌موو ئامێره مه‌عنه‌وی و لایه‌نه ناسکه مرۆفانه‌یه‌ی دراوه‌تی، که‌ ئەگه‌ر هه‌ریه‌که‌یان له‌گه‌ڵ ئەوه‌ی له‌ ناژه‌لدايه به‌راورد بکړیت، ده‌رده‌که‌ویت سه‌د ئەوه‌نده‌ی ئەوه‌ی ناژه‌له‌کان درێژتر و فراوانتر، بۆ نمونه: له‌ کۆی (چاوی مرۆڤ که‌ هه‌موو پله‌کانی جوانی ده‌ناسیت و...هه‌ستی(چه‌شتن)ی که‌ تامی هه‌ریه‌ک له‌ خواره‌مه‌نیه جیا‌جیا‌کان ده‌زانیت و لی‌کیان جیا‌ده‌کاته‌وه و... (ژی‌ری)یه‌که‌ی که‌ ده‌پاته ناو کاکله‌ی پاستیه‌کان و وردترین لایه‌نیانه‌وه و... (دل)یشی که‌ له‌شوق و تاسه‌دايه بۆ هه‌موو جوړیکی به‌رزى و که‌مالیک که‌ بۆ مرۆڤ بشیت... له‌کۆی ئەمانه‌ی مرۆڤ و هاوچه‌شنیان له‌گه‌ڵ ئامێره ساده‌کانی ناژه‌لدا به‌راورد ده‌کړین، که‌

ئەوپەيى تا دوو پلە يان سىيان دەردەكەون و بەوہ زیاتر ھەست بە
شتى تر ناکەن؟ مەگەر ئەو ئەرك و فرمانە تايبەتییانەى كە بە
ئەندامىك يان ئامپىرىكى تايبەتى ئاژەلئىكى ديارىكراو بەخشراوہ،
چونكە ئەم ئامپىرە كارى خۆى زۆر لە مەروۇ باشتر دەباتە سەر لەو
كارانەدا كە بە مەروۇ نەسپىراون^۱.

(زوبىر) كۆتا پستەى بە ئاوازىكى زۆر دلپەين خويندەوہ و، زۆر
كارىگەر بووين پىي. ھەر لەو ساتەدا نىگام چووہ سەر (فامپىر نوورى)،
كە لە پووخسارىدا ھەزاران پرسیار دەخويندراوہ و، لىوہ كانى وشك
داھاتبوون، لە نىگاكانىشىدا چەندىن واتا و نەينى بەدەكران، ھىندە
بەتوندىي لەنئو خەيالەكانىدا نوقومبوو، كە بە ئاشكرا ئاسەوارى
زىيانەكانى ناخى بە سىمايەوہ دەرکەوتبوو و، لىپرسىنەوہى خۆى
دەسپىكرد بوو. تا دەھات ئەم كارىگەر بوونەشى زیاتر ھەستپىدەكرا.
دوو گەنجەكەش بۆ ئەوہى بتوانن پىش لە لافاوى ھەلچوون و
دلئەنگىي ئەو بگرن و، ھىورى بكەنەوہ، ھەرچى لەتواناياندا بوایە
دەرفىغان نەدەكرد.

(زوبىر) بەردەوام بوو لە خويندەوہى ئەو چەند دىپرەى كە
كارىگەرەكى زۆرى لەسەر ئىمە جى ھىشت:

۱- وتەكان: (وتەى بىست و سىيەم).

- "له پووداوێکی ئەندێشەیییدا خۆم وەك مۆڤتێك دی كه له سه‌ر سه‌فه‌ر بم و بۆ شوێنێکی دوور په‌وانه‌كرا بووم و، پێگه‌یه‌کی دوورودرێژم له‌به‌ربوو. گه‌وره‌كه‌شم شه‌ست لیره‌ی زێڕینی (هه‌ر پۆژه و لیره‌یه‌ك) بۆ ته‌رخانه‌كردبووم. تا پۆژێکیان پۆشته ئوتیلێكه‌وه كه مه‌له‌ای تێدا بوو، منیش (ده‌) لیره‌م له‌و كاته‌دا پێبوو، هه‌مویانم له‌یه‌ك شه‌ودا له‌سه‌ر میزی قوما‌ر و له‌پێناوی ناویانگ ده‌ستكه‌وتندا دۆپاند و، به‌ده‌ستی به‌تال مامه‌وه و، هه‌یج كه‌سابه‌تێكم به‌پاره‌كه‌مه‌وه نه‌كرد و، هه‌یچشم نه‌هێشته‌وه تا پێداویستیه‌كانی ئه‌و جێگه‌یه‌می پێ دابین بکه‌م كه بۆی ده‌پۆم. به‌كو‌رتی: له‌و چێژ و تامه‌ناپه‌وايه جگه‌ له‌ ئازار و تاوانی نۆ‌ر و زام و داخ و خه‌م و په‌ژاره‌هه‌یجی ترم لێپاشه‌كه‌وت نه‌كرد.

كاتێ من له‌م خه‌فه‌تباری و خه‌مخواردنه‌دا ده‌تلامه‌وه، پیاوێكم لێپه‌یدا بوو، وتی:

- (هه‌موو سه‌رمایه‌كه‌ت له‌ ده‌ستدا و ئێستا شایه‌نی سزایه‌ت. وا به‌ده‌ستی به‌تالیش به‌ره‌و ئه‌و شاره‌ی نیازته‌ بۆی بپۆیت پێده‌گریته‌به‌ر، جا ئه‌گه‌ر وریا و خاوه‌نی بینایی دل‌بیت، ئه‌وا ده‌رگای په‌شیمان بوونه‌وه و تۆ به‌كردن هه‌یشتا دانه‌خراوه، ده‌توانیت به‌نیوه‌ی قازانجی ئه‌و پا‌زده لیره‌یه‌ی كه‌ ماوته‌ كه‌سابه‌تی پێوه‌بکه‌یت و، هه‌ندێ له‌ پێداویستیه‌كانی ئه‌و وێت بک‌ریت).

که له مه دا پاوژم به نه قسم کرد، ده بینم پازی نییه .. پیاوه که
وتی: "که واته سییه کی". نه قسم به مه ش پازینه بوو. پیاوه که وتی:
"چاریه کی". ده بینم نه قسم نایه ویت له و خووه ی دوو چاری بووه
لابدات! پیاوه که به توو په ییه وه پشتمی تیکردم و پوشت.

پاشان که ته ماشام کرد، وهك بلتی هه موو شتیک گؤړا بیت و، وهك
خوی نه مابیت، وا بوو له بهر چاومدا! خوم له ناو شه مهنده فهریکدا دی
که به وپه پی توندی و به په له له تونیلکی ناوازه دا ده پویشست،
له سه رسوپماندا شپرزه بوو بووم. به لام هیچ چاریکم نه بوو و،
نهمده توانی نه به لای راست نه به لای چه پدا برؤم. سه یر له وه دا بوو
له م دیو و نه و دیوی شه مهنده فهره که دا چه ندین جور گولی پهنکین و
جوان و سه رنجراکیش و به رو بووم و میوه ی به تام دیار بوون. منیش
وهك مروفه ده به نکه کان دهستم بؤ بردن، تا هندی له و گولانه
بکه مه وه و له و میوه به تامانه ش شتیکم دهستبکه ویت. به لام هیچم
دهستنه که وت، چونکه هه رنه وه نده ی دهستم پتیا ن گه یشست،
دپکه کانیا ن به دهستمد چاقین و دهستیا ن زامدار کردم و خوینیا ن
لیهینا و، شه مهنده فهره که ش له په وتی توندوتیزی خویدا هه ر
به رده وام بوو! به م جور، بیته وه ی هیچ سوو دیکم دهستبکه ویت خوم
تووشی نازار کرد.. فرمانبه ریکی شه مهنده فهره که پیی وتم: (پینچ
قروشم بده ری، تا نه اندازه یه کی باشت له و گول و به رو بوومانه ی

ده ته وین بۆ بکه مه وه. خۆ تۆ به م زامانه ت چه ندین نه وه نده ی نه وه ی به و پینچ قروشه ده ستت ده که ون زیان ده که یت، نه مه سه ره پای نه و سزایه ی که له سه ر نه م کاره ت ده یچیژیت، چونکه بی پوخسه ت وه رگرتن ده ستت بۆ بردوون).

له و کاته دا سه ری دنیا م لپهاته وه به ک و به ته وای که و ته مه په ژاره و ته نگانه وه. له په نجه ره که وه سه یریکی لای پتیشه وه م کرد، تا بزنام که ی نه م تونیه که کوتایی پیدی ت؟ ده بینم کوتایی نه و تونیه که چن کون و که له بهر و په نجه ره و چالیکن و، هه ریه ک له نه فه ره کانی نه و شه مه نده فه ره فری ده درینه ناو یه کیک له و کون و چالانه وه! له بهر امبه ر خۆشعه وه چالیکم دی له هه ردوو سه ریه وه به ردی وه ک (کێلی گۆپ) دانرا بوون. که له بهر ده کانی وردبوومه وه، ده بینم به پیتی که وره ناوی (سه عید) یان لیتووسه را بوو! له ترس و بیم و سه رسو پماندا به دهنگی بهرز و تم: نه ی هاوار!

کتوپر دهنگی نه و پیاوهم هاته وه گۆی که له ده رگای مه لها که دا ئامۆژگاری زۆری کردم. گویم لیبوو پتی و تم:

— کوپم! ژیریت هاته وه بهر؟ له مه ستی بیدار بوو یته وه؟

و تم:

— بهائی، به لام دوا ی نه وه ی کار له کار ترازا و هیه هیز و توانا و ده سه لاتیکم له ده ستندا نه ما.

وتی:

- تۆبە بگە و پشت بە خوا ببەستە.

وتم:

- وا کردم.^۱

حیکمەتی پۇژوو چییە؟

بەپاستی وتەکان زۆر بۆیئە و کاریگەر بوون و، من پێشتر ھەرگیز
بەم شیوەیە ناخەنە ھەژابوو.

(قامپیر نووری) سەرنجی دا کە گەنجەکان ھیچیان نەخواردوو،

بۆیە وتی:

- ئێوە بۆچی ھیچ ناخۆن؟ لەبەر ئەوەیە کە بە خەڵالی نازانن؟

(زوبیر) بە خەندەییەکی شیرینەو وەلامی دایەو و، وتی:

- ئەستەغفیروللا، ھاوخوانیکردنی جەنابتان مایەیی شانازیمانە،

بەلام ئێمە بەپۆتووین.

(قامپیر نووری) بەم قسەیە ھێندەیی تر واقعی وپما و، وتی:

- پۆتووی چی کاکە؟ خۆ پەمەزانیش نییە!

(زوبیر) کەمێک بە شەرمەو و، وتی:

۱- وتەکان: (وتەیی بیست و سییەم).

- خۆتان ئەزانن، ئېمە گەنجىن و، شەپۆلەكانى تاوانىش لە ھەموو
لايەكەو ھە دەورىان داوين، بۆيە ئېمەش بۆ پارىزكارىي زياتر لە گوناھ و
تاوان بە پۆڭو دەبين.

بى گومان كەسكى تاوانكارى ھەك (قامپىر نوورى)، لە ئاست ئەم
و ھەلامەدا بە تەواى واقى وپما بوو و، بە تايبەت كاتىك ئەم گەنجە پاك
و بىگەردانەى بە گەنجە سەركەش و لەپى لاواھەكانى دەورى بەراورد
دەكرد. ئەم سەرسوپمانەشى بە پرسىارسىك خستەپوو و، وتى:

- بەپاستى ناتوانم لە ئىوھ تىبگەم! كاكە ئىوھ لە چ
مەملەكەت كە تىكەو ھاتوون؟ فرىشتەن يا چى؟ بەلام تىگەيشتن لە
ھىكمەتى خۆبرىسى كردن و خۆتىنووكردنى پۆڭو زۆر سەختە، نازانم
ئەمە ۞ سوودىكى ھەيە؟

(سەعيد) و ھەلامى ئەم پرسىارەشى لە كىتەبەكەى دەستىدا دۆزىوھ
و، دەستىكرد بە خۆتىندەوھ:

- "گەدە" ش ھەك كارگەيەك وايە كە چەندىن كرىكارى كارگوزاى
ھەيە و، لە مۆشيشدا گەلى ئامىر ھەن كە لە گەل گەدەدا پەيوھەندىيان
ھەيە، جا ئەگەر (نەفس) بە شىوھەيەكى كاتى و، بۆ ماوھى مانگىك
پەكى سەرقالى يەكانى خۆى نەخات و وازيان لى نەھىنىت، ئەوا
ھەموو ئەو كارگوزار و كرىكارانە بە ئىشى خۆيەوھ سەرقال دەكات و،
پەرسىتە تايبەتییەكانى خۆيانيان لە بىردەباتەوھ و، دەيانخاتە ژىر

فرمان و دهسه لاتی خۆیه وه، ئیتیر بهم پێیه سه ر له و ئامێر و
 هه ستانه ده شیۆنێت و، به گرم و هۆپی جه ر و پێچه کانی نه و
 کارگه یه و چه ره دووکه له که ی، هه وانه وه و ئاسووده ی بیان لا
 هه لده گرێت و، سه رنجی هه موویان بو لای خۆی پاده کێشیت و،
 فرمانبه ربیه به رزه کانیا ن - به جۆریکی کاتی - له بیر ده باته وه .

هه ر له بهر نه م نه نجامه ش بووه که زۆر که س له ئه ولیا و
 پیاوچاکان خۆیان له سه ر خواردن و خواردنه وه ی که م پاده هێنا، تا به
 پله کانی (کاملی) دا سه ریکه ون و به رزبینه وه .

به لام به هاتنی مانگی په مه زان، نه و کرێکارانه هه ست ده که ن که
 ته نها له پێناوی نه و کارگه یه دا دروست نه کراون، به لکو نه و ئامێرو
 هه ستانه ی مرقۆ، چه ند چیژ و له زه تێکی به رزی پۆحانی و مه لانیکه ت
 ئاسایان له م مانگه دا ده ست ده که ویت و، له بریی نه و پابواردنه بی
 تام و نزمانه، پوو له و چیژ و له زه ته پۆحانییه به رزانه ده که ن.

هه ر له بهر نه وه شه که ده بینینت ئیمانداران له مانگی په مه زانی
 پیروژدا جۆره های جۆری نوور و به ره که ت و دلخۆشیی مه عنه و بیان -
 هه ر که س به پێی پله ی خۆی - ده ستگیر ده بیّت، هه ر له م مانگه
 پیروژه دا (دل) و (عه قل) و (پاز) و لایه نه ناسک و نیانه کانی تری
 هاوچه شنیا ن، چه ندین پله به رزه به نه وه و، پیت و به ره که تیا ن ده ست
 ده که ویت، جا هه ر چه نده (گه ده) له شین و گریان و هه نسک

هه لکیشاندا بیټ، ئەمانە بەبێ گەردی و میهره باننیه وه پێی
پێده که نن!"^۱

(فامپیر نووری) وتی:

- سوپاستان ئەکم بۆ ئەو وه لāmه جوانه، به لām وه لāmی ئەو
پرسیاره تان نه دامه وه که له سه ره تاوه پرسیم.

"بۆچی ناتوانین خوای گه ره ببینین؟"

پرسیاره کانی (فامپیر نووری) ئەمانه بوون:

"که خوا هه یه، ئیمه بۆچی ناتوانین ببینین؟ له کوێیه؟ ئەو چۆن
هاتۆته بوون؟"

به راستی ئیمه ش به م پرسیارانه ی زۆر خوشحال بووین، چونکه
له میژبوو له هزری هه مووماندا گه لālه بوویوون. به ده سته که وتنی
وه لāmه کانیشیان که مێک بارسوکت ده بووین.

(سه عید) جاریکی تر لاپه ره کانی کتێبه که ی هه لدايه وه، به لām ئەم
جاره بێ خوێندنه وه وه لāmی دایه وه.

خه ریکبوو به ته واوی که مه ندکێشی باسه که ده بووین، جاریکی تر
ده رگای ژووری زیندانه که کرایه وه و، ئەفسه رێک هاته ژووره وه و،
وتی:

۱- مه کتوبات: (مه کتوبی بیست و نۆیه م).

- دوو تۆمه تبار لیره ن به ناوی (سه عید و زویتی) هوه. به پێوه بهر به په له ناردوویه تییه شوینیان.

ئهم جاره (قامپیر نووری) له جینگه که ی پاپه پی و ههستایه وه، ئه فسه ره که ش ده سته جی خۆی گه یانده دهره وه و، دهرگا که ی داخسته وه. خۆ ئه گه ر (قامپیر نووری) ده سته پی بگه شتایه، په نگ بوو له ویدا قوربانیه کیش بدرایه.

(قامپیر نووری) هینده تووپه بووبوو، که ماوه یه کی پێچوو تا هیور بوویه وه، دواتر پووی کرده وه (سه عید) و وتی:

- ده وه ره تووپه مه به و، کفر مه که و، پیاو مه کوژه... ئاخر که سانی وهك ئه مانه ئیمه ناچار ئه که ن له پێی راست لابه ی ن.

کوئا رسته ی قسه گانی (قامپیر نووری) لای هه موومان زۆر سه یر بوو، چونکه هه تا ئه و پۆژه به رده وام دا کوکی له پینگه و شیوازی ژیا نی ده کرد و، به راستی هه ژمار ده کرد، په نگه ئه وه بۆ یه که م جار بووبیت که به زاری خۆی دان به و راستیه دا بنیت.

(سه عید) به رده وام بوو:

- ئهم پرسیاره بکه ی ن به چه ند به شیکه وه، باشته ر، به و جو ره ش وه لامه کان پوونتر ده بن.

سه ره تا له پرسیا ری "بۆچی ناتوانین خودا ببینین؟" هوه ده ست پی بکه ی ن و، بابه ته که به نمونه یه کی میژوویی ده خه ی نه پوو.

کاتیک گه له که ی حه زره تی موسا (سه لامي خوی لی بیت) پیی ده لئین:

— نه ی موسا تا په روه ردگارمان پیشان نه ده یت، باوه پت پیی ناهینین.

حه زره تی موسا (سه لامي خوی لی بیت) فه رموویه تی:
— خوی گه وره به هه موو شتیک بینایه، به لام که س ناتوانیت زاتی موباره کی نه و ببینیت.

نه وانیش وتویانه:

— به لام نیمه باوه په خودایه ک ناهینین که نه توانین ببینین.
هاوشیوه ی نه م پیشهاته له هه موو سرده میکا دروباره بووه ته وه و، له سرده می نیسته شدا نمونه ی زوره، ته نانه ت چندین ماموستا نه م پرسیاره یان له لای خوینکاره کانیان وروژاندووه و، وه لامی گه له که ی موسایان داوه به گوئیاندا.

ماموستایه کی بیباوه په خویندکاره کانی وتوه:

— نو قل و چکلیت له خوا داوا بکه ن.

منداله بی تاوان و پاکوبیگه رده کانیش که پاراونه ته وه خوا چکلیتیان پیببه خشیت، نه و ماموستا یاخییه پیی وتوون:

— بینیتان پیی نه به خشین، له به رنه وه ی — حاشا — خوا بوونی نییه و، پاشان پیی وتوون: نیسته له من داوا بکه ن، و پاشان هه ندیک له و

نوقل و چكلىتهى پىداون كه پىشتر بۆ ئەم مەبەستە كرىيوى و، پىتى
وتون:

- سەيركەن، ئۆيۈ ھەم دەتوانن بمىينن و، ھەم كە داواتان لى
كردم، پىم بەخشىن. ئەگەر پەرۋەردگار ھەبۋايە دەتانتوانى بىيىنن
و، گوپىستى داواكارىيەكانىشتان دەبوو.

ھەرۋەھا مامۇستايەكى نادىسۆز بەھمان مەبەست بەلام
بەشىۋەيەكى جىاواز ھۆشى خوينكارەكانى شىۋاندوۋە، كاتىك لە
پۇلدا لىتى پرسىون:

- ئايا من دەبىينن؟

بىگومان وتويانە (بەلى)، ئەۋىش وتويەتى ئەمە لەبەرئەۋەيە كە من
ھەم و بوونم ھەيە، بەلام ئايا خوا دەبىينرەيت؟

خوينكارەكانىش بە (نەخىر) ۋەلاميان داۋەتەۋە، بەلام ئەمەي
بەشىۋەيەك لىكداۋەتەۋە، كە ئەگەر خوا ھەيە بۆچى ناتوانىن
بىيىنن، كەۋاتە - ھاشا - نىە، چونكە ناتوانىن بىيىنن. بەم
شىۋەيەش نىيازى خراپ و نەفامىي خۆي بەسەر خويندكارەكانىدا
سەپاندوۋە و، فرىوى داۋن.

بىگومان ھەندىك لە مۇقەكەن ھاۋشىۋەي ئۆيۈ مەراقى
دەستكەۋتنى ۋەلامى ئەم پرسىارە دەكەن، لەبەرامبەر شىدا ھەندىك

كهسى ياخيى و به دكار به مه به ستي فريودان و چه واشه كردنيان وهك
ئو و مامؤستا نه فامانه ئو و وه لامانه ده ده نه وه.

به لام ئاشكرايه كه بينين به لگه نيه له سه ر بوون، نه بينينيش يا
به هؤى لاوازيى ئاستى بينينه وه يه، ياخود به هؤى وردبينى
ته نه كه وه يه، خو ئيمه ناتوانين به كترىا و ميكرؤب و زينده وه ره
ورديله كان ببينين، به لام ناشتوانين نكولى له بوونيان بكه ين.
ناتوانين عه قل و بيروهؤش و ژيرى ببينين، به لام هه رگيز ناتوانين
نكولى له بوونى بكه ين و بلتين ئيمه بيميشكين، بو نمونه زؤرمان
ولاى (چين)ى نه ديوه، به لام له گه ل نه مه شدا ناته وانيت بلت كه
ولايتكى وه ها بوونى نيه، ته نها به هؤى ئوه ي ئيمه به چاوى خؤمان
نه مان ديوه و، سه ردانمان نه كردوه.

بيگومان خوايه كه هه يه كه هه موو ئه م بوونه ي فره اه مه يتناوه و،
هه ر به حيكمه ت و دانايى خويشى جؤره بيناييه كى پئ نه به خشيوين
كه بتوانين به هؤيه وه زاتى موباره كى ببينين، به لام بيروهؤش و
ميشكىكى پئ به خشيوين، كه بتوانين به هؤيه وه ئاسه وارى بوونى
مه زنى هه ست پئ بكه ين و، بيناسينه وه.

ئاشكرايه هه نديك شت به چا و نا، به لكو به بيروهؤش هه ستيان پئ
ده كريت، هه نديكىش به زمان و، هه نديكىش به گوئ. بو نمونه
خوئى چيشت به زمان و، ده نگه كان به گوئ و، چه مك و باب ته

مه‌عنه‌وييه‌كانيش به ميّشك. به‌ويستی خواي گه‌وره‌هر باوه‌رداريك
دوامه‌نزلگه‌ي به‌ه‌شت بيّت، به‌ديداري شاد ده‌بيّت.

تايبه‌تمه‌ندي و سيفه‌ته‌گاني خواي گه‌وره‌چين؟

به‌شي دووه‌مي پرسياړه‌که به‌م شيّوه‌يه بوو: "ده‌بيّت
تايبه‌تمه‌ندي و سروشتي زاتي په‌روه‌ردگار چّون بيّت؟" سه‌عيد
له‌وه‌لامی ئه‌م پرسياړه‌دا وتی:

— ه‌روه‌ك چّون ناتوانين په‌روه‌ردگار ببينين، به‌ه‌مان شيّوه‌ش
ناتوانين به‌ته‌واويی له‌پيځه‌ته‌ي بوونی زاتي موباره‌كي تيځگه‌ين،
چونكه ئه‌و به‌ديه‌تڼه‌ره و ئيمه‌ش به‌ديه‌تڼاو، بوونی به‌ديه‌تڼاويش له
په‌گه‌زي به‌ديه‌تڼه‌ر نيه‌، ه‌روه‌ك چّون باله‌خانه‌يه‌كي بنياتڼاو له
په‌گه‌زي نه‌ندازياري بنياتڼه‌ري نيه‌، كه‌واته ئه‌گه‌ر نه‌توانين
نه‌ندازياري به‌چوټين به‌باله‌خانه‌كه، ئه‌وا ناتوانين زاتي
به‌ديه‌تڼه‌ريش به‌به‌ديه‌تڼاوان چوټين. سه‌نعه‌تيكيش بي سه‌نعاكار
نايه‌ته‌بوون، به‌لام هيچ سه‌نعه‌تيك ناتوانيت سه‌نعاكار وه‌سف بكات.
له‌نيوان فراهه‌مه‌تڼاو و فراهه‌مه‌تڼه‌ردا (واته هؤكار و سازينه‌ري
هؤكاره‌كه) ه‌ميشه جياوازيه‌كي زځر ه‌يه. ه‌روه‌ك چّون كتيبيك
ناتوانيت خودي خوي بنووسيت‌وه، به‌ه‌مان شيّوه‌ش كورسيه‌كيش
له‌خويه‌وه‌دروست ناييت، ه‌موو شتيك وه‌ستايه‌كي ه‌يه. به‌لام
ه‌روه‌ك چّون ه‌رگيز كتيبه‌كه له‌په‌گه‌ز و پيځه‌ته‌ي نووسه‌ره‌كه‌ي

نييه، ئەو ەشى مېزىكىش دروست دەكات لە ڤەگەزى مادەى
 پىكەينەرى مېزەكە نييه؛ كەواتە ەەر بەم شىۋەىە زاتى موبارەكى
 (الله) نە لە ئىمە و نە لە ەىچ بەدەيتراۋىكى دىكە ناچىت و، بەو
 پىيەى ئىمەش يەككىن لە سەنەتەكانى زاتى موبارەكى، ئەوا
 ناتوانىن ەەرگىز پەى بە پىكەتەى بوونى ببەين.

بۆ ەلەمى پرسىارى "كى پەروەردگارى - حاشا - بەدەيتراۋە؟"
 دەگەڤىنە ەو بۆ شىكردنە ەى زانا و بىرمەندى مەزن مامۇستا (محمد
 كركنجى)، كاتىك دەلىت: "شەمەندەفەرئىك لە ەزرتاندا وىتابكەن، كە
 ەشتا فارگۇنى ەبىت و، ەەر يەك لەم فارگۇنانە ئەوى دىكە بە ەوى
 خۆيدا ڤابكىشىت، بەلام كە دەگەينە بەشى پىشە ەى
 شەمەندەفەرەكە، كە بزۆينەرەكەىە، ناگوچىت بلپىن ئەى كى يان
 چى بزۆينەرەكە ڤادەكىشىت. بىگومان ئەگەر بزۆينەرەكە نەبىت، ئەوا
 ەموو فارگۇنەكانى دىكەش لە جۆلە دە ەستن و، سىستىمى كارەكە
 تىكدەچىت.

ەروە ەا ئەگەر پرسىار لەبارەى چۆنىتى پىكەتەنى كۆپەك
 شەكرە ە بكرىت، لە ەلامدا دەوترىت كە لە كارگەى بەرەمەيتنانى
 شەكر و بەرەمەكانىدا بەرەمدەيتىت و، ئەگەر لەبارەى
 سەرچاۋەى ئامىر و كەلوپەلەكانى كارگەكە ەو بېرسىن، ئەوا دەوترىت
 كە ئەوانىش لە كارگەى تايىبەت بە دروستكردنى ئەو جۆرە ئامىرانەدا

دروستکراون. نه گهر په کڼک بېرسیت له وهی که واته نهی نه و کارگانه
چون پیکهاتوون و.. به مشیوه پرسپار پاش پرسپار به شیوه کی بی
کوتایی و نه نجام به رده وام ده بیت.

به لام له لایه کی دیکه وه میوه به کی وه ک سیو له دره ختی سیوه وه
به ره مدیت، نه دره ختеш له پیزی بوونه وهرانی کارگی
به دیه تراودایه و، خو نه گهر به دیه تنانی سیو و دره خته کهش نه دریته
پال خواوه نی زانست و توانای بی کوتا، نه و نه کارگی
به دیه تراوانهش ده بوو بگیدریته وه بو کارگی به کی تاییه تمه ندر و،
نه ویش بو کارگی به کی تر و، به م جوړه بی کوتایه به رده وام ده بوو،
بی نه وهی بگاته بنه ست و سه رچاوه ی په ما.

که ده بینین پینووسیک نووسینیکي نه خشاندوه و، خودی
پینووسه کهش به ده ست گیراوه و، نه و ده ستش بیگومان به
لاشه به که وه یه، ناتوانین بلین به ته وایی سه رچاوه ی پاسته قینه ی
نووسینه که مان دیاریکردوه.

سه ربازیک فرمان له نه فسر وهرده گریت و، نه ویش له نه فسری
سه روو خوی و، به م شیوه یه تا ده گاته بالاترین فرمانده و، نه ویش
له پاشا یا سه روکی ولاته وه، خو ناکریت بلین نهی پاشا فرمان له
کیوه وهرده گریت؟ چونکه نه گهر نه ویش فرمان له یه کیکی دیکه وه
وهربگریت، ناتوانین پتی بلین پاشا. به لکو که ده لین (پاشا)،

له هزرماندا وینای زاتیك ده كه یڼ كه فه مانده دات، به لام فه رمان
له كه سی تر وه رناگریټ.

له م نمونه یه وه كه به ناشكرا پښخراوی و قه شه نگی و مه زنی
پښساكانی گه ردوون وینا ده كات، ده سه لمیت كه پتویسته هه موو
جوانی و پښخراوی و ناوازه یه کی گه ردوون بدریته پال نه و زاته زانا
و دانا و ده سه لاتدار و بی هاوتایه ی، كه به شیوه یه کی حاشا هه لته گر
مه زنی و ناوازه یی خوی له پتی ناو و سیفه ته كانییه وه نه خشانده وه."

باسه كه زور کاریگر بوو:

كات نزیکی ټواره بوو، هه م ټیمه و هه م (فامپیر نووری) یش زور به
باسه كه کاریگر بوو یووین و، چیژټکی زورمان ده بیڼی، به لام
كه نه كان زور ماندوو بوون، چونكه به پوژووش بوون. (فامپیر
نووری) یش نه مه ی له به رچاو گرت و، وتی:

- هه ره شساغ و سه لامه ت بن، به پاستی له ژیاندا گویبیستی
باسی وا به سوود و پرپایه خ نه بووم، پاستیه كه ی زور ئاسووده
بووین، ده رگای جیهانیکي ته واو نویتان بۆ کرده وه و، باس و
خواسی نوی له ناخما گوزهر ته كهن، چه ندین پرسیارتان لا كه لاله
کردم و، بابه تی زور گرنګ هه ن كه پتویسته بۆمان باس بكن، به لام
هیڼده بۆ نه مړی به سه . به پاستی ناتوانم چیر به رګه بګرم، پتویسته

ئەو ەى كە بۆتان باسكردىن، بەباشىى بىريان لى بىكەمەو ە، سبەى
لەم خالەو ە دەستپىدە كەينەو ە.

پاشان ھاواری كۆرد بەسەر پىاو ەكانى دەوریدا:

- سەىركەن ھا، ئەم ھاوپىيانە بەپۆئووبوون، بۆيە خوانىكى
شىاوپان بۆ حازر كەن.

لە چوارچىو ەى ئەم زىندانە تەسك و تارەدا جىهانىكى ئاوازەمان بۆ
خۆمان سازاندبوو، ئەو بابەتانەى باسەدەكران چىژىكى پۆجىى و
كارىگەرىيەكى و ەهايان لە دل و دەروونى ەموواندا جى ەىشتبوو، كە
كەسمان ئارەزوومان نەدەكۆد باسەكان كۆتاييان پى بىت. لەپاستیدا
ئەو زىندانە لەو كاتەدا بۆ ئىمە ئارامگەى سەرىبەستىى بوو، كە تىیدا
دل و دەروونە وىل و سەرگەردانەكان ئاسوودە دەبوون.

بەپاستى مرقۇگەلىكى ئۆر ەن، كە ەموو ەكارەكانى
خۆشگوزەرانى ئەم سەردەمە شك دەبەن، بەلام ەرىگىز ناگەنە
كەنارى ئاسوودەىى و ئارامىى، ەرچەندە بە لاشە ئۆر ئاسوودە بن؛
چونكە ئاسوودەىى پاستەقىنە سەرچاو ەكەى دل و دەروونە، ئىمەش
لە نزىكى كەنارەكانى ئارامىى ەلەمان دەركۆد و، ەپندەى بالئندە
ئازادەكان ەستمان بە سەرىبەستى دەكۆد...

که واته سه رچاوهی کانیایوی خوشبختیی و به خته وه ری راسته قینه
نه له دواين مۆدیلی ئوتومبیل و، نه له مال و سامانی دنیا دایه، به لکو
له دل و ده رووندایه.

من نه و کاته له م پاستیه دلتیا بوم، وهك نه وهی خوی گوره نه م
که نجانیهی وهك دواين تروسکهی میهره بانی بۆ ئیمه په وانه کردبیت.
خۆ نه گهر چند نمونه به کیان له کۆمه لگه دا هه بوایه، نه وا هه زاران
که نجی وهك من ئاوا چاره پهش نه ده بوون و، به م پۆزگاره
نه ده گه یشتن.

پۆژی دواتر سه رله نوی پاسه وانه که هاته وه به شوین (سه عد و
زوییر) دا و، (قامپیر نووری) یش وهك پۆژی پيشو به توپه بیه وه
هاواری کرد به سه ریدا.

به لام گه نجه کان وهك هه میشه هیمن بوون و، (سه عید) وتی:
- به پیزم، پیمان بده با به پۆین، له وانه شه هه والیکى خویشان
بده نئ، با شتر وایه هه موو پووداو و پیشهاتیکى زیان به شیوه به کی
ئه ریئینی و ئومیده واران له لیکبدهینه وه.

دوو گه نجه که به دواى به کدا پۆیشتن و، (قامپیر نووری) یش
وه ستابوو، دیاربوو زۆر به ئه سته م ده یه توانی به سه ر توپه بیه که یدا
زال بیت، وتی:

- ئاممان، ئەم گەنجانەمان لە دەست دەرنەكەن، پەنجا سالى
 تەمەنم زايەكرد، بەلام ئەمە يەكەم جارمە كەسانى لەم جۆرە بناسم،
 زۆر شت ھەيە كە دەمەوێت فێربېم لێيانەو، تەنانت ئەمشەو بەھيچ
 شيۆەيەك نەنوستووم و، بېرم لە وتەكانيان كړوودەتەو.
 دنيايەك پرسىارم ھەيە، دەبێت وەلامم بدەنەو.
 پاشان بە پاسەوانەكەى وت:
 - بېوانە كوڤە، ئەو گەنجانە نەبەنە ژوورېكى ترھا، ئەوان
 ئەھيئنەو ئېرە، تېگەيشتى؟
 پاسەوانەكەش سەرى داخست و وتى: "باشە گەرەم".

بهشی جهوتهم
(زوبیئر) و (سهعید)
سهرله نوئی گهرانه وه ژووره که مان

ئه وه ی لیئی ده ترساین، پووی نه دا و، که میك دواتر دور که نه که
هاتنه وه و، به بینینیان ئاسوده بووین.

(قامپیر نووری) به مه راقه وه وتی:

- چی بوو؟

(سهعید) وتی:

- له هه موو شتی کدا خیریك هه به، سوپاس بۆخوا هه روه هاش بوو.
به پێوه به ری زیندان ئیمه ی بۆ سوپاسکردن بانگ کرد بوو.

ئیمه ش هه موومان به م قسه یه واقمان و پمابوو و، (قامپیر
نووری) یش وه ک ئیمه سه ری سوپمابوو. له ناکاو وتی:

- چی؟

(نوبیر) دەستی کرد بە گێرانه‌وه‌ی باسه‌که:

- له‌گه‌ڵ کۆپی کاکی به‌پێوه‌به‌ردا له‌ هه‌مان پۆلدا خۆیندکار بووین و، کۆپه‌که‌ی زۆر بێ دین بوو و، مالی به‌جێ هێشتبوو. گه‌نجیک بوو که پۆزگاری به‌ خۆش‌پاواردن و سه‌رکه‌شییه‌وه‌ به‌سه‌ر ده‌برد، به‌نیاز بوو ده‌ستبه‌رداری خۆیندنیش بێت.

جاریک به‌پێکه‌وت گفتوگۆیه‌کمان کرد، پاش ئه‌وه‌ش بووینه هه‌وێ و، زوو زوو بانگیشتمان ده‌کرد، بۆ وانه ئاینیه‌کانمان.

ئهو بابه‌تانه‌ی جێی هه‌لۆیسته له‌سه‌رکردن بوون، گفتوگۆمان له‌باره‌وه‌ ده‌کردن و، له‌هاوه‌یه‌کی زۆر کورتدا کاریگه‌ری باسه‌کان به‌سه‌ریه‌وه‌ دیاری دا و، گه‌پایه‌وه‌ سه‌ر پێی پاست و، نوێژ و په‌رسته‌شانه‌کانی خۆی به‌جێ ده‌هێنا و، دواتر خۆی گورجکرده‌وه‌ بۆ قوتابخانه و خۆیندن.

دوینێ گه‌راوه‌ته‌وه‌ ماله‌وه‌ و ده‌ستی دایک و باوکی ماچ کردوه‌، بێ گومان کاکی به‌پێوه‌به‌ریش به‌مه‌ زۆر دلخۆش بووه‌ و، به‌مه‌به‌ستی سوپاسکردن ئیمه‌ی بانگکردبوو.

له‌ئاست ئهم پووداوه‌ پهمانایه‌دا واقمان وپماوو... گه‌نجیکی سه‌رکه‌ش و یاخی، که ده‌سه‌به‌رداری خۆیندن بووه‌ و، دلی دایک و باوکی زیرکردوه‌، ئیسته‌ پێی پاست و سه‌رفرازیی دۆزیوه‌ته‌وه‌، زۆر

مايهى خوشحاليمن بوو. به پراستی جیى داخ بوو كه كه سانی وهك ئەم
كه نجانە چاكه خواز و به هره مه ند له سوچی زینداندا بن.

(قامپیر نووری) هه ستایه وه و وتی:

- گویتان لیبوو کوپینه؟ به پراستی قاره مانیتی پاسته قینه به م
جوړه نه بیټ.. ته نانه ت پتویسته دهستی ئەم كه نجانە ماچ بکړیت،
مه گەر له پزگار کردنی مرقفه کان له زه لکاوى نه زانیی و نه فامی
قاره مانیه تیه کی مه زنتر هیه؟!

(قامپیر نووری) بۆ یه که م جار چاوهکانی لیوانلیو بوون له فرمیسک
و، لیوهکانی به ئاشکرا ده له رزین و، دۆش داما بوو و، له جیى خوئ
دانیشت. بیده نگیه کی سهیر بالی به سه ر ژووره که ماندا کیشابوو،
(قامپیر نووری) یهك به و هه موو هه ییه ت و جهریه زه ییه وه ئاوا کاریگەر
بووه، وادیار بوو ئەم به بۆ یه که م جار بوو له ژیانیدا دلّه به ردئاسا و پر
له کینه که ی هیئنده کاریگەر بوویټ.

(زوبیر) به ده وام بوو:

- ویستی خه لاتمان بکات، به لام ئیمه پازی نه بووین، چونکه
له پیناو په زامه ندیی په روه ردگاردا ئەم خزمه ته ده که ین، هه وه ها
ده یویست ژووری زیندانمان بۆ گۆرټ، به لام به وهش قایل نه بووین،
چونکه تا دۆستگه لیکی وهك ئیوه و کاک نووری له م ژووره دا بن،
چۆن بتوانین بچینه ژووریکى دیکه.

له ئاست ئەم ھەلۆیستە جوانەیاندا ھەم ئیتمە و ھەم (فامپیر نووری) یش زۆر مەمنون بووین. ئەو دوو گەنجە وەك ئەو ھەم لە ناخی ئیتمە شارەزا بن و، بزانن ئیتمە چ بابەتیکمان بەلاوہ گرنگە، ئەوانەیان باس دەکرد، ئەمەش خۆشویستنیانی لە دلماندا چەند قات کردەوہ.

ئەو پۆزە سەرلەنوێ باسیکی تریان خستەپوو و، (فامپیر نووری) یش ھاوشیوہی ئیتمە زۆر بەپەرۆشەوہ بوو بۆ دەستکەوتنی وەلامی نوێ.

(فامپیر نووری) سەرەتا خەونیکی زۆر خوشی خویی بۆ گێپراپنەوہ، کە کورتە ی ناوہ پۆکەکە ی بەمشێوہ یە بوو:

(فامپیر نووری) دە یەوێت لە لوتکە یەکی بەرزەوہ بچیت بۆ لوتکە یەکی دیکە، بەلام ترس بوو تە کۆسپی بەردەم ئەم کارە ی، چونکە بەرزاییە کە زۆر بلند و بالایە و، ھەلی زیندوو مانەوہ پاش کە و تە خوارەوہ مە حالە. لەو یەرەوہ کە سێک گوریسیکی بۆ ھەل دەدات و، (فامپیر نووری) یش گوریسە کە دە گریتەوہ، لە پاش ئەمە مشتومڕیکی زۆر سەیر دەستپێدە کات و، (فامپیر نووری) بە ترس و شلە ژاوی و ئارەوہ قەوہ بێدار دە بیتەوہ.

(سە عید) یش بەم جۆرە پافە ی خەو کە ی (فامپیر نووری) کرد:

— ماشائە للآ، خەونیکی زۆر خوشە .. مژدە ی ژینیکی نوئیە بۆت، پیرۆزباییتان لی دەکەم، چونکە پاش کۆتاییەاتنی سەر جەم

مشتومرەكان و، برپنى ھەموو سەختى و نشۆۋەكان دەگەنە ھەق و
پاستىيى. ئەمەش لە ويست و خولياي تىگە يشتنتاندا بەدى دەكرىت.
ئەم وتەيە (قامپىر نوورى)ى ئۆز خۇشحال كرد.

پرسىار و ۋەلامەكان:

(قامپىر نوورى) سەرلەنوئى پرسىارە شەپۆلئاساكانى خستەپوو:
- ئىستە تىگە يشتىن و دلتىابووین كە پەرەردگار ئەم
بوونە ۋەرەى بەدبەيتاۋە و، ھەر خۆى حاكم و پىكخەر و خاۋەنى
وردىلەترىن پىكھيئەرەكانىەتى و، چەند بەخششىكى ناۋازەى
پىبەخشىوین. باشە بۆچى لەپاش ئەم ھەموو بەخشش و
مىھرەبانىيە، پىمان نادات بە ئارەزووى خۆمان بژىن و، فەرمانى
كردوۋە كە بىپەرستىن. خواپەرستىيى بكەين يا نەيكەين چ جىاۋازىەك
دەيتتەكاىەۋە؟ ئايا ئەو پىۋىستى بەم پەرستشەى ئىمە ھەيە؟
ھەمووان بە سەرنجەۋە چاۋەپىئى ۋەلام بوون.

(سەعيد)ىش چەند لاپەرەيەكى ئەو كىتەبە بەرگ سوورەى
ھەلدايەۋە كە لەبەردەمىدا بوو و، جارىكى ترەم
دەيخويندەۋە و ھەم بابەتەكانى شىدەكردەۋە.

- "ھەرگىز خۋاى گەرە، كە ھەر لە زاتى خۆيدا دەۋلەمەند و
بەدەسەلاتە، نەك ھەر تەنھا پىۋىستى بە پەرستشى تۆى مەۋۇ نىيە،
تەنانت پىۋىستى بە ھىچ شتىك نىيە. بەلكو ھەر تەنھا تۆى مەۋۇ

هه ژاريت كه پټويستت به پرستني ئه وه ! چونكه تو دووچاري نه خوشييه كي مه عنه وه ي بوويت و، پرستشي ئه و خواوه نده ش مه له ميكي ساپژگاري نه خوشييه كاني (كيان) و نازاره كاني (زات) ي مرقانه ي تويه.

ئه مه شمان له گه ئ پهمادا چه سپاندوه و، به م شيوه يه ي خواوه وه نمونه مان له سه ره هيناوه ته وه:

ئه گه ر پزيشكيكي ميه ره بان به دلسوزي و جه خته وه داوي خواردني ده رمانيكي تاييه تي له نه خوشيكي خوي بكات و، پئي بلټ: ئه م ده رمانه شيفابه خشه بخو، كه تاييه ته به نه خوشييه كه ته وه، كه چي نه خوشه كه له وه لامدا پئي بلټ: تو ١١ پټويستيه كت به م ده رمانه يه وا به گه رمي داوي خواردني ده رماني وام ليده كه يت؟ تو كارت به سه ره مه وه چيه؟

ئايا له م وه لامه وه مه وداي گه وجي و پاده ي بټرخيي قسه ي باباي نه خوشت بو ده رناكه وي؟" ١.

پرستش چه ندين سوودي جه سته يي و ده رووني له ژماره نه ها تووي بو مرقه هيه، ئه گه ر (پژوو) به نمونه وه رېگرين، ده بينين له م سه رده مه دا سووده جه سته ييكاني پژوو له لايه ن پسپوژ و شاره زاياني بواري ته ندروستيه وه سه ليمنراون، ته نانه ت له هه نديك

١- بريسكه كان: (بريسكه ي بيسه ت و سييه م).

ولائى ئەۋرۈپىيدا لە بىنكە تەندروسىتىيەكاندا ۋەك چارەسەر بۇ
چەندىن نەخۇشى دىارى دەكرىت.

پۇتۇو كۆنەندامى ھەرس و جگەر بەتەۋاى دەخەۋىنئىتەۋە و،
كارىگەرىيى نۇر بەرچاۋى ھەيە لەسەر ھەستەۋەرە دەمارەكانى
ماسولكەكان و ئىسك و، چارەسەرىكى كارايە بۇ كەمخوئىنى و،
دەمارەخانەكان لە پەقبوون دەپارىزىت و، ماسولكەكانى دل
دەخەۋىنئىتەۋە.

ھەروەھا (دەزنوئىز) بە كەمكردنەۋەى بارگەكارەبايىەكان، ھەستى
توپەيى و ھەلچون لە مۇقۇدا كەمدەكاتەۋە و، ئارامشى دەروونىي پى
دەبەخشىت و، كۆنەندامى بەرگرى لەش بەھىز دەكات. ئەمە
سەرەپاى پاكۇخاۋىنپاگرىتى جەستە.

پىستى مۇقۇ بە دەزنوئىز پاكتر و بەرەۋنەقتەر دەبىت، تەننەت
پسۇپانى بۋارى جوانكارى ئامۇزگارپىمان دەكەن، پۇژانە چەند جارىك
پووخسارمان بە ئاۋ بىشۇين، بەلام ئىمە بەشىۋەيەكى ئاسايى
لەميانەى دەزنوئىزەۋە ئەم سوودانە بەدەستىدئىن.

بىگومان (نويىش) ىش جۆرە ۋەرنشىكى سادە و بەسوودە بۇ
تەندروسىتى مۇقۇ. لە نويتىرلىكۆلئىنەۋەكاندا سەلمىندراۋە كە لە
دەمەۋەبەيان و پىش خۇرەلاتن (ۋاتە كاتى نوئىزى بەيانى)، گازى
(تۇزۇن) لە ھەۋادا ھەيە، كە جۆرە گازىكى نۇر بەسوودە و، ئاستى

چالاکیی جهستهیی و هزیری مرۆڤ به زده کاته وه. شایه نی باسه هه
به پیتی ئه و لیکۆلینه وانه ده رکه و تووه که ئه م گازه ته نها له و ماوه یه ی
به یانیدا هه یه و، له گه ل خۆره لاتندا نامپنیت.

ئه و وه رزشی (یۆگا)یه ی له م سه رده مه دا زۆر باوه و، بۆ چه وانه ی
ده روون و جهسته ئه نجامده دریت، ئیمه له میانه ی نوێژه که ماندا
ئه نجامی ده ده یین.

ئه گه ر ئه م سوودانه له به رچاوبگرین، ئه و به پوونی تیده گه یین که
خوای گه وره پیوستی به عیبادت و به ندایه تی ئیمه نییه.

بۆ نموونه خوای گه وره مه یخواردنه وه و تاوانی داوین پیسیی و
قوماری له سه ر مرۆڤه کان چه رامکردوه، به لام ئایا بۆ ناپرسین
هۆکاری ئه م چه رامکردنه چییه؟ ئایا -حاشا- به مه سته م له
مرۆڤه کان ده کات و، هۆکاری چه وانه وه و پشوویان لیده شیۆینیت؟
بیگومان نه خیر، به لکو بۆ پاراستنی له شه له زیانه کانیان، پزیشکانی
ئه م سه رده مه ش به رده وام له باسی زیانه کانی ئه و شتانه دان له سه ر
ته ندروستی جهسته ی مرۆڤ، جگه له زیانه کانی له سه ر لایه نی
کۆمه لایه تی. ئه و هاوسه رانه ی مه ی ده خۆنه وه و، یاری قوما ر ده که ن،
هه میشه سه رقائی یه کتر فریودانن و، ئه و پشیتی و ناجیگیریه ش که
به ره فتاره کانیانه وه ده رده که ویت، کاریگه ری زۆر خراپی له سه ر

داها توی مندا له کانیان ده بیټ و، چه ندين کیشه و دهر ديسه ری
لیده که ویتته وه.

به و جوړه خوای گه وره کومه لیک شتی له باز نه ی حه رام و
نه شیاودا دیار یکردووه، بقو نه وه ی مروځ له پووی جه سته یی و
دروونییه وه تهن دروست و ناسووده بیټ و، له زیانی کومه لایه تییدا
سه رکه وتوو و به خته وهر بیټ، له کوتاییشدا مروځ هم فره مان ی
خوا به رسته یی به به جیده کات، چونکه مروځ به له خواتر سان و،
تیگه یشتن له و پاستییه ی به دیه ینه ریکی هیه، که له پوژی قیامه تدا
له سه ر کرده وه کانی لیترسینه وه ی له گه ل ده کات، کړنووشی بقو
ده بات. هه روه ها مه ی ناخواته وه و، قومار ناکات و، سته م له که س
ناکات و، خو ی له هه موو نه و کرده وانه ده پاریزیت که زیانیان بقو
کومه لکه هه بیټ.

زه کات بنه مای په گسانیی و دادپه روه ریی ده پاریزیت:

(زه کات) جوړتیکی دیکه ی په رسته، که دادپه روه ریی کومه لایه تی
ده پاریزیت و، به هوییه وه موسولمان نه گه ر ماله که ی بکات به چل
به شه وه، پیویسته به شیک ی به خشیت به هه ژاران. خو نه گه ر به هوی
ترس و گوږپایه لئی فره مان یی په روه ردگار وه نه بیټ، چ مروځیک
ناماده یه به شیک له مال و سامانی خو ی به و شپوه یه به به خشیت؟!

تایا هیچ کام له و سیستمانه ی بانکه شعی دادپه روه ری
 کومه لایه تییان ده کرد، توانیان دروشمه کانیان به کردایی بهیننه دی؟
 بیگومان نه خیر. به لام پیغه مبه رمان (د.خ) ده فهرموویت:
 "هرکه سیڅ خوی تیر و، دراوسیڅه ی برسی بیت، نه و له نیمه
 نییه"، به مهش هه موو ساماندار و خاوه ن داهات و سه رمایه کان
 هانده دات که یارمه تی هه ژار و بیچاره کان بدن.

به لام پیویسته هم پرستشانه ته نها له پیناو سووده جه سته یی و
 به ندروستییه کانیا نانا، به لکو به مه به سستی به ده سته یینانی
 په زامه ندیی په روه ردگار نه نجامیان بده یین و، هر هم کاته ش وه ک
 پرستشی راسته قینه هه ژمار ده کریڼ.

به جیه یینان و پابه ندبوون به پرستشه کانه وه پیویستی به باوه پری
 پته وه به په روه ردگار هیه، خو نه گه ر به به دیه یینراوه کان و
 به خششه کانیی ناشنایت، نه و پیویسته فرمانه کان و نه و کارانه ی
 نه هی لیکردوون بناسیته وه. خوای گه وره له به رامبه ر نه و هه موو
 نیعمه ته نه پراوه و له ژماره نه هاتووه ی پیی به خشییوین، فرمانی
 پیکردوون سوپاسگوزاری بین، هم سوپاسگوزارییه ش له میانه ی
 پرستشه کانه وه ده بیت. که واته که ده بینین مال و سامانی
 پیبه خشییوین پیویسته له به رامبه ردا زه کات بیه خشین و، بؤنه وه ی
 به باشیی پیزانینی خومان به رامبه ر به خششه کانی خوای گه وره

دەربېرېن، پېۋىستە خۇمان لە خواردن و خواردنەو بەدوور بگړين و
بەپۇډوۋ بېن. سوپاسگوزارى مړۇډ تەنھا لە پټى پەرستشەکان و
خواپەرستى و بەندايەتییەو دەبېت و، لەم پټیەشەو لە خواى
گەورە نزیکتر دەبېتەو.

بۆنموونە ئەگەر کەسێک ھۆکارەکانى ژيانىكى شەرەفمەندانە تان بۆ
دابين بکات و، بەردەوام دیارىتان پېشکەش بکات، ئایا
سوپاسگوزارى دەبن، یاخود پېنەزان؟

دەبېنن پەرورەدگارى میهرەبان ئەم ھەموو بەخششە
لەژمارەنەھاتووی پټیەخشوین، کەواتە پېۋىستە بەردەوام
سوپاسگوزارى بېن، لەسەر ئەم ھەموو نیعمەتە کۆتانەھاتووە.

ئایا ئەگەر ئەو ھەوایەى بەردەوام لە ھەناسەداندا بەکاریدېنین و،
ساتیک ناتوانین بە بېۋونى بژین، بە پارە بووایە، دەمانتوانى
بەردەوامى بەژيان بدەین؟ کەواتە تەنھا پەرستشەکان وەك
سادەترین جۆرى سوپاسگوزارى شەك دەبەین و، لەمەشەو دەتوانین
بلیین کە ئیمەى مړۇډ پېۋىستمان بە پەرستشە و، فرمانکردنى خواى
گەورەش بە پەرستش و عیبادەت لەپېنناو ئاسوودەى و ھەوانەو
دەروونماندایە.

راستە ژيانى دنیا لەناودەچیت و دەبېتەو، بەلام ھەر لە مەیدانى
ئەم ژيانەدا ئومیدی ژيانى تاھەتایى مسۆگەر دەکړیت و، بەو پټیەى

هیچ به دیهینراویک ناتوانیت له ده ست فریشته ی گیانکیشان هه لبت و،
 پیویسته له کوتاییدا مهرگ بچیزیت و، نه سپهرده ی خاک بکریته وه؛
 نهوا به خته وه رترین مروژ نهو که سه یه که به خوشیه کاتییه کانی
 زیان فریوناخوات و، په ی به نامانج له به دیهینانی ده بات و، سه رقالی
 به جیهینانی فرمانه کانی به دیهینه ره.

به راستی کاتیک به چاوی حیکمه ته وه له م بوونه وه ره ده پوانین،
 ناگریت هیچ شتیک به بی مه به ست و سیستمیکی پیکهر
 هه ژماریکه ی، خو نه گهر نهو نامانج و سیستمه پیکهراوه نه بوایه
 نیمه ی بوونه وه رانی نه م گهردونه چون ده مانتوانی هه لیکه یین؟
 که واته چون بتوانین بی په رستنی زاتی په روه ردگار له م دنیا
 کورتخایه نه دا بزین؟!

نه مانه چهنه راستیه کی سه رسورهینه رن؛

شیکردنه وه و نمونه کان بیوتنه بوون، له و ساتانه دا هه ستمکرد که
 سهاله های سهاله پوچم تینوو و برسی کردوو و، نیسته ش بانگیشتی
 خوانیکی ناوازه و شاهانه ی نیمان کراوه. (فامپیر نووری) یش زور
 به تاسه وه گوپی گرتبوو و، به ناماژه ی سه روته کانی نهو دوو که نهجی
 پشتراستده کرده وه.

که (سه عید) بابہ تہ کھی تہ واو کرد، (فامپیر نووری) له به رخویه وه وتی:

- شتانیکی چهند سه رسورپهنه زن.. باشه بۆچی ئیمه هینده درهنگ له مانه تیگه یشتین.

له راستیدا ئمه دانپیدانانی هه لقولاوی ناخی بوو، پهنگه ههستی نه کردبیت که له زارییه وه ده رچوون، چونکه به خه مبارییه وه ده بویست لیپرسینه وه و سه رکۆنه کردنی ناخی بشاریته وه.

ئهم (سه عیدی نوورسی) یه کئیه؟

(فامپیر نووری) یه کێک له کتیبه کانی سه ر میژه کھی هه لگرت و وتی:

- نووسه ری ئهم کتیبه مه زن و کاریگه رانه کئیه؟ چ کاره یه؟ بۆچی ئیمه تا ئیسته نه مانفاسیوه؟ که میك باسی ئهم نووسه ره و به ره مه کانیمان بۆ بکه ن، با ئیمه ش بیناسین.

(سه عید) وتی:

- نووسه ره که ناوی (سه عیدی نوورسی) یه و، کتیبه کانیشی به ناوی (په یامه کانی نوور) وه ناسراون. هه م نووسه ر و هه م کتیبه کانیش زمانحالیی ئهم سه رده مه ن. به لام به داخه وه هه رچه نده (سه عیدی نوورسی) هه وله کانی له پینا و پزگار کردرنی ئیمانی خه لکی و، کۆمه لگه بووه له گێژاویی بیباوه پی و نه فامیی و، خۆی زۆر له

کاروباری سیاسته وه نه گلاندووه، هه ندیک کهسی ناپاک و به دنیا ز
ویستویانه ملکه چی مه رame گلاره کانی خویانی بکه ن، بۆئه مه ش هه م
خودی مامۆستا و هه م نووسراوه کانیشیان به هه له به خه لکی
ناساندووه.

به داخه وه من و (زوبیر)ی هاو پێشم به هه له له م نووسره و
به ره مه کانی تیگه یشتبووین و، ئیمه ش گه نجانیکی سه رایشتیواو و،
دوو ره له دین و، بێ ئامانج بووین، تا نه وه بوو دوو سال له مه و پێش پێی
پاستیمان دۆزیه وه و، ئه گه ر (به دیعوززه مان) و په یامه کانی نوور
نه بوونا یه، ئیسته له سه ر تۆمه ت و تاوان پاپیچی ئه م زیندانه
ده کراین.

دانیابووم هه ره که کیک له زیندانیه کان به خۆی ده وت: "که واته ئه م
که نجانه ش سه ره تا وه ک ئیمه بوون".

به دیعوززه مان (سه عیدی نوورسی) له سالی (۱۸۷۶) له گوندی
(نوورسی) سه ر به قه زای (هیزان)ی (به تللیس) له دایک بووه و، له
مانگی په مه زانی سالی (۱۹۶۰) دا له (ئورفه) کۆچی دوا یی کردووه.

هه ر له ته مه نی مندالییه وه خولیا ی خویندن و فیبوونی زانست
بووه، ته نانه ت هه شتا کتیبی له سی مانگدا له به ر کردووه. له ته مه نی
پازده سالی دا بپوانامه ی ته واو کردنی خویندنی به ده ست هینا وه و،
مایه ی سه رسوپمان و ده سه ته و سانیی هه موو زانایانی سه رده می خۆی

بووه و، له تهمه نى لاييه وه نازناوى (به ديعوزده مان) ى پى به خشراوه .

له سالى (۱۹۰۷) دا هاتووه ته (هسته نبول) و له خانى (شه كرجى) دا به كړى له ژورېكدا نيشته جى بووه، كه شوېنك بووه يو كڅبوننه وه و دهسته جه مېوونى زانا و پوونا كېره كانى نه و سرده مه . به ده رگاي ژوره كه يه وه تابلويه كى هه لواسيېوو، كه لى نووسرابوو: "لېره دا گرځي هه موو پرسىاره نالوزه كان ده كړيته وه و، وه لامى گشت پرسىاريك ده دريته وه و، هه رگيز پرسىار له هيچ كه س ناكړيت". له راستيدا بى نه وه ى پرسىار له هيچ كه س بكات، ده يتوانى وه لامى هه موو جوړه پرسىاريك بداته وه .

خوازيارېوو نه م نوممه ته له زه لكاوى نه قامي پزگاريكات و، هه به م نامانجه شه وه نامه يه كى يو سولتان (عبدولحه ميد) په وانه كړد و، تييدا داواى له سولتان كړدېوو زانكويه ك بنيات بنيت، كه وانه ى زانسته كانى نايين و زانستى سه ده مېشى تييدا بو تر يته وه . به لام له لايه ن ده ستوپيوه نده كانى سولتانه وه به بيانوى شيت بوون په وانه ى نه خو شخانه ى (توپ تاش) كرا، به لام دواتر پاپورتى پزىشكى ده روونى به شيوه يه كى حاشاهه لنه گر ژيرى و دانايى سه لماند، هه له و پاپورته دا هاتېوو:

"ئەگەر تەنھا گەردىكى شىتتى لە (بەدىعوززەمان)دا ھەيىت، ئەوا
ھېچ مۇۋەپپەقىيەتقا ئىرىشەلەيمەن؟"

تەنھەت بە تۆمەتى داۋاي پەيپە وگەردنى شەرىعت چەندىن جار
پەوانەى دادگا كراۋە، لېپىرسىنەۋەى لەگەل كراۋە. لەۋەلامىكىدا بۇ
پرسىياريكى دادگا دەلىت:

"دەسا دلنىابن لەۋەى ئەگەر ھەزار پۇچم ھەيىت، ئامادەم
ھەمويان لەپىنناۋ گەنگەرتىن ھەقىقەتەكانى ئەم گەردوونەدا بىخەشەم،
لەبەرئەۋەى ئەم شەرىعتە تاكە ھۆكەرى خۇشەختىي و
دادپەروەرىي پەھا، چاكە و خىرى مۇۋەپپەقىيەت، بەلام نەك بە
شىۋەيەى داگىرەكران بانگەشەى بۇ دەكەن"، پاش ئەمە ئازادكرا،
لەپىي بايەزىدەۋە تا گەيشە مەزگەۋتى (سولتان ئەھمەد) ئەم
دوۋەيەى ۋەك دروشمەك دوۋپاتدە كەردەۋە:

"بۇ مەرگ و دۆزەخ بۇ سەمەكاران".

لە سالى (۱۹۱۰)دا لە (ئەستەنبولەۋە) كۆچى كەرد بۇ (ۋان) و،
لەۋىشەۋە بۇ ۋلاتى شامى ئەۋكاتە -سورىي ئىستە- و، بە
ئامادەبوۋنى نەزىكەى دە ھەزار كەس وتارىكى دا، كە بەناۋى (الخطبة
الشامية)ۋە ناسراۋە، كە تىپدا ئامازەى بە دەرد و نەخۇشەيەكانى
موسولمانانى ئەۋسەردەمە دا، چەندىن پىگەچارەى گونجاۋى
خستەپوو.

له سالی (۱۹۱۲) دا گه پايه وه بۆ (نهسته نیول) و، سه رله نوی دريژه ی به خبات و تیکوشان دا له پیناو شاناما نجه یدا، - نه ویش بنیاتنانی نه و زانکویه بوو که زانستی سه رده م و زانسته شه رعیه کان به یه که وه گری بدات، - ته نانه ت ناوی (مدرسة الزهراء) ی بۆ دیاریکریوو. سولتان (موحه ممد پره شاد) یش به دهم داواکاریه که ی به دیعوززه مانه وه هات و، له که ناری ده ریاچه ی (وان) و، له ناوچه ی (نه دره میت) به ردی بناغه ی زانکۆ که دانرا. به لام هاتنه کایه ی به که م جهنگی جیهانی بووه کۆسپی به رده م جیبه جیکردنی پرۆژه که.

کاتیك جهنگ پراگه یه ندرا نوورسی له گه ل سئ سه د قوتابی قوتاخانه که یدا به شداری جهنگی دژ به پووسیایان کرد - که له شانی قه فقاسه وه هیژشی کردبوو - . کاتیك سوپای پووسی هاته ناو شاری (به تلیس) وه، مامۆستا و قوتابییه کانی به رگریه کی پاله وانانه یان نیشاندان و، به سه ختی برینداربوو و، له لایه ن سوپای پووسیاه به دیل گيرا و، پاپیچی پرۆژه لاتی پووسیا کرا.

له و ماوه یه دا که له (پووسیا) به دیلی له زینداندا بوو، دووچاری پیشهاتیك بوو، که جاونه ترسی و بویرییه کی بیوینه ی تیدا نیشاند، کاتیك (نیکۆلا نیکۆلا فیچ) ی فه رمانده ی گشتی به ره ی قه فقاس له به رده میدا تیده په پڕیت، مامۆستا له پیناو پڕیز و شکر و مه زنیی

زانستدا بۆيى پاناوہ سئیت، ھەر بەھۆی ئەم ھەلۆیستەشیوہ برپاری
لەسیدارەدانى بۆ دەردەچیت، بەلام دلسۆزى و شکۆمەندبوونى لە
خزمەتى پەيام و بىروباوہ پرەكەيدا لە پەتى سیدارە پزگارى دەكات.

بەھەول و چەرمەسەریبەكى زۆر توانى لە زیندانەکانى پووسیا
ھەلبێت و، خۆى بگەيەنیتەوہ (ئەستەنبول). پاش گەرانەوہشى پیز و
پیزانین و دەستخۆشیبەكى زۆرى ئاراستەکرا و، وەك ئەندامى خانەى
حیکمەى ئىسلام (دار الحکمة الإسلامية) دامەزریئرا.

پاش ئەوہى ھیزە داگیرکەرەکان ھاتنە ناو ئەستەنبولەوہ،
نوورسى ھەستى بەمەترسى بارودۆخەكە کرد، بۆیە ھیممەتى داہە
بەرخۆى و، کتیبىكى بەناوى (الخطوات الست) ھوہ دانا و، بە ھاوکارى
شوینکەوتووان و ھاوپۆ و قوتابییەکانى ئەم کتیبەى بەنەینى بەسەر
خەلکیدا داہەشکرد، لەم کتیبەشدا زۆر بەتوندى ھێرشى کردبووہ سەر
ئینگلیز و داگیرکەران و، ئاماژەى بەوہ کردبوو کہ پێوستە جیھاد
لەدزبان بکریت و، ئەم کارەى پووبەپووى ئەو بێھىواییە کردەوہ کہ
بالی بەسەر خەلکیدا کیشابوو.

کاتیک بزوتنەوہى (بەرەنگاریبوونەوہى داگیرکەرانى ئەنادۆل)
پیکھات، مامۆستا بە پشتگیری سەد و دوازدە موختى و زانای ئایینى
بە فەتوایەك پشتگیری خۆیان بۆ ئەم بزوتنەوہیە پاگەياند. بەھۆى
ناوبانگى جیھاد و پووبەپووبوونەوہى بۆ دوژمنانى ئىسلام، چەند

جاریك له لایه ن حكومه تی نه نقه ره وه بانگه یشت كړا، هه روه ها پاش
پیداگریه کی زوری (ته حسین به گ) ی والی (وان)، که دوستی کی
دیرینی بوو، ماموستا له سالی (۱۹۲۲) دا پووی کرده (نه نقه ره) و، له
ویستگ ی شاره که ش پیشوازییه کی گ رمی لیکرا و، چەند پوستانیان
به موچای زور باشه وه خسته به رده م، به لام نه وه مو نه مانه ی
په تکرده وه و، به دیمه نی باروگوزه رانی خه لکی زور دلته نگ بوو، که ته نها
لایه نی ماددی و جهسته یی تیرده که ن و، لایه نی مه غه وی و پوحيیان
به ته واوی پشتگوړ خستوه، له سه روو هه موو نه مه شه وه نویره کانیا ن
زایه ده که ن، بویه وتاریکی زور کاریگر و پاراوی له باره ی نویژ و
حیکمه ته کانیه وه ناراسته ی نه نجومه ن کرد، چەندین به رپرسي
ده وله تیش له پاش نه م وتاره وه فهرزی نویژه کانیا ن به جی ده که یاند.
به پیداگری له سه ره لویستی دنیا نه ویستی (نه نقه ره) ی جیه یشت
و، پووی کرده (وان) و، له وی به ته واوی سه رقائی نوووسین و
ناماده کردنی بابەت و بهرهم و په یامه کانی بوو.

له م نیوه نده دا هیزه داپلوسینه ره کانی ده ولت به تومه تی
به رپرچدانه وه ی حکومت و پلاندان بۆ کوده تا یه خه ی
به دیعوززه مانیا ن گرت و، پاپچی زیندان و دادگای سه ربازی یه ک
له دوا ی یه کیا ن کرد و، ماموستاش ئاواره یی و دهر به دهر یی و غه ربی

و چەرمە سەرىيەكى زۆرى چەشت. ھەر لەم ماوہ يەدا و، لە ناوہ پراستی
سەرماوسۆلەى زستاندا لە زینداندا ژەھر خوارد کرا.

مامۆستا سەرەپاى ئەو ھەموو تۆمەتەى بۆيان ھەلبەست، بەلام
دەستبەردارى بانگەوازەكەى نەبوو و، ھىچ جۆرە ئەشكەنجە و، ھىچ
كەس و لاينەك لە ئامانجەكەى سەرقاليان نەكرد و، لە نووسینەوہى
(پەيامەكانى نوور) بەردەوام بوو.

بەپراستی مامۆستا توانى بە نووسین و بەرھەمەكانى قەلغاناسا
ئيمانى گەنج و نەوہى نوێ لە سەرگەردانىی بپارێزیت، لە گەرمەى
يەكەم جەنگى جیھانىدا، بۆچان سەرقالى نووسینەوہى
(پەيامەكان) بوو.

دەبیت ئەو ۛ جۆرە وشەگەلىكى مەزن و شكۆدار بن كە بەو
دلسۆزى و لىبرانەوہ لە مەيدانى جەنگ و، ململانێى مەرگ و ژيان و،
مان و نەمان و، گوینەدان بە گيان و جەستە و، پۆخ لە سەردەست،
بۆچان سەرقالى تۆماركردنيان بوو و، ھەر بۆ خزمەتى ئيمان ھەموو
پاداشت و پارە و سامانىكى دەولەتى پەتكردەوہ و، زیندان و
ئاواریى بەسەر خۆشگوزەرانى و ساماندارىیدا ھەلبژارد و، كێشە و
گرفتەكانیش باراناسا بەسەر سینەیدا دادەبارین، بەلام مامۆستا
پشوو درێژیوو و، ئارامى گرت و، لە ئاست ھەموو ئەھامەتییەكدا

دهیفرموو: "پتویسته ئه و راستییه بچه سپیتم که قورئان خوریکی
مه عنه ویه و، هرگیز تیشک و برسیکه دره وشاوه کانی له ناوناچن".

به دیعوزمه مان هه ندیکجار له سه ر لوتکه ی چیا به ک، یا له سووچی
زیندانیکی تار، یا خود له میانه ی دوورخستنه وه و ده ره به ده ریدا
سه رقائی نووسنه وه ی (په یامه کان) بوو و، سه راپای ته مه نی بۆ
خزمه تی ئه م ئاینه پیروژه ته رخا ن کردبوو و، به رده وام ئه م
هه لو یسته ی دوویات ده کرده وه و ده یوت: "له ماوه ی هه شتا سالی
ته مه نمدا هه رگیز بۆ ساتیکیش چیژم له م دنیا به نه بینیه و، هه موو
پۆژه کانی ته مه نم له مه یدانی جه نگ، یا له زیندانی داگیرکاران، یا له
زیندانی ولاته که ی خۆمدا به سه ربردوو، هه یج جۆره سته مدیده ییه ک،
یا ئازاریک، یا ده ر دیسه رییه ک نه ما نه یکیشم، دیلیی و ئاواره یی و
بیته وایی زۆرم له مه یدانه کانی جه نگدا چه شت. به درێژایی چه ندین
مانگ له زیندانی تاکه که سیدا ژینم به سه ربردوو و، چه ندین جار
ژه هه رخوارد کرام".

"له پێناو پارێزگاریکردن له ئیمان و به خته وه ریی و سه لامه تی
کۆمه لگه دا سه راپای گیانم به فیدا کرد و، هه ر له و پێناوه شدا بۆ
ئاخیره ت ده کۆشم، نه ک له خۆشه ویستی به هه شت و ترسان له
دۆزه خ. له راستیدا پتویسته بۆ به دیه پێنانی ئه م ئاماچه مه زنه هه زاران
(سه عید) بینه قوریانی. ئه گه ر ئه م قورئانه بی نه وابیت و، که س

ئامادەنەبىت سەرى بخات، ئەوا بەهەشتم بۆ چىيە؟! پىۋىستم پىيى
 نىيە، چونكە دەبىتە زىندانىيەكى نوئى بۆم "ئامادەم لەپىتاو
 سەلامەتى ئىمانى نەتەوگەمدا خۆم بگەمە سۈوتەمەنى ئاگرى
 بلىسەسەندوو، چونكە تەنانت كاتىك كە جەستم دەسۈتت، دلم
 گولستان و گولزارئاسا دەبىت".

بەدىعوززەمان ئامادەبوو سەرۈگيان و سامانى دىئاي ھەمووى
 بىكەتە قورىئانى تەنھا يەك پاستى قورئان و ئىمان. دەبىنن لە سالى
 (۱۹۲۶) ھە دەستى كردوو بە بلالوكردنە ھى پەيامەكانى نور و، تا
 سالى (۱۹۵۰) زياد لە (۱۳۰) بەرھەم و نامىلكە و كىتپى
 قەبارەجىاۋازى پىشكەشى خوينەر كردوو و، بەمەش ھەك
 پىنموويىكارىكى مەزن و سەرەشقىكى دانا و بىئاۋتا و،
 موعجىزەيەكى مەغنىۋى چاۋەپوانكراۋى قورئان ھاتە مەيدان.

(وتەكان، بىرىسكەكان، مەكتوبات، مەسنەۋى نوورىيە، عەساي
 موسا، ئىشاراتول ئىعجاز، ژيانىكى مېژوۋىي، سەكەي تەصدىقى
 غەيبىي، پاشكۆي قەستەمۈنى، پاشكۆي ئەمىرداغ، پاشكۆي بارلا) و
 چەندىن ناۋنىشانى دىكە لەنئو بەرھەمە ناۋازەكانىدا بوون، كە نەك
 تەنھا بۆ گەنجى ۋلاتكەي خۆي، بەلكو بۆ ئىمانى نەتەوگەكانى دىئاش
 بوۈنە قەلغان، ئەمەش لەپىي ھەركىپرانى تەۋاۋى ئەم پەيامانە بۆ
 زمانە جىھانى و ھەمەچەشەكانى دىئا.

(فامپیر نووری) چیت نهیتوانی پیش له هه ئچوونی
ناخی بگریت:

(فامپیر نووری) زۆر به په شیویی هه ستایه وه، مشتته کۆله یه کی
کیشا به سه رمیژه که ی به رده میدا و، وتی:

- یه عنی که سیک که ئه م هه موو چاکه یه ی بۆ ئه م جیهانه هه بووه،
ئایا په وایه هیشتا به وشیه یه به سته م وه لام بدریته وه؟! ها؟ شتی
وا نابیت پرووبات!

هینده به توندی و کاریگه ریوونه وه ئه م قسانه ی کرد، که پاش
ئه وه ی که میک هیوربوویه وه وتی:

- داوای لیبوردن ئه که م، له په ستیدا هۆشم لای خۆم نه مابوو.
ئه و پۆژه ش باسیکی سه رنجراکیشی دیکه خرایه پوو و، ئاوازی
ترپه ی دله کانی زیندانه کان جیاواز دهاته به رگوئ، له سه روویه ندی
به هاریکی نوئی ته مه نماندا بووین و، چرۆی ناسکی باوه پ هیواش
هیواش شکۆفه ی ددها و، ئه م که شه نوورین و ئیمانییه جارجاره به
ئه سرینی راستگۆیا نه پاراوده کرا.

ئه ندیشه کانی (فامپیر نووری) له سنووریکی زۆر دووردا ئۆقره یان
گرتبوو، ته نانته هه ستمان ده کرد زۆرینه ی په یوه ندیه کانی به م
جیهانه وه پچراندوه، له راستیدا ژووری زیندانه که مان شیوه ی
یه که یه کی چاره سه ری ده روونی وه رگرتبوو.

دانیشتنه كانمان نزيكەى دە پۆڭى خاياند، كه هەر له دەمى به يانييه وه تا ئېواره به تاووتوێکردنى باس و خواس و پرسىار و وهلامى زۆر گرنگ و مەزنه وه سه رقالبووين، به تايهت (فامپير نوورى)، كه هەر پۆڭى له پۆڭى پيشترى زياتر كاريگه رده بوو، به لافاوى هاواركردن و، هەندىك جاريش به فرمىسك گوزارشتى له زيانى ههسته كانى ده كرد.

ئەو ساته سه رسوپهينهره:

شه ويك هه موو لايهك له قولايى خه ودا بووين، كه پيشهاتىكى زۆر سه رسوپهينهر پوویدا و، هه مووان پتێ كاريگه ر بووين، ئه وىش كاتىك بوو كه له دهنگى هاتوهاوار و هه نسك و گريانى (فامپير نوورى) بێدار بووينه وه، به پاسى ديمه نىكى زۆر سه رسوپهينهر بوو، نه مانده زانى ئايا خه ونى ديوه، ياخود هيشتا له ژێر كاريگه رى بابته باسكراوه كاندايه؟!

هه ريهك له زيندانىيه كان جوړه ليكدانه وه يهكى بۆ پيشهاته كه ده كرد، به لام به گشتى هه مووان زۆر به پوونى گوپيىستى هه نسكه كانى (فامپير نوورى) بووين.

ئەو پياوهى هه مووان له ئاماده بوونيدا ده له رزين و، هه موو خراپه و تاوان و كوشتنىك له شاردا به ئاگادارى خۆى جيبه جيده كران، ئىسته بهم شيوه به له سه ر جىى نووستنه كهى به چۆكدا هاتوه و، به

ههردو دهستی سه‌ری توند گرتووه و، زۆر به‌ئه‌سته‌م هه‌نسك ده‌دات و، ئه‌سرين ده‌پژژت. ده‌ستوپژوه‌نده‌كاني به‌په‌له‌ خۆيانگه‌يانده‌لای، به‌لام به‌ده‌ست ئاماژه‌ی دا: كه‌ لێی فزیک نه‌بنه‌وه‌.

بۆ ماوه‌یه‌ك ئه‌و به‌و شیۆه‌یه‌ له‌نیۆ هه‌نسكه‌كانیدا و ئیمه‌ش له‌ سه‌رسوپماندا مایه‌وه‌، گه‌رده‌لوولی هه‌ست و لێپرسینه‌وه‌ و خۆسه‌رگۆنه‌کردن له‌ ناخی هه‌مووماندا سه‌ریه‌ڵدابوو و، وردو درشتی ژیا‌نی پابردوومان لێکده‌دایه‌وه‌ و، تا ده‌هات زیاتر شه‌رمه‌زارده‌بووین. له‌ناکاو (قامپیر نووری) به‌ده‌نگێکی ئاوێزان به‌ توندیی و هه‌سته‌وه‌ وتی:

— هه‌ستن، خێرا هه‌مووتان هه‌ستن.

هه‌مووان سه‌ریانسو‌پما‌بوو له‌م قسه‌یه‌، به‌لام ده‌سته‌به‌جێ هه‌ستانه‌وه‌، (قامپیر نووری) جله‌كاني گۆپێ و ده‌سته‌جلێکی خاوی‌نی پۆشی، له‌پاستیدا به‌م په‌فتاران‌ه‌ی واقمان و پما‌بوو. له‌وکاته‌شدا (زوبێر) و (سه‌عید) به‌مه‌به‌ستی به‌جیهێنانی نوێژی به‌یانی له‌خه‌وه‌ستا‌بوون. (قامپیر نووری) به‌ده‌نگێکی له‌رزۆکه‌وه‌ وتی:

— کاکه‌ سه‌عید، به‌پاستی ته‌مه‌نی‌کمان به‌فێژدا و، به‌ سه‌ریه‌ستیه‌کی کوێرانه‌ خو‌مان فریودا و، هه‌موو هه‌له‌ و تاوانی‌کمان ئه‌نجامدا و، چه‌ندین که‌سمان چاره‌په‌ش کرد، تاوان و گونا‌هه‌کانمان زۆر گه‌وره‌ و بێ‌ویژدانانه‌ن؛ به‌لام په‌روه‌ردگار به‌خشنده‌ و میهره‌بان‌ه‌

و، ئىتمەش لە تەوبەکردن و پەشیمانی و پارانەو بە لیخۆشبوون، هیچ چارەیهکی ترمان نییه، کەواتە دە دەزنوێژ و نوێژمان فێرکە، با ئەم بەیاننیه یەکەم نوێژمان بکەین، تا بچینه حەزوری خۆی گەرە و، بۆ یەکەم جار پەشیماننیهکی راستگۆیانە بخەینەپەروو، چونکە ئێتر تەنها قاپیی مێهرەبانی ئەو زاتە شک ئەبەین.

لەو کاتەدا هەنسکەکان هەناسەیان توند کردبوو و، نەیتوانی چیتەر قسەبکات و، دایەو پەرمە ی گریان. هەورێکی خەم و پەشیمانی خۆسەرکۆنەکردن سەراپای ژوورەگە ی داگرتبوو.

هەموومان پێیواری شکستخواردووی پێی تاوان و هەلە بووین و، بە هەمان زریان هەست و سۆزی تاوسەندوودا تێدەپەرین. لێزمەبارینی فرمێسکەکانی منیش تەواونەدەبوو و، لەوکاتەدا (زویتر) بەلامدا تێپەری و، بە بینینی دیمەنی فرمێسکەکانم، بەدەنگێکی دڵسۆزانە پرسى:

– ئێو ناوتان چی بوو؟

منیش وتم:

– ئێمە.

– ماشائەللا، خۆی گەرە ئەم فرمێسکە راستگۆیانانەت بەخێر بۆ

بنووسیت. پێڕزاییتان لێدەکەم، ئەمە پاکوبیگەرایی ناخی ئێو دەردەخات.

منیش لیمپرسی که خه لکی کوئییه؟ ئای په روه ردگارم،
پاکوپنگه ردیی بۆ تو خواجه گیان، ئەم گه نجه به کێک بوو له ئەندامانی
بنه ماله ی دۆزمنه سه سه خته کانمان! به زانینی ئەمه زۆر په شوکام و،
ده سته جی کړنووشم برد بۆ خوی گه وره.

ئای خودایه! مه گه رته نه زاتی موباره کت حیکمهت و دانایی
به دیه پتر او ه کانت بزانیته! نه وه به کی بنه ماله ی ئەو دۆزمانانه ی به ک
یه ک ئەندامانی خیزانه که میان کوشته، ئیسته هاتوه ئیمانم
پزگار بکات، ئەمه چ نهیته و حیکمهتییکی مه زنه؟!

پیم باشنه بوو پاش به فیروچوونی ته مه نیک له ده ربه ده ریی و
خوینپرشتن و جه رگسوتان ئەم راستییه به (زویتر) پایگه یه نم، دلنایم
ئه گه ر ئه ویش پێش من بی زانیایه هه ر ئه و کاره ی ده کرد. به ته واوی
دۆشداما بووم.

یه که مین نویژ:

له ژووری زینداندا به پیز وه ستاین بۆ نویژ و، (سه عید) بووه
ئیمامی پێشنویژ و، (زویتر) یش بانگبێژ و، هه موو زیندانیانی ژووره که
بۆ جیاوازی و به جه ماعت نویژ که مان کرد.

ئای خودایه، ئەمه چ دیمه نیک سهرسوپهینه ریوو! ئەو به ندانه ی
که ته مه نیک نوقمی زه لکاوی تاوان و نکولیکردن له باوه رپوون، ئیسته

به‌پرز له‌به‌ر باره‌گای میهره‌بانیتدا وه‌ستاوون و، به‌فرمیٚسکه‌وه داوای
لیٚخۆشبوون ده‌که‌ن!

قوٚلپی گریان و، هه‌نسک هه‌لگیتشانمان ئاوٚیزانی یه‌کدی بووبوون،
هه‌ستمده‌کرد له‌و ساته‌دا هه‌زاره‌ها فریشته‌ی په‌حمه‌ت شایه‌تخالی
ئه‌و دیمه‌نه‌بووبن و، پی‌رۆزبایی و ده‌ستخۆشییان لیٚکردبین. ده‌نگی
زولال و میهره‌بانانه‌ی (سه‌عید) هیٚنده‌ی ترکه‌شه‌که‌ی نوورانی
ده‌کرد، منیش هه‌ر که‌ ده‌نگی هه‌نسکه‌کانی (قامپیر نووری)
ده‌هاته‌به‌رگوٚیم، نه‌مه‌ه‌توانی جله‌وی فرمیٚسکه‌کانی خۆم بکه‌م.

له‌ کړنووشدا به‌ته‌واوی بوونمه‌وه فرمیٚسکی ته‌ویه و په‌شیمانیم
ده‌رشت و له‌خوای گه‌وره‌ ده‌پارامه‌وه لیٚمخۆشبیت، چونکه‌ منیش
وه‌ک هه‌موو زیندانیه‌کانی دیکه‌ تارمایی تاوان و سه‌رپیٚچی له‌پیشچاویم
لانه‌ده‌چوو و، نه‌مه‌ه‌زانی بۆ داوای لیٚخۆش بوون له‌ کام تاوانه‌وه
ده‌ستپیٚبکه‌م.

هه‌مووان دلٚیا‌بووبین دیمه‌نی خوٚن‌پرشتن و سته‌م و خه‌لگی
بیچاره‌کردنمان هه‌ر وا به‌ ئاسانی له‌یادناچیت و، تا دوا‌ین ساتی
ته‌مه‌نمان په‌شیمانی به‌رۆکمان به‌رنادات.

پاش ته‌واوکردنی نوٚژه‌که‌ تیٚبینیمان کرد له‌ چاوه‌کانی (سه‌عید) و
(زوبیٚن)یشه‌وه فرمیٚسک باریوه. دیاره‌ ئه‌وانیش پشکیان له‌وه‌که‌شی
فرمیٚسکه‌بارانه‌دا هه‌بووه.

هه موو ئه سړينمان دهرشت:

(فامپير نووړی) له سر بهر ماله که هه ستايه وه و، دهسته کانی
به زر کرده وه و، منالّ ناسا ده گریا و ده پاپايه وه:

- ياره بی، هاتووم بؤ باره گاکه ت، گونا هه کانم بی سنوړن و، جگه
له توش هیچ په ناگه یه ک شک نابهم، لیت ئه پارېمه وه دوعاکانم لیقبول
که، چونکه چیت بهرگه ی په تکر دنه وه ناگرم.

خوایه گیان، تو به میهره باننې خو ت ئه م دهرغه تات پئ
به خشیمه وه، که واته منیش تا مردن له قاپی موباره کتدا ئه پارېمه وه.
سو پاس و ستایش بؤ تو خوایه گیان، که پئش مه رگم له گه ل ئه م
پاستیانه دا ناشتکړدمه وه و، له مودوا ئه وپه پری ئاواتم ناساندنه وه ی
خه لکی ئه بیت به م پاستیانه ی ئیمان، چونکه ئه وه ته نها هؤکاری
سهر فرازی خه لکیه و، تا دلّه کان به م پاستیانه ناشنانه کړینه وه
سهر فراز نابن.

منیش به پوانین له دیمه نه کان و، هه ستمده کړد ژووړی
زیندانه که مان بووه ته گوشه یه کی به هه شت. هه مووان له ژیرکاریگری
ئو که شه ئیمانییه دا نقومبوو بوون، ترپه ی دلّیشان جوره پاپانه وه و
داوای لیخوشبوونیک بوو له په روه ردگار.

بەم شتۆه یە (فامپیر نووری) گەرایەو و باوەشی ئیمان، ئەم
گەرانەو یەش بەواتای پزگاریوونی شارە که دەهات لە دەست تاوان و
ستەم و بەدکارییەکانی.

من تیناگەم، لەکاتی کدا ئەم پاستییە مەزن و پزگاریکارانە هەن،
کەواتە بۆچی لەلایەن دەسەلاتدار و دەستەبەرپرسەکانی کۆمەلگەو
ناخێنەپوو، گەنجانی پێگۆشناکێن؟! خۆ گومانی تێدا نییە که
ملیۆنەها کەسی ئاتاج بەم پاستییانە هەن، که ئەگەر لەکاتی
گونجاودا دەستگیربۆی نەکێن، ئەوا چارەنووسیان لادان و سەرپێچی
و تاوان و زیندان، یاخود مەرگ دەبێت. لەپاستیدا سیستمی زیندان
هیچکات ناتوانێت کەسی تاوانبار و لادەر لە گێژاوی تاوانکاری پزگار
بکات، بەلکو تەنها ئەم پاستییانە تروسکە ی هیوای کەسانی لەم
جۆرن و، پێویستە هەر کە سێکیش خۆی بە نیشتمانپەرور
دەزانێت، ئەمە لەبەرچاو بگرێت.

ئەو پۆژە دانێشتنە کە مان لە نوێژی بەیانی تا نوێژی نیوەپۆ
بەردەوامبوو، کە پاسەوانە کە دەرگاکی کردەو و وتی:

— (سەعید) و (زوبێر) ئەم پۆ دادگایی دەکێن.

سۆز و میهری خوا ی گەورە چەندە مەزنە! ئەم گەنجانە پاش
ئەو ی بە پاستییەکانی ئیمان ئاشنایان کردینەو، وادە ی مائاوا ی
لێکردنیا نزیك بووبوو یەو، وەك ئەو ی دوو فریادپرسە نوورانی بن

و، بۆ دەربازکردنمان سەردانیان کردین. بەخەم و پەژارەى جوداییەوه مائناوایمان لێکردن و، بەفرمێسک بە پێمان کردن. بەلام سوپاس بۆ خوای گەورە، پاش نیوە پۆی هەمان پۆژ هەوالی ئازادکردنیان گەیشت و، بەرەو پزگارکردن و بەهانه وەچوونی کەسانی بیچارەى دیکەى وەك ئیمە بە پێکەوتبون.

خوای گەورە دلەکانیان دامەزراو و، دەروونیان ئارام و، توانایان بەرەكەتداربكات، بۆ خزمەتى مەرفایەتى.

(سەعید) و (زوبێر) ئازادکران، بەلام لەپاش خۆیان (پەيامەکانى نوور)یان بۆ جێهێشتبووین و، ئیمەش بەردەوام بووین لە بەجێگەیاندى نوێژ و پەرستشەکان و، باسکردنى بابەتە ئیمانى و پەرەردەییەکان.

ماوەیهك پێش ئەوەى لە زیندان ئازاد بکړم، لە هەمامى زیندانددا دەزنوێژم دەشت، کە سەرم بەرزکړدەوه، مامەپیرە نوورانییه کەم بینى و، بە دەنگیکى میهرەبان و هیمنه وه وتی:

– "پەرۆز بێت، ئەم پاستییانە ئێوه لە ژيانى تاهە تايیدا سەرفراز دەکەن، نەکەن دەستبەردارییان بن".

لەو ساتەدا چەندین پرسىار بە خەیاڵدا هات، کە دەمویست وەلامەکانیانم دەست بکەوێت، بەلام ئەفسوس لە چاوترۆکانێکدا دیارنەما، هەمامەکەش لەخۆم زیاتر کەسى دیکەى تیدا نەبوو.

ئازادكرائىن:

زۆرى نەخاياند، من و تەننەت (قامپىر نوورى) ىش بە لىبوردنى
گىشتى ئازادكرائىن، ئىستە ئەو ئىنىكى ئارام و دوور لە تاوان و
ياخىيون بەسەردەبات و، پۆژەكانى بە پەرسىش و نوپژ و
خوابەرسىتىپەو بەرپەدەكات.

منىش خىزانىكم پىكەوہنا و، بوومە باوك، لەسەر ناوى خوشك و
براكانم ناوى مندالەكانم ناوہ. ھاوسەرەمىھەرەبانەكەشم كەسىكى
تابلۆى باوہپدارە. لەپاستیدا من و ھاوسەرەكم بېرىارمانداوہ ھەرگىز
پى ئىمان و خوابەرسىتى بەرنەدەين، چونكە ئارامى و ئاسوودەيى
تەنھا لەو پىپەوہ بەدەستدین.

خوای گەورە گەيشتن بە كانى باوہپ و، پاراوكردنى دل بە
پاستىپەكانى بكاتە پشكى ھەمووان... (ئامىن)

كۆتايى

نامە و سەرنجەکانی خوینەران

بەسەرھاتی ئێمە، ھەر لەیەکەمین لاپەرەو تا کۆتایی تۆفانیکە
لە فرمیسک..

لەم پۆمانەو ھەندێکی چەندین وانە پێپەندی ژیان بووم و، بە
زۆریک لە تاییبەتەندییەکانی بوونم لەمگەردووندا ئاشنا بووم، تا
بتوانم سوپاسگوزاری بەدیھێنەر بێم. تەنانەت بەھۆیەو پەرگەپیشەیی
چەند سیفەتییکی وەک پشوودریژی و ئارامیی لە ناخدا بەدیکرد..

بەپاستی سەرپای بوونم بە باسوخواس و پووداوەکانی ژیاڵی
(ئێمە) کاریگەریبوو، توانیم تارمایی خراپە و تاوان لەژیاڵدا
و ھەدرنێم. ئێستەش تەنھا ھێندەم لە توانادایە کە ئەم کتێبە وەک
دیاری دەستم پێشکەشی ھەموو ئەوانە بکەم، کە وەک خۆم پێی
پاستی ژیاڵیان لێھەلەبوو، بەلکو فریادپرەسیک بێت بۆ ھەروونی
ماندوو و شەکەتیان.

سوپاس و دەستخۆشیم بۆ نووسەر و خامەبەدەستی پۆمانەکە و،
ھیوادارم لە نەخشاندنی ئەم بەرھەمانە بەردەوام بێم.

فاتمە قەیسەرلی

مامۆستای به پۆز...

پاش ته و ابوونم له خویندنه وهی پۆمانی (نێمری)، خوازیار بووم دهستبه جێ په یوه ندی تان پێوه بکه، تا نه گهر به چهند دپړیکی کورتیش بووه ههستوسۆزی خۆم له ئاست ئه م به ره مه تاندا ده ربهریم، چونکه به راستی منتان له خهوی غهفلت بیدار کرده وه.

من گه نچیک بووم، که به هیچ شیوه یه ک خولای کتیبخویندنه وه م نه ده کرد، به لام له سه ر پاسپارده ی هاو پێیه کم قایل بووم، که پۆمانه که تان بخوینمه وه، به لام له ماوه ی دوو سهعات که متردا ته و ابووم له خویندنه وهی، له میانهی خویندنه وهیدا دلنیا بووم: کتیبکه لێک هه ن، که به راستی ههستبزوین و کاریگه ر بن، چونکه به نێو نازار و خه م و گرێکانی دهرووندا گوزهر ده که ن.

(نێمری) بووه مه ره می ساپړێزکاری نه و زامانه ی ناخه که سه له هایه نازارم ده ده ن، خوای گه وه ساپړێزکاری خه م و نازاری به پڕێزێشتان بیت، منیش هه ولده ده م به پێی توانا ئه م پۆمانه لای که سانی دیکه خۆشه ویست بکه و، به دیاری پێشکهشیان بکه م.

خوای گه وه نمونه ی به پڕێزتان زیاتریکات، ئینشانه لالا ته مه نیکی نوورینی به به ره که ت به سه رده به ن، تا به ره می نوورینی دیکه ی هاوشیوه ی (نێمری) به خشین.

له گه ل پۆزما.....

نێمری به لامز

خوینەری بەردەوامی بەرھەمەکانی بەرپزتانم و، زۆریک نییە لە
خویندەنەوێ پۆمانی (ئیمری)ی بەرپزتان تەواو بووم، بێگومان تەواوی
پۆمانەکم بەیەكجار خویندەو، لەپاستیدا پتویستە راشکاوانە بڵێم
كە نووسینەكانتان پۆحیەتێکی بەرز و بەرپز و، شیوازیکی پەوان و،
پەيام و پەند و ئامۆژی زۆر لەخۆدەگرن، تەنانەت چارەسەری زۆریك
لە دەرد و نەخۆشییەكانی دەروونی لاوی ئەم سەردەمەن.

نازانم چی بنووسم! لەپاستیدا پاش خویندەنەوێ ئەم پۆمانە،
تێگەیشتم كە پتویست ناكات لە چاوەپوانی ئەو مامەپیرەنوورانییەدا
بین، تا بەرەو پاستییەكانی باوەر كەمەندكێشمان بكات، چونكە
سەرچاوەی كانیاوی هەموو نەینییەكانی باوەر لە ناخ و دل و
دەروونی خۆماندا یە.

من بەپتویستی دەزانم هەمووان ئەم پۆمانە بەنرخە بخویننەو،
بەنێو باسوخواسەكانیدا گوزەر بكەن.

خوای گەرە ئێوێ مامۆستا تەمەن درێژبكات، تا لە نووسینی
ئەم كتیبە دەروونپەرەدەكار و ئیمانیاوە بەردەوام بن.

لەگەڵ پز و خۆشەویستیدا...

نورای

پیرست

پیشہ کی ۳

بہشی یہ کہم

مہرگی دلتہ زینی باو کم ۷

بہشی دووہم

پیرہ پیاویکی نوورانی ۱۹

بہشی سییہم

برایہ کمیان کردہ قوربانینی پروداویکی ہاتو وچو ۳۹

بہشی چوارہم

سہ ختترین نازاری ژیانم ۶۵

بہشی پینجہم

ئو پروداوہ لہ ناکاوہی لہ مالہ کہ دا بہ سہرم ہات ۸۳

بہشی شہ شہم

پیشہاتی لہ ناکاوی زیندان ۱۰۳

بہشی جہوتہم

(زویئر) و (سہ عید) سہرلہ نوی گہرانہ وہ ژورہ کہ مان ۱۶۷

نامہ و سہرنجہ گانی خویٹہ ران ۱۹۹

پیرست ۲۰۲

EMRE

MAZLUMUN AHI

HALİT ERTUĞRUL

ئەم رۆمانە.. سەرگوزشتەي راستەقینەي ژيانیکي
لیوانلیوہ لە بیچارمیی و نازارچەشتن و تەنایی و
بیکەسی.. نووسەریش پاش ھەول و کۆشانیکي ئاوێزان
بە ئەسرین و ھەسرەتکێشان، بەرگی وشەو دەرپرینی
بەبەر رووداوەکاندا کردووە.

چارەنووسی پرپەندی ئیمری داستاناسا تۆی خوینەر
کەمەندکێشدەکات و، بەرەو تێپرامان و ھەلۆیستەکردن
ناراستەت دەکات؛ لەھەمان کاتدا رێنموو بیکاریکی
مێھرمانت دەبێت.

لەگەڵ ھەلدانەوہی لاپەرەکانی ئەم بەرتوو کەدا،
ھەستدەکەیت ئومیدیکی نوێ لە ناخدا چرۆدەکات و،
تروسکەپەک لەپشتی تارمایی بێھێواپیەوہ ددەروشی تەوہ
و، بۆ رێبواریی رێپەکی راست نامادەت دەکات.

0-0153-0000-5

9 780015 300005

نرخي (۳۰۰۰) ليناړه

ناوښتد راکړياندنئ لارا

ARA Media Center
ara.m@hotmail.com

